

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติ
เครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

วิทยานิพนธ์
ของ
พงศกร พลอาษา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาตรียางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
พฤษภาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

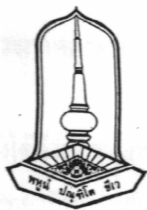

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติ
เครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

วิทยานิพนธ์
ของ
พงศกร พลอาษา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
พฤษภาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายพงศกร พลอาษา
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรียางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผศ.ดร.คมกริช การินทร์)

ประธานกรรมการ
(อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

.....
(อาจารย์ ดร.ธนกร เฟ่งศรี)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

.....
(รศ.ดร.ประสาธ เนืองเฉลิม)

กรรมการ
(อาจารย์บัณฑิตศึกษาภายนอกคณะ)

.....
(ผศ.ดร.จตุพร สีม่วง)

กรรมการ
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาตรียางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(ผศ.ดร.คมกริช การินทร์)

คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

.....
(ผศ.ดร.กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ๒๑... เดือน ...๗.๑.พ.ศ. 2561

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก อาจารย์ ดร.ธนกร เฟ่งศรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกริช การินทร์ คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ และประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธน์ เนื่องเฉลิม กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพร สีม่วง ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องงานวิจัย

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา รองศาสตราจารย์กวี ครอบแก้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม ศรีรักสูงเนิน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่กรุณาให้กำลังใจ และคำแนะนำปรึกษาด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประณต พลอาษา และคุณแม่ อาจารย์รัตนาวดี พลอาษา ที่สนับสนุนและเป็นกำลังใจตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา บุรพจารย์ผู้มีพระคุณทุกท่าน

พงศกร พลอาษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้วิจัย	นายพงศกร พลอาษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ธนกร เฟ่งศรี
ปริญญา	ดศ.ม. สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักศึกษาสาขาวิชาดนตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 1/2560 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนที่พัฒนาขึ้น 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพ 84.92/86.30
2. ดัชนีประสิทธิผลที่เกิดจากการสอนโดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีค่าเท่ากับ 0.8268
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

TITLE The Development of Saxophone Performance Activity Package in
Woodwind Performance 3 for the Second year Students Program
In Music Ubon Ratchathani Rajabhat University

AUTHOR Mr. Pongsakorn Polasa

ADVISOR Dr. Tanaporn Phengsri

DEGREE M.M. **MAJOR** Music

UNIVERSITY Mahasarakham University **DATE** 2018

ABSTRACT

This Research on The Development of Saxophone Performance Activity Package in Woodwind Performance 3 for the Second year Students Program In Music Ubon Ratchathani Rajabhat University by means of quantitative research methodology aims for 1) to develop the Saxophone Performance Activity Package in Woodwind Performance 3 for the Second year students program in music Ubon Ratchathani Rajabhat University by the criteria 80/80, 2) to study an effectiveness index of the developed of the Saxophone Performance and 3) to investigate the students' satisfaction toward learning the Saxophone Performance.

The samples used in this study were 10 students of the first semester, academic year 2017. All of them were the second year undergraduate students program in music Ubon Ratchathani Rajabhat University.

The research finding were as follows :

1. The Saxophone Performance Activity Package in Woodwind Performance 3 for the Second year students program in music Ubon Ratchathani Rajabhat University had an effectiveness ratio of 84.92/86.30 which was above the determined criteria of 80/80

2. The developed of the Saxophone Performance Activity Package in Woodwind Performance 3 for the Second year Students Program In Music had an effectiveness index of 0.8268, showing that after learning by using the Saxophone Performance Activity Package in Woodwind Performance 3, the students progressed their learning at 82.68 percent.

3.The students showed their satisfaction with learning by used the Saxophone Performance Activity Package as a whole at a highest level.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้	6
เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนดนตรี	11
โครงสร้างวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ตามหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	16
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแซกโซโฟน	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
งานวิจัยในประเทศ	35
งานวิจัยต่างประเทศ	43
3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	48
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59

5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	62
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
	การวิเคราะห์ข้อมูล	63
	สรุปผล	63
	อภิปรายผล	63
	ข้อเสนอแนะ	65
	บรรณานุกรม	67
	ภาคผนวก	73
	ภาคผนวก ก แผนการสอนการปฏิบัติแซกโซโฟน	74
	ภาคผนวก ข ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	88
	ภาคผนวก ค ผลการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน	157
	ภาคผนวก ง ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญ	160
	ภาคผนวก จ แบบทดสอบการปฏิบัติแซกโซโฟน	164
	ภาคผนวก ฉ แบบประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน	177
	ภาคผนวก ช แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน	182
	ภาคผนวก ซ หนังสือราชการ	184
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	191

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3	59
2	ผลการหาดัชนีประสิทธิผลที่เกิดจากการสอนโดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติ แซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3	60
3	ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติ แซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3	60
4	ผลการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนของผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหาวิชา	158
5	ผลการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนของผู้เชี่ยวชาญ ด้านสื่อการสอน	159
6	ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ	161

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ดนตรีเป็นโสตศิลป์ หรือเสียงที่เต็มไปด้วยศิลปะแห่งการสร้างสรรค์ของมนุษยชาติ มนุษย์ผู้สร้างสรรค์ดนตรีขึ้นมาเพื่อต้องการแสดงให้เห็นความงามของเสียง อันเป็นความสามารถของมนุษย์ที่ร้อยเรียงองค์ประกอบต่างๆ จนได้เป็นผลงานอันทรงคุณค่า ควรแก่การชื่นชมของมนุษย์ด้วยกันเอง ในฐานะของผู้ชื่นชมหรือผู้ฟังดนตรีนั้น ความสำคัญของดนตรีได้แก่ การทำให้ผู้ฟังนั้นได้รับรู้ ได้สัมผัสกับโสตศิลป์ ซึ่งนำไปสู่ความรู้สึกภายในจิตใจของผู้ฟัง ทำให้ผู้ฟังเกิดความเอิบอิ่ม เห็นคุณค่า ชาบซึ่งและชื่นชมในความงามของดนตรี ความรู้สึกเช่นนี้มิได้รับรู้หรือสัมผัสได้ทุกคน จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการเรียนรู้สาระดนตรี เพื่อสร้างความเข้าใจอันเป็นรากฐานสำคัญในการเกิดความรู้สึกซาบซึ่ง ชื่นชมสุนทรีของดนตรีในที่สุด เมื่อผู้ฟังสามารถรับรู้ได้ดังนี้ ย่อมส่งผลให้ผู้ฟังเข้าใจและเห็นคุณค่าของดนตรีเป็นคุณค่าของความสามารถในการสร้างสรรค์ของมนุษย์ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2538: 184) ดนตรีเป็นงานศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยอาศัยเสียงเป็นสื่อถ่ายทอดความรู้สึกของมนุษย์ เป็นเรื่องสุนทรีศาสตร์ที่ว่าด้วยความงาม และความไพเราะของเสียง ไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการอ่าน การจำ การท่อง ไม่สามารถมองเห็นได้เหมือนศิลปะแขนงอื่น เพราะดนตรีเป็นเรื่องของเสียง ต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องของเวลา เมื่อเวลาผ่านไปแล้วจะไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้ อารมณ์ที่เกิดขึ้นกับศิลปะดนตรี จึงเป็นประสบการณ์ทางสุนทรียะที่ต้องอาศัยการรับรู้ และการสัมผัสด้วยตนเอง โดยเฉพาะในช่วงเวลานั้นๆ ดนตรีเป็นปัจจัยที่ 5 ของชีวิตที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกของชีวิต หรือสร้างมโนภาพ ที่ตนต้องการแสดงออกมา เพื่อบรรเทาความทุกข์และสร้างสรรค์ความสุข เป็นศิลปะของเสียง (สุกรี เจริญสุข, 2550: 1)

คุณค่าของดนตรีทำให้ผู้ฟังเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ขึ้น เนื่องจากได้เรียนรู้และเข้าถึงความรู้สึกอันล้ำลึก ดมด้าด้วยตนเอง ซึ่งเป็นผลจากโสตศิลป์ที่ตนรับรู้ เข้าใจ เห็นคุณค่า และซาบซึ่งถึงสุนทรีรสของดนตรี ด้วยผลลัพธ์ที่เต็มไปด้วยความบริสุทธิ์ ความงดงามเช่นนี้เองจึงเป็นความสำคัญของดนตรีที่มนุษย์ทุกคนควรมีโอกาสได้สัมผัส และเข้าถึงอย่างเท่าเทียมกัน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2538: 185)

การศึกษาวิชาดนตรีในประเทศไทย ได้จัดวิชาดนตรีเข้าสู่ระบบการศึกษาโดยมีการจัดหลักสูตร 2 ลักษณะ คือ หลักสูตรดนตรีศึกษาหรือดนตรีทั่วไป (General Music) ซึ่งเป็นหลักสูตรภาคบังคับในระบบการศึกษาทั่วไป (General Education) และหลักสูตรดนตรีเฉพาะ (Specialized Music) ซึ่งเป็นหลักสูตรดนตรีสำหรับผู้เรียนดนตรีเป็นวิชาเอก หลักสูตรดนตรีศึกษาในประเทศไทย ได้แบ่งเนื้อหาตามระดับประถมศึกษา การเรียนการสอนดนตรีเป็นลักษณะดนตรีศึกษาหรือดนตรีทั่วไป วิชาดนตรีจัดอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (สสน.) ในระดับมัธยมศึกษาการศึกษาดนตรีระดับนี้มีทั้ง 2 ลักษณะคือ

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาดนตรีเป็นลักษณะดนตรีศึกษา โดยการหลอมรวมวิชาทัศนศิลป์ศึกษา และดนตรีศึกษาเป็นหน่วยเดียวกันใช้ชื่อว่า ศิลปะกับชีวิต ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ลักษณะ โครงสร้างหลักสูตรเป็นไปในทำนองเดียวกันกับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แต่เน้นความลึกของเนื้อหา วิชามากกว่าเพื่อให้ผู้สนใจดนตรีได้เรียนรู้ถึงลักษณะของวิชาชีพ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2538: 16) ส่วนในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาเฉพาะสาขา โดยทั่วไปจัดเป็นรูปของวิชาเอกในสาขาต่างๆ ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ก็ได้มีการเปิดสอนหลักสูตรดนตรี (สากล) หนึ่งในวิชาที่จะต้องเรียน ในหลักสูตรคือ วิชาการปฏิบัติเครื่องดนตรีตามถนัด เช่น ไวโอลิน วิโอลา เชลโล กีตาร์ เปียโน ทรัมเปท ฟลูท คลาริเน็ต แซกโซโฟน เป็นต้น (มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2559)

เครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมไม้ที่เปิดให้นักศึกษาได้เลือกปฏิบัติเป็นเครื่องเอก มีทั้งเครื่องลมไม้ตระกูลขลุ่ย ได้แก่ พิคโคโล ฟลูท เครื่องลมไม้ประเภทลิ้นคู่ ได้แก่ โอโบ บาสซูน อิงลิชฮอร์น และเครื่องลมไม้ประเภทลิ้นเดี่ยว ได้แก่ คลาริเน็ต และแซกโซโฟน ในรายการเครื่องลมไม้ทั้งหมด แซกโซโฟนมีนักศึกษาเลือกเรียนเป็นเครื่องเอกมากที่สุด

ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาการปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 นั้นมีปัญหาด้านการขาดสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย จึงทำให้การเรียนการสอนเกิดความยุ่งยาก เสียเวลาและนักศึกษาบางส่วนเกิดความไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ในการปฏิบัติเครื่องลมไม้ โดยเฉพาะแซกโซโฟน ถือเป็นเครื่องลมไม้ที่มีเทคนิคการบรรเลงหลากหลายและซับซ้อนกว่าเครื่องลมไม้อื่นๆ ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นนักศึกษาเหล่านั้นจะไม่สามารถที่จะปฏิบัติเครื่องลมไม้ ในระดับที่สูงกว่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังเกิดความท้อแท้ใจในการฝึกปฏิบัติ

ด้วยเหตุผลที่กล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เพื่อแก้ปัญหาในการเรียนการสอน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ภาคเรียนที่ 1/2560 จำนวน 16 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ภาคเรียนที่ 1/2560 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกนักศึกษาที่เลือกเรียนแซกโซโฟน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยศึกษาและค้นคว้า ประมวลจากคำอธิบายรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พ.ศ. 2559 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะ การปฏิบัติแซกโซโฟน โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 6 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้

ชุดที่ 1 การฝึกเทคนิคการเป่า เสียงยาว (Long Tone) เสียงต่อเนื่อง (Slur) เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) ความดังเบา (Dynamic)

1. การฝึกบันไดเสียง (Scale) ขั้นคู่เสียง (Interval : 2nd 3rd 4th 5th) คอร์ด (Chord : ii-V-I) ในบันไดเสียง G Major, F Major

2. แบบฝึกจักษุสัมผัส (Sight Reading) ในบันไดเสียง G Major, F Major

3. บทคีตวรรณกรรม (Repertoire) เพลง I'm in the Mood for Love

ชุดที่ 2 การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น ความดังเบา

1. การฝึกบันไดเสียง ขั้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th) คอร์ด (ii-V-I)

2. แบบฝึกจักษุสัมผัส ในบันไดเสียง D Major , F Major

3. บทคีตวรรณกรรม เพลง Fly Me to the Moon

ชุดที่ 3 การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น

1. การฝึกบันไดเสียง ขั้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th) คอร์ด (ii-V-I)

2. แบบฝึกจักษุสัมผัส ในบันไดเสียง A Major , Eb Major

3. บทคีตวรรณกรรม เพลง Satin Doll

ชุดที่ 4 การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น ความดังเบา

1. การฝึกบันไดเสียง ขึ้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th) คอร์ด (ii-V-I)
2. แบบฝึกจักษุสัมผัส ในบันไดเสียง E Major , Ab Major
3. บทคีตวรรณกรรม เพลง All of Me

ชุดที่ 5 การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น ความดังเบา

1. การฝึกบันไดเสียง ขึ้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th) คอร์ด (ii-V-I)
2. แบบฝึกจักษุสัมผัส ในบันไดเสียง E Minor , D Minor
3. บทคีตวรรณกรรม เพลง Besame Mucho

ชุดที่ 6 การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น ความดังเบา

1. การฝึกบันไดเสียง ขึ้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th) คอร์ด (ii-V-I)
2. แบบฝึกจักษุสัมผัส ในบันไดเสียง E Minor , D Minor
3. บทคีตวรรณกรรม เพลง Autumn leaves

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ชุดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ในรูปของเอกสาร โน้ตเพลงประกอบการเรียนการสอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน หมายถึง การรวบรวมเนื้อหาและ กิจกรรมด้านการเรียนการสอนปฏิบัติแซกโซโฟน สำหรับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติ แซกโซโฟน การปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล
3. วิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ หมายถึงการเรียนการสอนภาคปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทเครื่อง เป่าลมไม้ทั้งชนิดที่มีลิ้น ได้แก่ คลาริเน็ต แซกโซโฟน โอโบ อิงลิชฮอร์น บาสซูน และชนิดไม่มีลิ้น ได้แก่ พิคโคโล และฟลูท
4. แซกโซโฟน หมายถึง อัลโต และเทเนอร์ แซกโซโฟน ที่นักศึกษาเลือกเรียนเป็นเครื่องเอก
5. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ระดับความคาดหวังของผู้สอนต่อชุด กิจกรรมการเรียนรู้ว่าผู้เรียนมีความรู้และทักษะการปฏิบัติเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้จากคะแนนสอบปฏิบัติระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้จากคะแนนสอบปฏิบัติหลังเรียน

6. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง คะแนนที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแยกประเภทต่าง ๆ ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้
2. หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนดนตรี
3. โครงสร้างวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ตามหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
4. องค์ความรู้เกี่ยวกับแซกโซโฟน
5. ประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553: 62) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรม การเรียนการสอน ว่าเป็นนวัตกรรมที่ครูใช้ประกอบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนศึกษาและใช้สื่อต่างๆ ในชุดกิจกรรมการเรียนที่สร้างขึ้น เป็นรูปแบบที่สื่อระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำให้ผู้เรียน ทำกิจกรรมต่างๆ อย่างเป็นขั้นตอน มีระบบชัดเจน จนกระทั่งนักเรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยผู้เรียนเป็นเป็นผู้ศึกษาด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงที่ปรึกษา หรือให้คำแนะนำ

ธัญสินี ฐานา (2546: 56) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรม ว่าเป็นชุดการเรียนการสอนที่ใช้ เป็นสื่อการสอนที่มีการนำนวัตกรรมและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ มาบูรณาการ โดยครูเป็นผู้สร้างขึ้นมาลักษณะเป็นชุด ในแต่ละชุดประกอบด้วยสื่ออุปกรณ์ กิจกรรมในการเรียนการสอน ที่หลากหลาย และแบบฝึกทักษะที่นำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2543: 91) กล่าวถึงชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือชุดการเรียนมาจาก คำว่า Instruction Package หรือ Learning Package หมายถึง สื่อการสอนชนิดหนึ่งซึ่งเป็นชุดของ

สื่อประสม (Multi – Media) คือการใช้สื่อตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามที่ต้องการ สื่อที่นำมาใช้ร่วมกันนี้ ช่วยเสริมประสบการณ์ซึ่งกันและกันตามลำดับขั้นที่จัดเอาไว้

วิชัย วงศ์ใหญ่ (2542: 185) ให้ความหมายของชุดกิจกรรม ว่าเป็นชุดการสอนที่ใช้ระบบการผลิตและการนำสื่อเรียนหลายๆ อย่างมาสัมพันธ์กัน และมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการเรียนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อสร้างความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหาและอีกอย่างหนึ่งอาจเพื่อให้เกิดการแสวงหาอันนำไปสู่ความเข้าใจลึกซึ้งและป้องกันการเข้าใจผิด สื่อการเรียนเหล่านี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าสื่อประสมที่เรานำมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เพื่อให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุกิจ ศรีพรหม (2541: 68) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการนำสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของวิชามาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

วรกิต วัดเข้าหลาม (2540: 15) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ว่าเป็นชุดสื่อประสม ซึ่งผลิตขึ้นอย่างมีระบบ มีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ประสบการณ์ที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บุญชม ศรีสะอาด (2537: 95) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนที่สอดคล้องกันว่า เป็นระบบการผลิตและการนำสื่อการเรียนหลายๆ อย่างมาสัมพันธ์กัน และมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการเรียนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อสร้างสิ่งเร้าความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา และอีกอย่างหนึ่งอาจเพื่อก่อให้เกิดการแสวงหา อันนำไปสู่ความเข้าใจอันลึกซึ้ง สื่อเหล่านี้เรียกว่าสื่อประสมที่เรานำมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา วิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ต้นบรรจง (2531: 181) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียน เรียนด้วยตัวเอง ในชุดการเรียนการสอนจะประกอบด้วยบัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม บัตรแบบฝึกหัด หรือบัตรงานพร้อมเฉลย บัตรทดสอบพร้อมเฉลย ในชุดการเรียนการสอนนั้นจะมีสื่อการเรียนการสอนไว้พร้อมเพื่อให้ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนเองนั้นๆ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2525: 118) ให้ความหมายของชุดการสอนว่าชุดการสอน เป็นสื่อประสมประเภทหนึ่งซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอนโดยการผลิต และการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับรายวิชา หน่วยหัวเรื่อง และวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เบญจมาศ หันตรา (2524: 6) ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอนหมายถึง ชุดบทเรียนซึ่งประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย เนื้อหา คำสั่ง แบบทดสอบ และสื่อการสอนต่างๆ ที่บูรณาการเข้ากับเนื้อหา ชุดการสอนเป็นระบบการผลิตและนำเสนอประสมสอดคล้องกับวิชา หน่วย หรือหัวเรื่อง ช่วยให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่างกัน

Brown, Lewis และ Harleroad (1985: 27) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยให้ครูสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายในกล่องหรือชุดการสอนอาจมีเพียงเอกสารอย่างเดียว หรือบางชุดอาจเป็นโปรแกรมที่ประกอบด้วยบัตรคำสั่งให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเอง

Good (1973: 306) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดการสอนคือ โปรแกรมทางการสอนทุกอย่างที่จัดไว้เฉพาะ มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน คู่มือครู เนื้อหา แบบฝึกหัด ข้อมูลที่เชื่อถือได้ มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนไว้อย่างครบถ้วน ชุดการสอนนี้ครูเป็นผู้จัดให้กับนักเรียน แต่ละคนเป็นผู้ศึกษาด้วยตนเอง

จากความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ สรุปได้ว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อการสอนในรูปของสื่อประสมที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับวิชาที่สอน เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยตรงกับวัตถุประสงค์ของรายวิชานั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

นักการศึกษาได้แยกประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้เป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2525: 15) ได้แยกประเภทของชุดกิจกรรมไว้ 3 ประเภทดังนี้

1. ชุดกิจกรรมสำหรับครู (ชุดการสอนประเภทคำบรรยาย) เป็นชุดกิจกรรมที่ใช้สำหรับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจพร้อมๆ กัน ในเวลาเดียวกัน มีการกำหนดกิจกรรมและสื่อการสอนให้ครูใช้ประกอบการสอน เพื่อเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูให้พุดน้อยลง และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น โดยสื่อการสอนต่างๆ ซึ่งถ้าเป็นสื่อการสอนที่ไม่สามารถจัดไว้เป็นชุดกิจกรรมได้ ก็จะกำหนดไว้ในสิ่งที่ครูต้องเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเข้าสอน เช่น วีดิโอเครื่องบันทึกเสียง แถบบันทึกเสียง เป็นต้น

2. ชุดกิจกรรมแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนกลุ่มเล็กๆ ที่ประกอบด้วย ผู้เรียนประมาณ 5-7 คน โดยสื่อที่มีในชุดกิจกรรมมุ่งที่จะฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียน และให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันโดยเฉพาะ

3. ชุดกิจกรรมรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่จัดระบบเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเองตามลำพังตามลำดับขั้นที่ระบุไว้ โดยมีห้องเรียนพิเศษที่เรียกว่าห้องเรียนรายบุคคล เมื่อศึกษาแต่ละชุดจบแล้วจะนำมาเป็นแบบทดสอบเพื่อประเมินผลความก้าวหน้า และศึกษาชุดอื่นต่อไป ตามลำดับ ผู้เรียนสามารถจะนำไปเรียนที่ใดก็ได้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

อาจสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมโดยทั่วไปจะแบ่งได้ตามจำนวนของผู้เรียน ผู้สอนจะพัฒนาชุดการสอนประเภทใดนั้นจึงขึ้นอยู่กับจำนวนของผู้เรียนเป็นสำคัญ ถ้าผู้เรียนจำนวนมาก หรือเป็นกลุ่มใหญ่ จะใช้ชุดกิจกรรมสำหรับครู หรือชุดกิจกรรมประเภทคำบรรยาย ถ้าจำนวนผู้เรียนน้อย หรือกลุ่มขนาดเล็ก จะใช้ชุดกิจกรรมแบบกลุ่มกิจกรรม แต่ถ้าต้องการให้เรียนเพียงคนเดียว จะใช้ชุดกิจกรรมรายบุคคล

3. การสร้างชุดกิจกรรม

การสร้างชุดกิจกรรมจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

1. คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับครู และผู้เรียนตามลักษณะของชุดกิจกรรม ภายในคู่มือครูจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดกิจกรรมเอาไว้โดยละเอียด ครูและผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงอย่างเคร่งครัด จึงจะสามารถใช้ชุดกิจกรรมนั้นอย่างได้ผล คู่มือครูอาจทำเป็นเล่ม หรือเป็นแผ่น ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ ดังนี้

- ส่วนที่ 1 คำชี้แจงสำหรับครู
- ส่วนที่ 2 บทบาทของผู้เรียน
- ส่วนที่ 3 การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผัง
- ส่วนที่ 4 แผนการสอน
- ส่วนที่ 5 แบบฝึกหัดปฏิบัติ

2. บัตรคำสั่ง เป็นคำแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมแต่ละอย่าง ซึ่งจะมีอยู่ในชุดกิจกรรมแบบกลุ่มและชุดกิจกรรมแบบรายบุคคล ในบัตรคำสั่งจะประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

- ส่วนที่ 1 คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา
- ส่วนที่ 2 คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม
- ส่วนที่ 3 การสรุปบทเรียนอาจใช้การอภิปรายหรือการตอบคำถาม

บัตรคำสั่งที่ดีนั้นต้องกะทัดรัด เข้าใจง่าย ชัดเจน ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนทำ ผู้เรียนจะต้องอ่านบัตรคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน แล้วปฏิบัติตามเป็นขั้นๆ ไป

3. เนื้อหาหรือประสบการณ์ จะถูกบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ ประกอบด้วย บทเรียนสำเร็จรูป สไลด์ เทปบันทึกเสียง फिल्मสตริป หุ่นจำลอง รูปภาพ วัสดุกราฟิก แผ่นภาพโปร่งใส เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดกิจกรรมตามบัตรคำสั่งที่กำหนดไว้ให้

4. แบบประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน จะอยู่ในลักษณะของแบบฝึกหัดใช้เติมคำในช่องว่าง จับคู่ เลือกคำตอบที่ถูก หรือให้ดูผลจากการทดลองหรือทำกิจกรรม ส่วนประกอบทั้งหมดนี้จะอยู่ในซอง หรือกล่องอย่างเป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกต่อการใช้

ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมโดยวิธีระบบการผลิตชุดกิจกรรมการสอนแบบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มี 10 ขั้น ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2525: 147)

ขั้นที่ 1 กำหนดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือ
บูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการ ตามที่เห็นเหมาะสม

ขั้นที่ 2 กำหนดหน่วยการสอนโดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน
ประมาณเนื้อหาที่สามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือสอนได้หน่วยละครั้ง

ขั้นที่ 3 กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่าในแต่ละหน่วยนั้น ควรจะให้
ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง และกำหนดหัวเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอนย่อย

ขั้นที่ 4 กำหนดหลักการและมโนคติ (Concept) ซึ่งจะต้องให้สอดคล้องกับ
หน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปรวมแนวความคิด สาระ และหลักเกณฑ์สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัด
เนื้อหาที่สอนให้สอดคล้องกัน

ขั้นที่ 5 กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยให้เป็นจุดประสงค์
ทั่วไปก่อน แล้วเปลี่ยนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไขและเกณฑ์พฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

ขั้นที่ 6 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
ซึ่งเป็นแนวทางการเลือกและการผลิตสื่อการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียน
ปฏิบัติ เช่น อ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เล่นเกม เป็นต้น

ขั้นที่ 7 กำหนดแบบประเมินผลโดยออกแบบการประเมินผลให้ตรงกับ
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยการสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-reference Testing) คือ การวัดผล
ที่ยึดเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ โดยไม่มีการนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่น เพื่อให้ผู้สอน
ทราบว่า หลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตาม
วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

ขั้นที่ 8 เลือกและผลิตสื่อการสอน วัตถุประสงค์และวิธีการที่ครูใช้ถือว่าเป็นสื่อ
การสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่
ในกล่องที่เตรียมไว้ ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ขั้นที่ 9 ทดลองใช้ โดยการนำไปทดลองใช้แบบเดี่ยว แบบกลุ่มเล็ก
แบบภาคสนามกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ขั้นที่ 10 ทดลองหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม เพื่อเป็นการประกันว่า
ชุดกิจกรรมที่สร้างนั้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ล่วงหน้า โดยคำนึงถึง
หลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นการช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมใช้เกณฑ์ E_1/E_2 นั่นคือ ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน/
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากกระบวนการเรียน และการหาค่าดัชนีประสิทธิผล E.I. (Effectiveness
Index) เพื่อให้ทราบตัวเลขที่แสดงถึงความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนโดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้น
จากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนน
สูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน

เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนดนตรี

1. หลักการสอนดนตรี

เกี่ยวกับเรื่องดนตรีช่วยเพิ่มพลังสมอง (แพง ชินพงศ์, 2549: 14) ได้กล่าวว่าดนตรีส่งเสริมพัฒนาการแบบองค์รวม ดนตรีเป็นสื่อที่สามารถตอบสนองความต้องการ ทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ของเด็กได้อย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ และทักษะที่จำเป็นแก่เด็กได้ ดังต่อไปนี้

1.1 พัฒนาการทางด้านร่างกาย เมื่อเด็กได้ยินเสียงดนตรี เขาจะออกท่าทางอย่างสนุกสนาน ยกเอว ยกไหล่ สายสะโพกให้เข้าจังหวะ หรืออาจจะร้องเพลงหรือและเคาะจังหวะตามพร้อมทำท่าทางประกอบกิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้เด็ก ๆ ได้ออกกำลังกายอย่างสนุกสนาน ได้บริหารกล้ามเนื้อเล็กและกล้ามเนื้อใหญ่เกือบทุกส่วนของร่างกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรง

1.2 พัฒนาการด้านอารมณ์ กิจกรรมดนตรีเป็นสื่อเร้าให้เด็ก ๆ ได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึก เช่น เวลาที่ได้ฟังเพลงเบา ๆ หรือฟังเพลงบรรเลงที่มีจังหวะช้า ๆ เขาจะรู้สึกผ่อนคลายและสงบ แต่ท่าฟังเพลงที่มีจังหวะเร็ว จะตื่นตัวคึกคัก และสนุกสนาน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ และจะส่งผลดีด้านสังคมต่อไป สิ่งสำคัญคือ การจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กนั้น คุณพ่อคุณแม่และคุณครูต้องคำนึงถึงความต้องการทางด้านอารมณ์ตามวุฒิภาวะของเด็กด้วย ตัวอย่างเช่น ธรรมชาติของเด็กเล็กจะยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง (Egocentric)

1.3 พัฒนาสังคม การจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กมีทั้งแบบกลุ่มและแบบเดี่ยว ซึ่งทั้งสองแบบเพื่อให้เด็กได้มีพัฒนาการด้านสังคมอย่างครบถ้วน กิจกรรมดนตรีแบบกลุ่ม เช่น การร้องเพลง เต้นระบำ รำละคร หรือเล่นดนตรีกับเพื่อน ๆ ในวัยเดียวกัน การกิจกรรมกลุ่มส่วนใหญ่จะมีการผลัดกันเป็นผู้นำและผู้ตาม ซึ่งช่วยให้เด็กได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น และรู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ดีขึ้น รวมทั้งพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองและพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กไปในตัวด้วย

1.4 พัฒนาการด้านสติปัญญา ดนตรีสามารถพัฒนาสติปัญญาได้ เพราะขณะฟังเพลงเขามีโอกาสได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์โดยการคิดท่าเต้นของตัวเองได้ค้นหาวิธีเล่นดนตรีประเภทต่าง ๆ ด้วยตัวเอง และขณะเล่นดนตรีเด็ก ๆ ก็ได้ลองถูกลองผิด ได้หัดอ่านโน้ตดนตรี และบางทีอาจแต่งเนื้อเพลงหรือทำนองเพลงเอง นอกจากนี้เด็ก ๆ ยังได้พัฒนาทักษะด้านภาษาจากเพลงที่มีคำซ้ำ ๆ และเพลงที่มีคำศัพท์ที่ใหม่ ๆ ที่เด็ก ๆ ไม่เคยได้ยินมาก่อน พัฒนาทักษะทางด้านคณิตศาสตร์ จากเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับจำนวนและการนับ พัฒนาทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์ และธรรมชาติจากเนื้อเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับนก แมลง ลม พระอาทิตย์ เป็นต้น

ในการเล่นดนตรี เด็กต้องอาศัยการฝึกฝนและความเพียรพยายามในการเล่นให้ถูกต้องตามจังหวะ โน้ตเพลง และให้มีความไพเราะ ซึ่งถ้าเด็กสามารถทำได้ เขาก็จะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง (2) ฝึกให้เด็กได้เล่นเครื่องดนตรีกับคนอื่น เช่น ให้เด็กตั้งวงดนตรี ที่มีทั้งนักดนตรีนำร้อง และหาเครื่อง เพราะเมื่อเกิดความคิดเห็นไม่ตรงกันเด็กจะได้รู้จักเผชิญปัญหาและฝึกแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

2.5 เคล็ดลับพัฒนา SQ ด้วยดนตรี SQ หรือ Spiritual คือ ปัญญาทางด้านจิตวิญญาณ หรือหมายถึง การเป็นคนที่มีสมาธิและมีจิตใจสงบเยือกเย็น มีความเมตตากรุณา ไม่ทำร้ายผู้อื่น ไม่รังแกสัตว์ และไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งโดยส่วนมากความหมายของ SQ มักแฝงนัยศาสนาไว้ สิ่งที่คุณพ่อคุณแม่และคุณครูควรทำ (1) เปิดเพลงคลาสสิกของโมซาร์ท (Mozart) บาค (Bach) หรือ บีโธเฟน (Beethoven) ให้เด็ก ๆ ฟังขณะกำลังทำงาน เพราะเพลงคลาสสิกมีท่วงทำนองสบาย ๆ ช่วย让孩子มีสมาธิดีขึ้น (2) เปิดเพลงที่มีเสียงธรรมชาติ อาจเป็นเสียงธรรมชาติประกอบดนตรี หรือเสียงธรรมชาติอย่างเดียวในขณะที่เด็กกำลังทำกิจกรรมส่วนตัวนอนกลางวัน หรือก่อนนอนตอนกลางคืน จะช่วยให้เด็กมีจิตสงบเยือกเย็นขึ้น (3) เปิดดนตรีของศาสนาเช่น เพลงสวดของคาทอลิก หรือการสวดมนตราของพระธิเบต จะช่วยให้จิตใจสงบและเกิดสมาธิ

2.6 เคล็ดลับพัฒนา PQ ด้วยดนตรี PQ หรือ Play Quotient คือความฉลาดที่เกิดจากการเล่นและการริเริ่มสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง การเล่นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กเล็ก เพราะช่วยให้เด็กมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ และในขณะที่เด็ก ๆ กำลังเล่นอย่างมีความสุขสนุกสนานสมองของเขาก็จะเกิดการเรียนรู้ ฉะนั้นยิ่งเด็กได้เล่นอย่างสร้างสรรค์มากเท่าไร สมองของเขาก็ยิ่งเจริญเติบโตและเซลล์สมองก็จะเชื่อมโยงถึงกันมากเท่านั้น สิ่งที่คุณพ่อคุณแม่และคุณครูควรทำ (1) เปิดโอกาสให้เด็กได้ร้องเพลงหรือเต้นรำตามแบบที่เขาชอบ เพราะในขณะที่เด็กทำกิจกรรม เขากำลังเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ และสมองก็จะจดจำและบันทึกประสบการณ์ใหม่นี้ไว้ ซึ่งในขณะที่สมองกำลังบันทึกข้อมูล เซลล์สมองก็จะแตกแขนงเชื่อมโยงกับเซลล์สมองส่วนอื่นทำให้เรียนรู้ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพกว่าเด็กคนอื่น (2) ให้เด็กได้เล่นเครื่องดนตรี เพราะเด็กจะคิดหาวิธีเล่นอย่างสร้างสรรค์ เช่น ให้เล่นเครื่องดนตรีที่ไม่เคยเล่นมาก่อน หรือ ลองเล่นดนตรีในจังหวะแปลก ๆ หรือ (3) เลือกเพลงที่มีเนื้อหาลึกซึ้งให้เด็กคิดหาทางเอง เช่น เพลง “ระบำเต่าทอง” เมื่อถึงเนื้อร้องท่อน “เหนื่อยแล้วแปลงร่างเป็นก้อนหิน” เด็กจะได้คิดหาแข่งเป็นก้อนหินด้วยตนเองและสามารถเปลี่ยนท่าแปลก ๆ ใหม่ ๆ ไปเรื่อย ๆ การจัดการดนตรีศึกษาเป็นเรื่องของการวางระบบ ระเบียบแบบแผนเพื่อให้ความรู้ความสามารถแก่ผู้เรียน ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งโตขึ้น แล้วสามารถนำไปใช้ดัดแปลงสร้างสรรค์และสามารถนำไปใช้ดัดแปลง สร้างสรรค์และสามารถนำมาใช้ให้สอดคล้องกับสภาพของแต่ละคนเพราะดนตรีศึกษาเกี่ยวข้องกับทุกสิ่งทุกอย่าง ตั้งแต่สังคม ปรัชญา และการจัดการ เพราะฉะนั้น การศึกษาดนตรีที่ดีนั้นคือการศึกษาที่มีการวางระบบระเบียบแบบแผน และมีปรัชญาที่ดี รวมถึงมีผู้เชี่ยวชาญที่ดีด้วยดนตรีได้ถูกยอมรับจากนักการศึกษาว่า เป็นวิชาที่มีจุดประสงค์ที่สำคัญอย่างหนึ่ง

ของวิทยาศาสตร์การศึกษา เพราะว่าผลของการศึกษาเล่าเรียน เพื่อการเรียนรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ทางด้านนั้น มันเป็นความมุ่งหวัง และความสามารถเฉพาะตัว ซึ่งมันเกิดเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต เป็นหุ้นส่วนสำคัญของแต่ละส่วนบุคคล และสังคม ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม และดนตรีเป็น ศาสตร์ ซึ่งผูกพันกับชีวิต และสังคมของมนุษย์ อย่างกว้างลึก เพราะ ฉะนั้น ดนตรีจึงเป็นความต้องการ อันจำเป็นพิเศษสำหรับการศึกษา และสร้างประสบการณ์เพื่อเกิดมีความรู้ ความสามารถอย่างระบบ ความเป็นเชี่ยวชาญ ความชำนาญดนตรีเป็นเรื่องของทักษะ ความรู้ทางดนตรีเป็นเรื่องของประสบการณ์ ก็จริง แต่เท่านั้นยังไม่พอ จึงเห็นต้องมีดนตรีศึกษา (Music Education) อย่างเป็นสำคัญ เพราะการมี ดนตรีศึกษาเป็นการให้ความเชี่ยวชาญให้ความชำนาญให้ทักษะ ให้ความเข้าใจลึกซึ้ง และให้เกิด ประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2541: 63-34) ได้กล่าวถึงนักการศึกษา โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) ไว้ว่า เขาได้ศึกษาเกี่ยวกับความหลากหลายของสติปัญญา และได้จำแนกความเก่งของคน ไว้ 7 ประเภทหลัก ๆ ในหนังสือทฤษฎีความหลากหลายของสติปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) ซึ่งความเก่งหรือความสามารถของคนแต่ละลักษณะนี้จะมีรูปแบบการพัฒนาเฉพาะตัว และมีรูปแบบทางความคิดที่แยกแตกต่างห่างออกไปชัดเจนจากสังคมวัฒนธรรมที่แตกต่างกันซึ่งมีอิทธิพล และส่งผลต่อการเสริมสร้างสติปัญญาความสามารถหรือความเก่งที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัดคนที่มี ความเก่งหรือความถนัดอย่างเด่นชัดในด้านหนึ่งด้านใดในศักยภาพของแต่ละคนไม่ได้หมายความว่า จะต้องดำเนินชีวิตไปตามความเก่งของตนเสมอ เช่น นักเรียนที่มีความเก่งหรือความสามารถในคณิตศาสตร์ หรือดนตรีตามศักยภาพของตนเองอาจจะดำเนินชีวิตที่มีความสุขกับงานที่ทำหาด้วยการเขียนหรือ ด้วยทักษะการจัดการก็ได้โดยที่ตนเองไม่ได้มีศักยภาพหรือความถนัดนี้ที่มีมาโดยธรรมชาติเช่นเดียวกับ ผู้ที่มีศักยภาพในการเขียนในบางครั้งก็อาจจะพบตนเองในสายงานทางการแพทย์หรือคอมพิวเตอร์ ที่เขาได้เรียนมาแต่ความสามารถในการเขียนก็เป็นข้อมูลที่มีคุณค่าในการแสวงหางานที่เหมาะสมกับตัวเอง เหมาะกับความสามารถและความชื่นชอบและมีความสุขในตัวเอง ลักษณะความเก่งหรือความสามารถ พิเศษ 7 ประเภท

1. ด้านภาษา (Verbal Linguistic) เป็นศักยภาพที่จะพบมากในพวกเดียวกับนัก โดวาทิและพวกที่เรียนภาษาต่างประเทศ
2. ด้านดนตรีและการเต้นจังหวะ (Music and Rhythmic) เป็นศักยภาพที่พบมาก ในคนที่เล่นดนตรีแต่งเพลงนักเต้นรำ เช่น นายมนตรี ตราโมท เป็นต้น
3. ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logic and Mathematical) เป็นศักยภาพของ นักคณิตศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์และนักตรรกศาสตร์ เช่น นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ ท่านจะมี ความสามารถในการคิดคำนวณได้เร็วและถูกต้อง

4. ด้านการเคลื่อนไหว (Body Kinesthetic) เป็นศักยภาพของนักกีฬาและนักประดิษฐ์ เช่น ความสามารถในการเล่น กอล์ฟ ของไทเกอร์ วูดส์
5. ด้านศิลปะและมิติสัมพันธ์ (Visual and Spatial) เป็นศักยภาพที่พบในศิลปิน วิศวกรนักเดินเรือ รวมทั้งลักษณะของนักเล่นหมากรุก
6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสื่อสาร (Interpersonal) เป็นศักยภาพของบุคคลที่สังเกตและให้ความสำคัญกับบุคคลอื่น เช่น นักประชาสัมพันธ์ พิธีกร นักนิเทศศาสตร์ ครู และผู้มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อื่น
7. ด้านความรู้สึก ความลึกซึ้งภายในจิตใจ (Intrapersonal) เป็นศักยภาพของบุคคลที่พบในบุคคลที่มีความเข้าใจในอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองอย่างถ่องแท้ เช่น นักเขียน นักจิตวิทยา นักปรัชญา และแพทย์จากข้อเขียนของ วิชัย วงศ์ใหญ่ ที่ได้จากคิดทางการศึกษาของนักศึกษา โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) ในเรื่องทฤษฎีความหลากหลายของสติปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) ในความเก่งของบุคคลทั้ง 7 อย่าง ซึ่งมีผลจากลักษณะกายภาพของสมองมนุษย์ และการทำความเข้าใจเพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ในด้านที่ตนเองมีออกมาใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุดจึงเป็นเรื่องที่สำคัญต่อการศึกษามาก

สุกรี เจริญสุข (2544: 11) ได้ชี้แจงพัฒนาการของเด็กว่า เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสมอง ด้านสติปัญญา และด้านสังคม ซึ่งพัฒนาการเหล่านี้ถ้าไม่มีดนตรีเด็กก็มีการพัฒนาการอย่างธรรมชาติอยู่แล้ว แต่หากมีการศึกษาดนตรี ดนตรีจะช่วยให้พัฒนาการของเด็กเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2543: 14) ได้เขียนไว้ว่า ดนตรีเป็นศาสตร์หนึ่งที่มีแบบขององค์ความรู้ ทักษะและระบบวิธีคิดที่แตกต่างไปจากศาสตร์อื่นเนื่องจากเป็นศาสตร์เฉพาะรูปแบบของดนตรี สังคมต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติดนตรีได้ (เล่น/ร้อง) มีความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี และฟังดนตรีเป็น เข้าใจอย่างถ่องแท้ นักเรียนสามารถรับรู้ เข้าใจ สามารถเข้าถึงรากฐานทางวัฒนธรรม สามารถพัฒนาศักยภาพของตัวเองทางดนตรี ทั้งในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี และการแสดงออกในเรื่องอารมณ์ และความรู้สึกของตนเอง ดนตรีช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจพฤติกรรมของเพื่อนมนุษย์ นักเรียนควรเป็นผู้ฟังที่มีประสิทธิภาพ เข้าใจถึงสัญลักษณ์ของดนตรี และเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตจากดนตรีได้ จุดประสงค์พื้นฐานของการดนตรีศึกษา คือ มุ่งสู่การพัฒนาทางศิลปวัฒนธรรม เพื่อความก้าวหน้าขยายตัวของมันเอง มุ่งพัฒนาองค์ความรู้ความสามารถของศิลปิน มุ่งพัฒนาปริมาณงานศิลปะดนตรีที่ประกอบด้วยคุณภาพ และพัฒนาคุณภาพประโยชน์ ของงานศิลปะดนตรีให้ผู้ชมผู้ฟังได้รับรู้สุนทรียภาพของดนตรีให้ถูกต้องก้าวจากบุคคลธรรมดาให้เป็นบุคคลที่มีการศึกษารอบรู้สูงเพื่อเหมาะกับการขยายตัวของระบอบสังคม และกฎเกณฑ์ชีวิตของมนุษย์ ดังนั้นการศึกษาในหลายประเทศ จึงจัดให้

มีวิชาดนตรีศึกษาให้เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรการศึกษาสามัญของประเทศตามเงื่อนไข และตามความเหมาะสมในแต่ละระดับที่แตกต่างกันแต่มีจุดประสงค์มุ่งหมายเดียวกัน

สรุปได้ว่า นักการศึกษาโดยเฉพาะในประเทศที่พัฒนาแล้วเขามองเห็นว่าดนตรีศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ และเป็นเรื่องที่มีการปกครองทุกชั้น ซึ่งเริ่มจากบุคคลจนรวมหมู่จากผู้ปกครองครอบครัวจนถึงผู้บริหารปกครองสังคมประเทศ ต้องเข้าใจความสำคัญ เข้าใจปัญหาของดนตรีศึกษา เพื่อหาวิธีแก้ไขสิ่งที่ด้อย ส่งเสริมสิ่งที่เด่นของดนตรีเพื่อดนตรีศึกษาเทียมทันกับศาสตร์แขนงอื่น ๆ

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนดนตรี ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนดนตรีที่นิยมในวงการศึกษาดนตรีสากล ที่ผู้วิจัยขอนำเสนอเพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยฉบับนี้ ได้แก่ การสอนดนตรีของโคดาย (Kodaly Approach) การสอนดนตรีของดาลโครซ (Dalcroze Approach) การสอนดนตรีของออร์ฟ (Orff Schulerwerk) และการสอนดนตรีของ ซูซูกิ (Suzuki Method) การสอนดนตรีของโคดาย (Kodaly Approach) โคลตัน โคดาย (Kodály, 2002) นักการศึกษาดนตรีและผู้ประพันธ์เพลงคนสำคัญของฮังการี ซึ่งมีหลักการสอนดนตรีโดยการจดจำด้วยเนื้อหาและกิจกรรมดนตรีให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก โดยมีขั้นตอนจากง่ายไปหายากเน้นการสอนร้องเพลงเป็นหลัก การร้องเพลงเป็นใช้เสียงที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ ซึ่งเด็กคุ้นเคยอยู่แล้ว ฝึกควบคู่กับการอ่านโน้ต จนสามารถอ่านและเขียนโน้ตดนตรีได้ โคดายมีความคิดว่า ดนตรีสำหรับเด็กมีความสำคัญและต้องพัฒนาเช่นเดียวกับภาษา เด็กควรฟังดนตรีก่อนแสดงออกทางการร้องหรือการเล่น และเมื่อเขามีประสบการณ์เพียงพอก็สามารถฝึกอ่านและเขียนภาษาดนตรีได้ โคดายมีวิธีการใช้สัญลักษณ์มือในกิจกรรมการสอน และใช้การอ่านโน้ตด้วยระบบซอล-ฟา ซึ่งมีขั้นตอนจากง่ายไปหายาก ซึ่งสามารถฝึกสอดประสานทางดนตรีผู้เรียนได้ทั้งเรื่องจังหวะ ระดับเสียงทำนอง และการประสานเสียง โดยการร้องเพลงตามแบบฝึกหัดของโคดายมีการแบ่งเป็นระดับขั้นต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

โครงสร้างวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ตามหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

โครงสร้างวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ตามหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มีเนื้อหาและรายละเอียด (มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2559: 36) ดังนี้

หมวดที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา 2062441 ปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 (Woodwind Performance 3)
2. จำนวนหน่วยกิต 2 หน่วยกิต 2(0-4-2)
3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี และเป็นวิชา

เฉพาะ

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน นายพงศกร พลอาษา
5. นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1/2560
6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (มี)
7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี)
8. สถานที่เรียนสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏอุบลราชธานี

9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและปฏิบัติเทคนิคต่างๆ การถ่ายทอดอารมณ์ บทฝึก และวรรณกรรมดนตรี ปรัชญาของนักดนตรี การแสดง

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนาและปรับปรุงรายวิชา

เพื่อให้นักศึกษามีความรู้พัฒนาการปฏิบัติให้ได้ คุณภาพของเสียง สำเนียง ศิลปะ การเป่า การถ่ายทอดอารมณ์ บทฝึกและวรรณกรรมดนตรี ปรัชญาของนักดนตรี รวมทั้งสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษารายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ไปใช้ประกอบการศึกษาและปฏิบัติในขั้นที่สูงขึ้นต่อไปได้

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

การเรียนการสอนเครื่องลมไม้มุ่งพัฒนาการปฏิบัติเครื่องดนตรีให้เต็มขีดความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน โดยคำนึงถึงหัวข้อต่อไปนี้ การฝึกเทคนิคเป่า บันไดเสียง ขึ้นคู่เสียง คอร์ด บทฝึก บทเพลงและวรรณกรรมดนตรี การฝึกจักษุสัมผัส ซึ่งต้องใช้เทคนิคในการปฏิบัติสูงกว่าระดับที่ 2

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

เวลาเรียน 56 ชั่วโมง สอบกลางภาค 4 ชั่วโมง และสอบปลายภาค 4 ชั่วโมง

บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งาน ภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
บรรยาย 14 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา	สอนเสริมตามความต้องการของนักศึกษา เฉพาะราย	ฝึกปฏิบัติและทดสอบเป็น รายแบบฝึกหัด 42	การศึกษาด้วยตนเอง ตามความ ต้องการของนักศึกษานอกเวลา เรียนตลอดภาคการศึกษา

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

อาจารย์จัดเวลาให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล หรือ รายกลุ่มตามความต้องการของนักศึกษา (เฉพาะรายที่ต้องการ)

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

พัฒนาผู้เรียนให้มีความตระหนักในคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ และซื่อสัตย์สุจริตมีวินัย ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ควบคุมตนเองได้ แยกแยะความดีและความชั่วได้

1.2 วิธีการสอน

บรรยายพร้อมยกตัวอย่างกรณีศึกษาเกี่ยวกับประเด็นทางคุณธรรม จริยธรรม การเสียสละ ความอดทน ขยันหมั่นเพียรและซื่อสัตย์สุจริตมีวินัย ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

1.3 วิธีการประเมินผล

1.3.1 พฤติกรรมการเข้าเรียน และทดสอบปฏิบัติ ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามขอบเขตที่ให้และตรงเวลา

1.3.2 ประเมินผลจากความรับผิดชอบในหน้าที่ และความขยันในการฝึกซ้อม

1.3.3 ประเมินผลจากการปฏิบัติรวมกลุ่ม การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

มีความรู้ความเข้าใจทฤษฎีดนตรีที่เกี่ยวข้อง เครื่องดนตรี ทักษะการบรรเลง สำเนียง ศิลปะการถ่ายทอดอารมณ์ มีความสามารถในการวิเคราะห์วรรณกรรมเพลง และสามารถบูรณาการความรู้ในรายวิชานี้ไปใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ได้

2.2 วิธีการสอน

2.2.1 บรรยาย สาธิต พร้อมทั้งแสดงตัวอย่างการบรรเลง การถ่ายทอดอารมณ์ และให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะและความชำนาญโดยมีอาจารย์คอยควบคุมดูแล และให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

2.2.2 ปฏิบัติรวมกลุ่ม ร่วมวิเคราะห์วรรณกรรมเพลงแสดงความคิดเห็นถึง
ทักษะ และองค์ความรู้ที่ได้รับ

2.3 วิธีการประเมินผล

2.3.1 ทดสอบปฏิบัติทักษะการบรรเลง ระหว่างเรียนเป็นรายแบบฝึกหัด และ
สอบปฏิบัติกลางภาคและปลายภาคโดยการบรรเลงเพลงที่กำหนดให้

2.3.2 ประเมินจากการปฏิบัติรวมกลุ่ม

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

พัฒนาความสามารถในการคิดอย่างระบบ มีการวิเคราะห์ เพื่อประยุกต์ใช้
ความรู้ภาคทฤษฎี ไปใช้ในการปฏิบัติ

3.2 วิธีการสอน

3.2.1 สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.2.2 การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และการอภิปรายกลุ่ม

3.3 วิธีการประเมินผล

3.3.1 ประเมินตามสภาพของการบรรเลงและการถ่ายทอดอารมณ์เพลง

3.3.2 สังเกตพฤติกรรมการแก้ไขปัญหา

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

4.1.1 พัฒนาทักษะในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนด้วยกัน

4.1.2 พัฒนาความเป็นผู้นำและผู้ตามในการทำงานเป็นทีม

4.1.3 พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบในงานที่มอบหมายให้

ครบถ้วนตามกำหนดเวลา

4.2 วิธีการสอน

4.2.1 จัดกิจกรรมกลุ่ม ร่วมวิเคราะห์วรรณกรรมเพลงแสดงความคิดเห็นถึง
ทักษะ และองค์ความรู้ที่ได้รับ

4.2.2 มอบหมายงาน หัวข้อในการค้นคว้าเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล

4.2.3 การนำเสนอรายงาน

4.3 วิธีการประเมินผล

4.3.1 ประเมินพฤติกรรมในการวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นโดยการ
อภิปรายในชั้นเรียน

4.3.2 ประเมินผลจากการนำเสนอรายงาน

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ที่ต้องพัฒนา

5.1.1 ทักษะการคิดคำนวณ เชิงตัวเลข

5.1.2 พัฒนาทักษะในการสื่อสารทั้งการพูด การฟัง การแปล การเขียน

โดยการทำรายงาน และนำเสนอในชั้นเรียน

5.1.3 พัฒนาทักษะในการสืบค้น ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

5.1.4 ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร เช่น การส่งงานทางอีเมล สื่อการสอน E-Learning

5.1.5 ทักษะในการนำเสนอรายงานโดยใช้รูปแบบ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม

5.2 วิธีการสอน

5.2.1 มอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จากเว็บไซต์ สื่อการสอน E-Learning และทำรายงานจากแหล่งที่มาข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

5.2.2 นำเสนอโดยใช้รูปแบบและเทคโนโลยีที่เหมาะสม

5.3 วิธีการประเมินผล

5.3.1 ประเมินจากรายงาน และรูปแบบการนำเสนอด้วยสื่อเทคโนโลยี

5.3.2 ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการอภิปรายและวิธีการอภิปราย

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

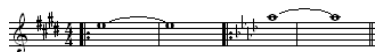
1. แผนการสอน

ลำดับ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
1	บทที่ 1 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน G Major, F Major - เสียงต่อเนื่อง (Slur) 	4	- คณะกรรมการประจำหลักสูตรและผู้สอน ทวนสอบเป็นรายบุคคล - บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - อภิปรายกลุ่ม	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
	- เสียงสั้น (Staccato) - บันไดเสียง (G Major, F Major) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th ใน G Major, F Major) - คอร์ด (ii-V-I ใน G Major F Major) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน G Major, F Major) - บทคีตวรรณกรรมเพลง “I’m in the mood for love”			
2	บทที่ 2 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน D Major, Bb Major - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato) - บันไดเสียง (D Major, Bb Major) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th ใน D Major, Bb Major) - คอร์ด (ii-V-I ใน D Major Bb Major) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน D Major, Bb Major) - บทคีตวรรณกรรมเพลง “Fly me to the moon”	4	- บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้า	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
3	บทที่ 3 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน A Major, Eb Major - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - บันไดเสียง (A Major, Eb Major) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th ใน D Major, Bb Major) - คอร์ด (ii-V-I ใน A Major Eb Major) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน A Major, Eb Major) - บทคีตวรรณกรรมเพลง "Satin doll"	4	- บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา
4	บทที่ 4 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน E Major, Ab Major - เสียงต่อเนื่อง (Slur) 	4	- บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

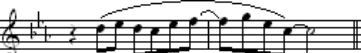
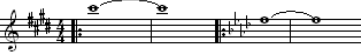

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
	- เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - บันไดเสียง (E Major, Ab Major) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน D Major, Bb Major - คอร์ด (ii-V-I ใน E Major Ab Major) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน E Major, Ab Major) - บทคีตวรรณกรรมเพลง “All of me”			
5	บทที่ 5 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน E Minor, D Minor - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (E Minor, D Minor) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน E Minor, D Minor	4	- บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
	- คอร์ด (ii-V-I ใน E Minor D Minor) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน E Minor, D Minor) - บทคีตวรรณกรรมเพลง “Besame Mucho”			
6	บทที่ 6 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (long Tone) ใน B Minor, G Minor - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (B Minor, G Minor) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน B Minor, G Minor - คอร์ด (ii-V-I ใน B Minor G Minor) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน B Minor, G Minor) - บทคีตวรรณกรรมเพลง Autumn Leaves		- บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
7	บทที่ 7 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (F# Minor, C Minor) - คู่เสียง (2 nd 3 rd 4 th 5 th 6 th 7 th Octave) - ใน Minor, C Minor - คอร์ด (ii-V-I ใน F# Minor, C Minor) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน F# Minor, C Minor) - บทคีตวรรณกรรมเพลง Take The A Train	4	- บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - ฝึกปฏิบัติเดี่ยว และรวมกลุ่ม - การทดสอบในชั้นเรียน ทั้งปฏิบัติเดี่ยวและรวมกลุ่ม - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา
8	สอบกลางภาค	4		
9	บทที่ 8 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน C# Minor, F Minor	4	- บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม	อ.พงศกร พลอาษา

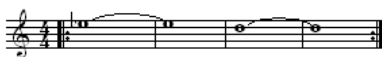

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
	- เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (C# Minor, F Minor) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน C# Minor, F Minor - คอร์ด (ii-V-I ใน C# Minor, F Minor) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน C# Minor, F Minor) - บทคีตวรรณกรรมเพลง Yardbird Suite		- ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	
10	บทที่ 9 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน B Major, F# Major - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) 	4	- สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ. พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
	- เสียงร้ว (Trill) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (B Major, F# Major, C Blues) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน B Major, F# Major - คอร์ด (ii-V-I ใน B Major F# Major, C Blues) - ผูกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน B Major, F# Major, C Blues) - บทคีตวรรณกรรมเพลง “Berrie’s Tune”			
11	บทที่ 10 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน C# Major - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - เสียงร้ว (Trill) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (C# Major)	4	- สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
	- คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน C# Major - คอร์ด (ii-V-I ใน C# Major) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน C# Major, - บทคีตวรรณกรรมเพลง “Harlem Nocturne”			
12	บทที่ 11 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน C Blues - เสียงต่อเนื่อง (Slure) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - คู่เสียง (2 nd 3 rd 4 th 5 th 6 th 7 th 8 th (Octave) - ใน C Blues - คอร์ด (ii-V-I C Blues) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน C Blues - บทคีตวรรณกรรมเพลง “God Bless The Child”	4	- สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา
13	บทที่ 12 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone)	4	- สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
	 ใน F Blues - เสียงต่อเนื่อง (Slure) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - บันไดเสียง F Blues - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th (Octave) - ใน B Minor, G Minor - คอร์ด (ii-V-I ใน F Blues) - ฟังก์ชันสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน F Blues) - บทคีตวรรณกรรมเพลง "A Night in Tunisia"		- ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	
14	- ออกบริการวิชาการชุมชน	4	- การแสดงดนตรีและสาธิตการปฏิบัติเครื่องดนตรี - ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญที่ได้จากการบริการชุมชน	อ.พงศกร พลอาษา
15	สรุปสาระสำคัญทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติเกี่ยวกับบทเพลงและแบบฝึกต่างๆ ที่ทำการเรียนการสอนในภาคการศึกษา	4	- บรรยาย - ยกตัวอย่างประกอบ - อภิปรายกลุ่ม - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ	อ.พงศกร พลอาษา
16	สอบปลายภาค	4		

2 แผนการประเมินผลการเรียนรู้

ที่	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
1	2.1-24 3.2- 3.3 6.1,6.2	- สอบกลางภาค - สอบปลายภาค	8 16	20% 30%
2	1.1,1.2 2.1-2.4 3.2- 3.3 4.1,4.3 6.1,6.2	- การปฏิบัติแบบฝึกและบทเพลง	ตลอดภาคการศึกษา	40%
3	1.2,1.3 3.2- 3.3 4.1,4.3 6.1,6.2	- การเข้าชั้นเรียน การมีระเบียบวินัย - ความรับผิดชอบในหน้าที่ และความขยันในการฝึกซ้อม - การปฏิบัติรวมกลุ่ม การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	ตลอดภาคการศึกษา	10%

หมวดที่ 6 ทฤษฎีการประกอบการเรียนการสอน

1. เอกสารและตำราหลัก

เอกสารประกอบการสอน วิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3

2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

ไม่มี

3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

การประเมินประสิทธิผลในรายวิชานี้ ที่จัดทำโดยนักศึกษา ได้จัดกิจกรรมในการนำแนวคิดและความเห็นจากนักศึกษาได้ดังนี้

1.1 การสนทนากลุ่มระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

1.2 แบบประเมินผู้สอน และแบบประเมินรายวิชา

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินการสอน ได้มีกลยุทธ์ ดังนี้

2.1 ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

2.2 การทวนสอบผลประเมินการเรียนรู้

3. การปรับปรุงการสอน

หลังจากผลการประเมินการสอนในข้อ 2 จึงมีการปรับปรุงการสอน โดยการจัดกิจกรรมในการระดมสมอง และหาข้อมูลเพิ่มเติมในการปรับปรุงการสอน ดังนี้

สัมมนาการจัดการเรียนการสอน

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

ในระหว่างกระบวนการสอนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ในรายหัวข้อ ตามที่คาดหวังจากการเรียนรู้ในวิชา ได้จาก การสอบถามนักศึกษา หรือการสุ่มตรวจผลงานของนักศึกษา รวมถึงพิจารณาจากผลการทดสอบย่อย และหลังการออกผลการเรียนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์โดยรวมในวิชาได้ดังนี้

4.1 การทวนสอบการให้คะแนนจากการสุ่มตรวจผลงานของนักศึกษาโดยอาจารย์อื่น หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำหลักสูตร

4.2 มีการตั้งคณะกรรมการในสาขาวิชา ตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยตรวจสอบข้อสอบ รายงาน วิธีการให้คะแนนสอบ และการให้คะแนนพฤติกรรม

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

จากผลการประเมิน และทวนสอบผลสัมฤทธิ์ประสิทธิผลรายวิชา ได้มีการวางแผนการปรับปรุงการสอนและรายละเอียดวิชา เพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้น ดังนี้

5.1 ปรับปรุงรายวิชาทุก 4 ปี หรือตามข้อเสนอแนะและผลการทวนสอบมาตรฐาน

5.2 ผลสัมฤทธิ์ตามข้อ 4

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแซกโซโฟน

1. ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับแซกโซโฟน

สกุรี เจริญสุข (2529: 1) ได้กล่าวไว้ว่า ออดอล์ฟ แซก (Adolphe Sax) มีชื่อจริงว่า อันโทเน โจเซฟ แซก (Antone – Joseph Sax) แต่คนทั่วไปเรียกเขาว่า ออดอล์ฟ แซก เขาเป็นชาวเบลเยียม เกิดที่เมืองดินานท์ (Dinant) เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน ค.ศ.1814 บิดาชื่อชาร์ล โจเซฟแซก

(Charles Joseph Sax) เป็นนักดนตรีเป่าฟลูทและคลาริเน็ต นอกจากนี้แล้วบิดาของเขายังมีโรงงานประดิษฐ์เครื่องดนตรี โดยเฉพาะเครื่องลมไม้และเครื่องทองเหลืองอยู่ที่เมืองดึนันทออีกด้วย ประมาณปี ค.ศ. 1815 บิดาเขาได้ย้ายโรงงานไปอยู่ที่กรุงบรัสเซลส์ อดอล์ฟ แซก ได้เรียนรู้และได้รับการถ่ายทอดวิชาซ่อมและประดิษฐ์เครื่องดนตรีจากบิดา ในขณะเดียวกัน อดอล์ฟ แซก ยังได้ศึกษาดนตรีที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงบรัสเซลส์ โดยเรียนเป่าฟลูทและคลาริเน็ต

ในปี ค.ศ. 1830 อดอล์ฟ แซก ได้ประดิษฐ์เครื่องดนตรีซึ่งทำด้วยงาช้าง แสดงในงานนิทรรศการเครื่องดนตรีที่กรุงบรัสเซลส์ ในปี ค.ศ. 1838 เขาได้จดทะเบียนลิขสิทธิ์ในการประดิษฐ์เบสคลาริเน็ต ระหว่างปี ค.ศ. 1840 – 1841 เขาได้ประดิษฐ์แซกโซโฟน และได้นำออกแสดงในงานนิทรรศการเครื่องดนตรีที่กรุงบรัสเซลส์ ในปี ค.ศ. 1841 แต่คณะกรรมการไม่ได้มอบรางวัลให้แก่เขาเลย โดยอ้างว่าอายุน้อย ในที่สุดเขาได้ย้ายไปตั้งร้านซ่อมและประดิษฐ์เครื่องดนตรีที่กรุงปารีส ในปี ค.ศ. 1842 ร้านของเขาได้รับความนิยมมากที่สุด ในยุโรปโดยเฉพาะเครื่องลมไม้และเครื่องทองเหลืองในสมัยนั้น ในระหว่างปี ค.ศ. 1842 – 1845 เขาได้ประดิษฐ์เครื่องดนตรีตระกูลทองเหลือง เรียกว่า แซกฮอร์น และได้จดทะเบียนลิขสิทธิ์ที่กรุงปารีสในปี ค.ศ. 1845 ในขณะเดียวกันเขาพยายามพัฒนาแซกโซโฟนจนสมบูรณ์และได้จดทะเบียนลิขสิทธิ์ในปี ค.ศ. 1846 ที่กรุงปารีสเมื่อแซกโซโฟนประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ๆ ก็ได้นำไปใช้ในวงโยธวาทิตของฝรั่งเศส ต่อมาเมื่อนักดนตรีแจ๊ส ซึ่งแต่เดิมมีแต่คลาริเน็ต คอร์เนท และทรอมโบนเป็นเครื่องดนตรีสำคัญได้มีการพัฒนาขึ้นก็นำเอาแซกโซโฟนไปใช้ จนในที่สุดปีชนิดนี้ได้กลายเป็นเครื่องดนตรีที่วงแจ๊สจะขาดเสียมิได้

แซกโซโฟนเป็นเครื่องดนตรีที่ก้ำกึ่งระหว่างเครื่องลมไม้กับเครื่องทองเหลืองนักปราชญ์ทางดนตรีได้จัดให้อยู่ในประเภทเครื่องลมไม้ เพราะที่เป่าใช้ลิ้นเดี่ยวเหมือนของคลาริเน็ตทุกประการ และแม้จะทำด้วยโลหะแต่ขุมเสียงก็กระเดียดมาทางเครื่องลมไม้ แซกโซโฟนคือการผสมผสานเข้าด้วยกัน ระหว่าง ซอเซลโล ปิคอร์อังกฤษและปิคคลาริเน็ต แซกโซโฟนจะเล่นกระซิบกระซาบ อ่อนหวาน นุ่มนวล หรือจะแผดให้สเปกโตรสาคาก็ทำได้ จึงเหมาะสำหรับใช้เป็นเครื่องดนตรีบรรเลงเดี่ยว

2. ประเภทของแซกโซโฟน

กาญจนา คชแสง และคณะ (2546: 75) ได้กล่าวว่าตระกูลแซกโซโฟน (Saxophone Family) เป็นเครื่องดนตรีประเภทเป่าลิ้นเดี่ยวซึ่งมีอายุน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับปีชนิดอื่น ๆ อดอล์ฟ แซกซ์ นักประดิษฐ์เครื่องดนตรีชาวเบลเยียมได้ประดิษฐ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1840 ซึ่งดัดแปลงมาจากเครื่องดนตรีที่เรียกว่าโอโฟคลด์ เครื่องดนตรีตระกูลแซกโซโฟนไม่ได้เป็นเครื่องดนตรีประจำวงดุริยางค์ แต่นับว่ามีความสำคัญในดนตรีประเภทคลาสสิก และวงดนตรีชนิดอื่น ๆ เช่นวงแจ๊ส วงโยธวาทิต ตระกูลแซกโซโฟนเป็นตระกูลใหญ่เช่นเดียวกับคลาริเน็ต แซกโซโฟนมีขนาดต่าง ๆ ถึง 7 ขนาดด้วยกัน แต่นิยมใช้ในปัจจุบันมี 4 ชนิดด้วยกัน

บรรเทิง ชลช่วยชีพ และคณะ (2524: 78) ได้กล่าวเกี่ยวกับชนิดของแซกโซโฟนไว้ว่า แซกโซโฟนในปัจจุบันประกอบด้วย โซปราโนแซกโซโฟน, อัลโตแซกโซโฟน, เทเนอร์แซกโซโฟน และ บาริโตนแซกโซโฟน ทั้ง 4 ชนิดที่กล่าวมานี้ โซปราโนแซกโซโฟนเป็นแซกโซโฟนที่มีความถี่เสียงสูงที่สุด ตามด้วยอัลโตแซกโซโฟน, เทเนอร์แซกโซโฟนและสุดท้ายที่ต่ำ คือ บาริโตนแซกโซโฟน และให้ รายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกแซกโซโฟน ไว้ดังนี้

บรรเทิง ชลช่วยชีพ และคณะ (2524: 151-159) ได้กล่าวถึงแซกโซโฟนและการฝึก แซกโซโฟนเบื้องต้นว่า แซกโซโฟน (Saxophone) เป็นเครื่องดนตรีที่นิยมกันแพร่หลายในวงดนตรีหลาย ประเภท แซกโซโฟนที่นิยมกันมี 2 ชนิดคือ Tenor Saxophone (มักนิยมเรียกสั้น ๆ ว่าแซกเทนเนอร์) และ Alto Saxophone (มักนิยมเรียกสั้น ๆ ว่าแซกอัลโต) รูปร่างลักษณะของแซกโซโฟนทั้ง 2 ชนิดนี้ เหมือนกันทุกประการ แต่แซกอัลโตจะมีขนาดเล็กกว่าแซกเทนเนอร์วิธีการฝึกหัดก็เหมือนกันสำหรับใน บทเรียนนี้จะกล่าวถึงการฝึกหัดขั้นพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาในขั้นสูงต่อไป การฝึกหัดนั้น ถ้าผู้ฝึกตั้งใจและขยันฝึกซ้อมบ่อย ๆ ก็จะมีความชำนาญเร็วขึ้น และในไม่ช้าก็สามารถเล่นผสมในวงก็ได้ ส่วนต่าง ๆ ของแซกโซโฟนแซกโซโฟนมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือส่วนที่ 1 หัวแซกโซโฟน (สำหรับเป่า) ส่วนที่ 2 เป็นส่วนที่อยู่ระหว่างหัวแซกโซโฟนกับลำตัวแซกโซโฟน ส่วนที่ 3 ลำตัวแซก โซโฟน ทั้งสามส่วนนี้สามารถแยกออกจากกันได้ ตามปกติเวลาเลิกใช้แซกโซโฟนแล้วก็จะ ถอดทั้งสาม ส่วนนี้ออกแล้วจึงเก็บไว้ในกล่อง สำหรับหัวแซกโซโฟน (ส่วนที่เป็นที่เป่า) จะมีลิ้นประกบอยู่ ลิ้นที่ประกบ อยู่นี้สามารถเปลี่ยนได้ ลิ้นจะมีหมายเลข (Number : No) ต่าง ๆ กัน หมายเลขแต่ละหลายเลขจะบอก ถึงลักษณะความอ่อนหรือความแข็งของลิ้น เช่น หมายเลข 1 ½ , 2 , 2 ½ เป็นลิ้นที่มีลักษณะอ่อน เหมาะสำหรับผู้ฝึกหัดใหม่ ส่วนลิ้นหมายเลข 3 , 3 ½ , 4 มีลักษณะแข็งเหมาะสำหรับผู้ที่มีความ ชำนาญหรือนักดนตรีอาชีพ

ส่วนที่เป็นลำตัวของแซกโซโฟนจะมีส่วนประกอบต่าง ๆ มีลักษณะคล้ายกระเดื่อง ซึ่งจะแยกออกเป็นจุดต่าง ๆ จุดต่าง ๆ เหล่านี้ผู้ฝึกหัดจะต้องใช้นิ้วมือของมือซ้ายและนิ้วมือของมือขวา กด ลงไปพร้อมกับเป่าลมเข้าไปยังปากเป่าเสียงที่เกิดขึ้นจะมีระดับต่างกันไปตามแต่ละจุดตำแหน่งใด

ตามปกติแล้วลำตัวของแซกโซโฟนจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ คือส่วนบนและส่วนล่าง สำหรับลำตัวส่วนบน ผู้ฝึกหัดจะต้องใช้นิ้วมือของมือซ้ายและลำตัวส่วนล่างผู้ฝึกหัดจะต้องใช้นิ้วมือของ มือขวาทำหน้าที่กดลงไปบนตำแหน่งต่าง ๆ ส่วนประกอบของลำตัวของแซกโซโฟนสลับซับซ้อนพอสมควร ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการศึกษาขอให้ดูจากแผนภูมิประกอบ (ลักษณะของตำแหน่งที่ทำให้เกิดเสียง ของแซกโซโฟนนั้น บางบริษัทอาจสร้างให้มีลักษณะต่างกันไป

การที่จะทำให้เกิดเสียงในระดับต่าง ๆ นั้นในขั้นแรกจะต้องใช้นิ้วแต่ละตามตำแหน่งต่าง ๆ ที่ปรากฏตามแผนภูมิ ตำแหน่งตามหมายเลข 1 , 2 , 3 จะถือเป็นจุดหลักของส่วนบน และด้านข้างจะมี ตำแหน่งต่าง ๆ ตามแผนภูมิอีก คือ ตำแหน่ง L1 , L2 , L3 , L4 , L5 , L6 และ L7 ตำแหน่งต่าง ๆ

ดังกล่าวนี้ก็จะมียุทธศาสตร์ทำให้เกิดเสียงในระดับต่าง ๆ กัน สำหรับส่วนล่างของลำตัวจะมีตำแหน่งหมายเลข 4 , 5 , 6 เป็นจุดหลักและยังมีตำแหน่งต่าง ๆ อีก คือ R1, R2, R3, R4, R5 และ R6 ตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านี้จะมียุทธศาสตร์ในการทำให้เกิดเสียงในระดับต่างกันเช่นเดียวกับกลุ่มของตำแหน่ง L การใช้นิ้วกดลงไปตามตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อทำให้เกิดเสียงต่างระดับกันนั้น มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนลงไป คือ มือซ้ายใช้นิ้วชี้สำหรับกดหมายเลข 1 นิ้วกลางสำหรับกดหมายเลข 2 นิ้วนางสำหรับกดหมายเลข 3 ส่วนนิ้วก้อยนั้นใช้สำหรับกดกลุ่ม L1 – L4 มือขวา นิ้วชี้สำหรับกด หมายเลข 4 นิ้วกลางสำหรับกดหมายเลข 5 นิ้วนางสำหรับกดหมายเลข 6 และนิ้วก้อยใช้ สำหรับกดกลุ่ม R1, R2 (หมายเลขและสัญลักษณ์ L, R แทนตำแหน่งที่สำคัญบนตัวแซกโซโฟนตามปกตินิ้วต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้ จะวางและไว้ตามตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นเพื่อเตรียมที่จะกดตำแหน่งเหล่านั้น (สำหรับนิ้วก้อยของมือซ้ายจะแตะกลุ่ม L1 – L4 ส่วนนิ้วก้อยของมือขวาจะแตะกลุ่ม R1 และ R2) การกดลงไปตามตำแหน่งหลักคือ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 จะใช้สัญลักษณ์วงกลมสีดำและถ้ากดลงบนกลุ่มของ L R หรือ T จะเขียนอักษรนั้นลงด้านข้างของตำแหน่งหลักนอกกรอบสี่เหลี่ยม ถ้าไม่มีอักษร L R หรือ T ปรากฏอยู่แสดงว่าเสียงนั้น ๆ ไม่ต้องกดที่ตำแหน่ง L R หรือ T

3. ข้อพึงปฏิบัติในการฝึกหัดแซกโซโฟน

การฝึกหัดครั้งแรกนั้น ผู้ฝึกจะต้องฝึกหัดให้ถูกวิธี เริ่มตั้งแต่การจับแซกโซโฟน การอมหัวแซกโซโฟน การเป่าลม ทำนอง ทำยืน สิ่งเหล่านี้จะต้องปฏิบัติให้ถูกวิธีเพื่อจะได้ติดเป็นนิสัยที่ดี สำหรับในการอธิบายวิธีการดังกล่าวข้างต้นจะขอแยกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

3.1 การจับแซกโซโฟน มือซ้ายใช้สำหรับจับลำตัวส่วนบน หัวแม่มือของมือซ้ายจะอยู่ที่ตำแหน่งที่พิกนิ้ว (สำหรับวางนิ้วหัวแม่มือด้านหลังของแซกโซโฟน) และนิ้วหัวแม่มือนี้ต้องยื่นให้ใกล้ตำแหน่ง T เพราะเสียงบางเสียงจะต้องกดที่ T ด้วย ส่วนนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนางและนิ้วก้อย แตะที่ตำแหน่ง 1, 2, 3 และที่กลุ่มจุด L1 – L4 ตามลำดับ มือขวาใช้สำหรับจับลำตัวส่วนล่าง นิ้วหัวแม่มือวางอยู่ใต้ข้อเกี่ยวด้านหลัง นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยวางแตะอยู่ที่ตำแหน่ง 4, 5, 6 และกลุ่ม R1, R2 ตามลำดับ

3.2 การอมปากแซกโซโฟนและการเป่าลม การอมแซกโซโฟนต้องอมให้อยู่กึ่งกลางปากลึกประมาณ 2 นิ้ว ริมฝีปากล่างและริมฝีปากบนต้องบีบหัวแซกโซโฟนให้แน่น ระวางอย่าให้พันกั้วหัวแซกโซโฟน การเป่าลมเข้าไปยังที่สำหรับเป่าต้องเม้มริมฝีปากให้แน่นอย่าให้มีรอยรั่วสุดลมหายใจเข้าให้เต็มที่แล้วจึงเป่าออกมาลมที่เป่าออกมาจะต้องรักษาระดับของความแรงของลมให้สม่ำเสมอ ลมที่เป่ามาจากปากจะเกิดจากการหายใจเข้าออก ไม่นิยมใช้ลมในลำคอ การฝึกหัดเป่าครั้งแรกอาจพบปัญหา คือ เมื่อเป่าลมออกมาแล้วไม่มีเสียงเกิดขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ท่านต้องสำรวจตนเองว่ามีข้อผิดพลาดที่ใดในบางครั้งลมที่เป่าออกมาไม่ถึงระดับที่จะทำให้เสียง ผู้เป่าจะต้องเพิ่มความแรงของลมขึ้นไปอีก

3.3 การนั่งและการยืนในขณะที่เป่าแซกโซโฟน การนั่งเป่าแซกโซโฟนนั้นตามปกติจะนั่งบนเก้าอี้ ทำนั่งจะต้องนั่งตัวตรง (ไม่ต้องเกร็งตัว) ขาขวาย่อลงเล็กน้อยและเบนมาทางซ้ายเพื่อที่จะรักษาระดับของแซกโซโฟนไม่ให้เอียง ระดับนี้จะเป็นระดับที่สายตามองเห็นโน้ตได้ชัดเจนส่วนทำยืนนั้นจะต้องยืนตัวตรง ขาซ้ายยื่นออกไปข้างหน้าเล็กน้อยเพื่อที่จะให้น้ำหนักตกลงมาในลักษณะที่สมดุล ตำแหน่งของแซกโซโฟนให้อยู่กลางลำตัว สายที่คล้องคอจะต้องไม่ตึงหรือหย่อนจนเกินไป

3.4 ตำแหน่งต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดเสียงการที่จะทำให้เกิดเสียงในระดับต่างกันได้นั้นผู้เป่าแซกโซโฟนจะต้องกตัญญูไปตามตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งเมื่อกตัญญูไปตามตำแหน่งดังกล่าวแล้วเสียงก็จะออกมาต่างระดับกัน (ต้องขึ้นอยู่กับระดับความแรงของลมและการเม้มริมฝีปาก) ในการอธิบายตำแหน่งที่ทำให้เกิดเสียงต่าง ๆ กันนี้จะใช้แผนภูมิซึ่งทำเป็นกรอบสี่เหลี่ยมและมีวงกลมเล็กอยู่ข้างใน ถ้าวงกลมสีแดงแสดงว่าตำแหน่งนั้นต้องกตัญญูไป ถ้าวงกลมสีเขียวแสดงว่าตำแหน่งนั้น ๆ ไม่ต้องกตัญญู และถ้ามีอักษร L1, R1- หรืออักษร T ปรากฏอยู่จะต้องกตัญญูที่ตำแหน่งนั้น ๆ ด้วยการเป่าแซกโซโฟนให้มีเสียงระดับสูงขึ้นหรือเสียงต่ำลงนั้น จะต้องให้ระดับความแรงลม การเม้มริมฝีปากมีความสัมพันธ์กันกับการกดลงไปตามจุดต่าง ๆ คือ ถ้าต้องการให้เกิดเสียงที่สูงขึ้นก็ต้องเม้มริมฝีปากให้แน่นขึ้นความแรงลมก็ต้องเพิ่มขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ปราโมทย์ พอค้า (2542: 71) ได้วิจัย การพัฒนาชุดการสอนทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้น โดยผ่านทักษะปฏิบัติปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ในรายวิชาดนตรีสำหรับครูประถมศึกษาของสถาบันราชภัฏ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอนทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้นโดยผ่านทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ รายวิชาดนตรีเพื่อสำหรับครูประถมศึกษาของสถาบันราชภัฏศึกษาและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้น เปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนชุดการสอนทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้นโดยผ่านทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ในรายวิชาดนตรีและสำหรับครูประถมศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ที่เป็นกลุ่มประชากร และประเมินผลด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัยและด้านทักษะพิสัย ที่มีต่อการปฏิบัติดนตรีสากลเบื้องต้นเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยการประเมินผลระหว่างเรียนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีค่าเท่ากับ 92.43 และ 84.87 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และจากการศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการของผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนเรื่องทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้น โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อนำคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของค่าความแตกต่างเท่ากับ 19.70 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.31 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 31.60 แสดงว่าผลการเรียนและหลังเรียนของกลุ่มประชากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับผลคะแนนทักษะ

การปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ของผู้เรียนกลุ่มประชากรที่เรียนด้วยชุดการสอนดังกล่าว พบว่ามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า ผลการประเมินภาคปฏิบัติไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผลการวิเคราะห์แบบวัดเจตคติที่ดีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน จากกลุ่มประชากร พบว่ามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 85 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่ามีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

กุมาริ สุวรรณสิงห์ (2543: 81) ได้วิจัย การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออเบื้องต้น ในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 1 (ศ 029) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอน การปฏิบัติขลุ่ยเพียงออเบื้องต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียนชุดการสอนเรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออเบื้องต้น ในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 1 (ศ 029) ของนักเรียนในโรงเรียนหนองไผ่จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.56/83.73 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการสอนเรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออเบื้องต้นมีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่า ก่อนเรียน ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ชุดการสอนที่สร้างขึ้น ควรให้มีการทดลองกับผู้เริ่มเรียนขลุ่ยเพียงออ ในระดับอื่น ๆ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพต่อไป

ณัฐวุฒิ มาจันทิก (2544: 75) ได้วิจัย ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาดนตรีและนาฏศิลป์ตามหลักสูตรดนตรีระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2533 ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานประถมศึกษาอำเภอพวน จังหวัด สุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบระดับความคิดเห็นของนักเรียน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ตามหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ โดยภาพรวมด้านกิจกรรมเน้นจังหวะกิจกรรมเน้นการฟังและร้องเพลง กิจกรรมนาฏศิลป์อยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ที่มีเพศ ระดับชั้นเรียน และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ โดยภาพรวมด้านกิจกรรมเน้นจังหวะ กิจกรรมเน้นการฟังและร้องเพลง กิจกรรมนาฏศิลป์ไม่แตกต่างกัน

พัชร ใจชอบ (2545: 59) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการสอนเรื่องรำเช็งกระติบข้าววิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แผนการสอนเรื่องรำเช็งกระติบข้าว วิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการรำเช็งกระติบข้าวคิดเป็นร้อยละ 88.80 โดยมีผู้สอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้คิดเป็นร้อยละ 80.95 มีทักษะการฝึกรำเช็งกระติบข้าว คิดเป็นร้อยละ 92.95 ส่วนทักษะการแสดงรำเช็งกระติบข้าวคิดเป็นร้อยละ 94.50 และมีเจตคติต่อการรำเช็งกระติบข้าวโดยภาพรวมและเป็นรายด้าน 2 ด้านคือ

ด้านองค์ประกอบของการรำเชิงกระบี่ข้าวและด้านคุณค่าของการรำเชิงกระบี่ข้าว อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนด้านลักษณะของการรำเชิงกระบี่ข้าว มีเจตคติอยู่ในระดับเห็นด้วย

วารุณี ทรัพย์มั่งมี (2546: 74) ได้ทำการวิจัยการสร้างชุดการสอนเรื่องการเป่าขลุ่ยไทยเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสร้างชุดการสอนการเป่าขลุ่ยไทยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ แบบทดสอบเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับขลุ่ยไทย (ขลุ่ยเพียงออ) แบบประเมินพฤติกรรมท้ายชุดการสอน มี 6 ชุด คือ การอ่านโน้ตเพลงไทยสำหรับขลุ่ย หลักการปฏิบัติขลุ่ยเบื้องต้น แบบฝึกการเป่าขลุ่ยไทยขั้นที่ 1-3 และการเป่าขลุ่ยไทยเบื้องต้น ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนเรื่องการเป่าขลุ่ยไทยเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.75/90.00 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

อำไพวรรณ ศรีวรรณ (2547: 78) ได้ทำการวิจัยการศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยชุดการสอนทักษะทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ แบบประเมินทักษะ และเปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผลวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนใช้ชุดการสอนทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ด้านต่างๆ ประสิทธิภาพของชุดการสอนเท่ากับ 81.05/84.36 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

รองรัตน์ แก้วบุปผา (2547: 84) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาเครื่องมือประเมินทักษะพื้นฐานดนตรีสำหรับนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น โดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาของ Howard Gardner ในด้านเชาว์ปัญญาทางดนตรี และแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางดนตรีของ Carl E. Seashore และแนวคิดเชิงปฏิบัติจากผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมดนตรี ผลการวิจัยและพัฒนา ได้เครื่องมือประเมินทักษะพื้นฐานทางดนตรีสำหรับประเมินองค์ประกอบทักษะดนตรี 5 องค์ประกอบ ผลที่ได้จากการใช้เครื่องมือประเมินทักษะพื้นฐานดนตรีมีคุณภาพด้านความตรงเชิงเอกลักษ์ นักเรียนสามารถตอบสนองและมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมการประเมิน และจากธรรมชาติของเครื่องมือที่ใช้แนวทางการประเมินการปฏิบัติตามสภาพจริง โดยการดำเนินงานพัฒนาเชิงระบบทำให้รูปแบบการประเมินที่ไม่ซับซ้อน ครูผู้สอนทั่วไปที่ไม่ได้จบสาขาวิชาดนตรี สามารถใช้ได้อย่างมั่นใจ

จิตรา ไทยเครือวัลย์ (2549: 75) ได้วิจัยการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีไทยโดยชุดทักษะวงดนตรีเครื่องสาย โรงเรียนโพ้นถิ่นเจริญวิทย โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีไทย โดยชุดฝึกทักษะวงเครื่องสายไทยกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หาดขี้เหล็กประสิทธิผลของการเรียนดนตรีไทยด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยชุดฝึกทักษะวงเครื่องสาย โรงเรียนโพ้นถิ่นเจริญวิทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาแบบการสุ่มแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผนใช้เวลาเรียน 20 ชั่วโมงในเวลา 10 สัปดาห์ ชุดฝึกทักษะ

วงเครื่องสายไทย ซึ่งประกอบด้วย เครื่องดนตรีไทย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไปสถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ วงเครื่องสาย กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 76.00/80.04 และมีดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วย แผนการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะวงเครื่องสายไทย เท่ากับ 0.7583 หมายความว่า นักเรียนมีความรู้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 75.83 และนักเรียนมีความสนใจเรียนดีมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

กฤษฎา วงศ์คำจันทร์ (2551: 77) ได้ศึกษาชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์ในวิชาทักษะ ดนตรี 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอน มีประสิทธิภาพ 80.13/82.68 ผ่านเกณฑ์ 80/80 แสดงว่าชุดการสอน ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพโดยที่นักเรียนมีคะแนน เฉลี่ยร้อยละของการประเมินผลระหว่างเรียนคือ 80.13 และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการประเมิน หลังเรียน คือ 82.68 นักศึกษาที่เรียนโดยชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์ในวิชาทักษะดนตรี 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังการสอนสูงกว่า ก่อนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และมีคะแนนความพร้อมในการเรียนรู้โดยผู้เรียน นำตนเองทั้ง 8 ด้าน โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่สูง

วรนาถ คลายนาท (2551: 93) ได้ศึกษาเรื่องชุดการสอนซ่อมเสริมเรื่องจังหวะเคาะ (Beat) สำหรับนักเรียนเป็โนระดับชั้นต้น ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนซ่อมเสริม เรื่องจังหวะเคาะ (Beat) สำหรับนักเรียนเป็โน ระดับชั้นต้น มีประสิทธิภาพระหว่างเรียนด้านจิตพิสัย มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 92.50 ด้านทักษะมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 90.75 และผลการประเมินการปฏิบัติบทเพลง ระหว่างเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84 ผลการประเมินหลังสิ้นสุดการใช้ชุดการสอนมีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 94 แสดงว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 และผล การศึกษาเจตคติของนักเรียน หลังจากการใช้ชุดการสอนพบว่ามีความสนใจเท่ากับ 4.55 อยู่ระดับ ที่ดีมาก ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการศึกษาความคิดเห็นสำหรับครูที่มีต่อเนื้อหา และ กิจกรรมการเรียนการสอนของชุดการสอนพบว่ามีความสนใจเท่ากับ 4.58 อยู่ในระดับที่ดีมาก ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้

อรรวรรณ ศิลา (2552: 65) ได้วิจัย การพัฒนาชุดการเรียนรู้ตีซิมเบื้องต้นด้วยตนเอง สำหรับ นักเรียนกิจกรรมดนตรีไทยช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนปทุมพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้ และเพื่อศึกษาทักษะ การปฏิบัติของการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้ตีซิมเบื้องต้นด้วยตนเอง พบว่า 1) ชุดการเรียนรู้ตีซิมเบื้องต้น

ด้วยตนเอง สำหรับนักเรียนกิจกรรมดนตรีไทยช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนปทุมพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพ 87.73/92.66 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.85 4) นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติในการบรรเลง ซิมเพลและและเพลงลาวจ้อยอยู่ในระดับดี

สุรศักดิ์ ปวงสุระโก (2552: 80) ได้วิจัย การพัฒนาคู่มือการสอนรายวิชา ดนตรีสากล 2 เรื่อง การปฏิบัติแซกโซโฟนช่วงชั้นที่ 4 ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาคู่มือการสอนรายวิชาดนตรีสากล 2 เรื่อง การปฏิบัติแซกโซโฟน ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของคู่มือการสอนที่สร้างตามแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาดนตรีสากล 2 เรื่องการปฏิบัติแซกโซโฟน ที่พัฒนาขึ้น เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยคู่มือการสอนรายวิชาดนตรีสากล เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคู่มือการสอนรายวิชาดนตรีสากล 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) คู่มือการสอนรายวิชาดนตรีสากล 2) เรื่อง การปฏิบัติแซกโซโฟน ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.88/84.38 2) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยคู่มือการสอนรายวิชาดนตรีสากล 2 ที่พัฒนาขึ้นมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.76 แสดงว่าหลังเรียน ด้วยคู่มือการสอนแซกโซโฟน นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 76 3) นักเรียนที่เรียนด้วยคู่มือการสอนรายวิชาดนตรีสากล 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยคู่มือการสอนรายวิชาดนตรีสากล 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ณัฐพร ผกาหลง (2552: 68) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนโซลเฟจประกอบหลักสูตรไวโอลินตามแนวของยามาฮาสำหรับนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการระดับชั้นต้น โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาและพัฒนาชุดการสอนโซลเฟจประกอบหลักสูตรไวโอลิน ตามแนวของยามาฮา สำหรับนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการระดับชั้นต้น 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการเล่นไวโอลินจากการใช้ชุดการสอนโซลเฟจ ประกอบหลักสูตรไวโอลินตามแนวของยามาฮา สำหรับนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการระดับชั้นต้น โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนหลักสูตรไวโอลินของยามาฮา ระดับชั้นต้น ช่วงอายุ 10-15 ปี โดยคัดเลือกจาก 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 4 คน รวมทั้งหมด 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเล่นไวโอลิน และแบบสังเกตระหว่างเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหา ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และสถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบชุดการสอนโซลเฟจประกอบหลักสูตรไวโอลินตามแนวของยามาฮา ประกอบไปด้วย บทเพลงโซลเฟจจำนวน 6 เพลง แผนการสอนจำนวน 8 แผน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเล่นไวโอลินก่อน และหลัง และแบบสังเกตระหว่างเรียน 2) หลังการทดลองนักเรียนกลุ่ม

ทดลอง และกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของทักษะการเล่นไวโอลินใน 4 ด้าน สูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของทักษะการเล่นไวโอลินใน 4 ด้าน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รุจิวรรณ อาจกมล (2552: 104) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดการสอนข้ออยู่เบื้องต้น เรื่อง การปฏิบัติข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนรายวิชา ศ 30205 ดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด เรื่อง การปฏิบัติข้ออยู่เบื้องต้น พัฒนาชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพเรื่อง การปฏิบัติข้ออยู่เบื้องต้นที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนที่สร้างขึ้น พบว่า 1) ชุดการสอน เรื่องการปฏิบัติข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 71.28/73.15 2) ดัชนีประสิทธิผล จากการเรียนด้วยชุดการสอน มีค่าเท่ากับ 0.62 แสดงว่าหลังจากการเรียนด้วยชุดการสอน แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 62 3) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้น จากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางการเรียนที่ระดับ .01 4) นักเรียนมีความพึงพอใจใน การเรียนด้วยชุดการสอนรายวิชา ศ 30205 ดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด เรื่อง การปฏิบัติข้ออยู่เบื้องต้น ทั้งภาพรวม เป็นรายด้าน และเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก

ประภัสสร เทียมประเสริฐ (2556: 67) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องกระบวนการเรียนการสอนขับร้อง ของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้า ซีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป โดยการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอนขับร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป 3) เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป งานวิจัยชิ้นนี้เป็นแบบผสมเป็นเชิงคุณภาพและปริมาณ มีการเก็บข้อมูลจากเอกสารและภาคสนามจากนั้นนำมาสร้างเป็นชุดสื่อการสอน ขับร้อง ระยะเวลาที่ทำการศึกษาเริ่มต้นตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 เป็นต้นไปข้อมูลภาคสนาม ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง แบบสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้าง แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม แบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ชุดสื่อการสอน ขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปและแบบประเมิน โดยศึกษาจากกลุ่มผู้รู้ 8 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติ 44 คน และกลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลทั่วไป 30 คน และนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) การจัดการเรียนการสอนขับร้องของโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีการจัดการเรียนการสอนดนตรีขนานไปกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรที่มีการสอนคือ หลักสูตรการขับร้องเพลงคลาสสิกและการขับร้องเพลงร่วมสมัย แบ่งออกเป็น 4 ชั้นแต่ละชั้นมีอยู่ 3 ระดับเป็นระยะเวลา 12 ปี ด้านวิชาการ ขับร้องกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนต้องเป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป มีประเภทชั้นเรียน 2 แบบคือ

การเรียนรู้แบบเดี่ยว และการเรียนรู้แบบกลุ่ม ครูผู้สอนวางแผนการสอนเอง เพื่อตอบสนองต่อผู้เรียน และเหมาะสมกับสภาพปัญหาของการร้องเพลงในแต่ละบุคคล ทำให้การเรียนการสอนวิชาขับร้องมีการจัดลำดับการเรียนการสอนต่างกันไปแล้วแต่พื้นฐานของผู้เรียน 2) ด้านการพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปผลการวิจัยพบชุดสื่อการสอนประกอบด้วยเอกสารสิ่งพิมพ์ที่ใช้ประกอบการสอนจำนวน 1 ชุด เป็นเวลา 12 ชั่วโมง สิ่งพิมพ์ประกอบการเรียนองค์ความรู้ จำนวน 18 ชุด สิ่งพิมพ์โน้ตเพลงประกอบการเรียน จำนวน 4 ชุด Backing Track MP3 สำหรับฝึกร้อง 8 เพลง VDO ประกอบการเรียนรู้แสดงตัวอย่างจำนวน 11 ชุด ซึ่งผู้ฝึกสามารถฝึกได้ด้วยตนเองทั้งแบบรายบุคคล และแบบกลุ่ม การขับร้องเพลงของกลุ่มผู้ฝึกมีการพัฒนาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปจากแบบสอบถามที่มีต่อชุดการฝึกพบว่า มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการ เนื้อหา มีความชัดเจน และสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมชุดฝึกชุดนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการขับร้องเพลงได้เป็นอย่างดี 3) ผลการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไปพบว่า ผู้ฝึกจำนวน 22 คน ก่อนทดลองใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป มีความสามารถในร้องเพลงและมีคะแนนเฉลี่ยทุกหัวข้อการประเมินอยู่ที่ระดับ พอใช้ หลังจากทดลองใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป มีความสามารถในร้องเพลงและมีคะแนนเฉลี่ยทุกหัวข้อการประเมินอยู่ที่ระดับ ดี และผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นในการใช้ชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก 6 ข้อและอยู่ในระดับดี 2 ข้อจากเกณฑ์

นิคม วุฒิเกรียงไกร (2556: 76) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ขลุ่ยไทยเบื้องต้น โดยใช้ชุดการสอนเทคนิคผสมผสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสตึก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 สัปดาห์ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 16 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) ชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ย่อยหลังเรียน จำนวน 5 ชุด ๆ ละ 10 ข้อ และ 4) แบบทดสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอน เทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.80 /83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้

ชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 0.6286 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีความรู้หลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 62.86 3) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้นสูงกว่า คะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

รพีพล หล้าวงษา (2557: 72) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชา ดนตรีตะวันตก โดยใช้ชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) โดยการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น ในรายวิชาดนตรีตะวันตก ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล .50 ขึ้นไป 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติกีตาร์ จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้นในรายวิชาดนตรีตะวันตก ที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไปกลุ่มเป้าหมาย ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ในรายวิชาดนตรีตะวันตก ที่ เลือกลงวิชาเลือกเสรี จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้ รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (One Group Pretest-Posttest Designs) และมีวิธีการหาประสิทธิภาพ ของชุดการสอน โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงคือ การทดลองแบบ 1:1 (รายบุคคล) จำนวน 3 คน การทดลอง แบบ (แบบกลุ่ม) จำนวน 9 คน และการทดลองแบบ (ภาคสนาม) จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยคือ 1) ชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์ เบื้องต้นในรายวิชาดนตรีตะวันตก 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะปฏิบัติกีตาร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอน การปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้นในรายวิชาดนตรีตะวันตก ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ขอนแก่นฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 90.25/80.00 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.722. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากการเรียนการสอนโดยใช้ชุด การสอนการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น โดยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 78.83 คะแนน ด้านทักษะการปฏิบัติกีตาร์ มีคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 80.87 และมีคะแนน เฉลี่ยรวมของทั้ง 2 ด้าน คิดเป็นร้อยละ 80.00

พันธุ์เอก ใจหลวง (2558: 76) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอน เรื่องทฤษฎี ดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากล ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนเรื่องทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน สำหรับ นักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากล ชั้นปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากล ชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากล ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) ชุดการสอนเรื่องทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากล ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.22/88.89 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 2) การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนเรื่องทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากล ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มีผลทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1 แสดงว่าชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ผลดีมากขึ้น

เพชรรัตน์ จารุตัน (2558: 115) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยงานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสาน 3) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสาน 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสาน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 35 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยสรุปว่า 1) ชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 85.65/84.07 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.7277 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.7277 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.77 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Fung (2003: 4633-B) ได้ศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้านทัศนคติ และความสำเร็จของนักเรียน ที่มีความสามารถพิเศษทางด้านดนตรีในโรงเรียนระดับมัธยม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการฝึกปฏิบัติด้านตรี ของโรงเรียนระดับมัธยม ในการเรียนรู้โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และเปรียบเทียบด้านทัศนคติกับความสำเร็จของนักเรียนผลการวิจัยพบว่า

1) ความถนัดทางการเรียนด้านดนตรี มีปัจจัยจากสภาพสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนจากพ่อแม่ การฝึกปฏิบัติ 2) นักเรียนในระดับมัธยม ในแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม 3) โรงเรียนระดับมัธยม ครูมีส่วนช่วยในการสร้างทัศนคติในด้านดนตรี 4) นักเรียนโรงเรียนมัธยมมีวัสดุอุปกรณ์ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความพร้อมของโรงเรียน 5) นักเรียนในเมืองจะมีทัศนคติและปรารถนาที่จะเรียนรู้ได้ดีกว่า 6) เพศหญิง จะมีอุปนิสัยเรียนรู้มากกว่าเพศชายในด้านดนตรี 7) สภาพแวดล้อมจะสามารถสร้างทัศนคติและความสำเร็จของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และครูมีส่วนช่วยที่สำคัญ 8) ครอบครัวมีส่วนสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียน 9) นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ตามความถนัดทางด้านดนตรี และจะเกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้ 10) ในการเรียนรู้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ตามลักษณะนิสัยและความถนัด 11) ในการเรียนรู้ทัศนคติของนักเรียนจะสามารถสร้างการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Ross (2007) ได้ศึกษาหลักสูตรการสอนวัฒนธรรมทางดนตรีในการเรียนดนตรีระดับต่ำกว่าปริญญา เพื่อศึกษาแบบเรียน ประวัติศาสตร์ทางด้านดนตรี และวิวัฒนาการของดนตรี ผลการวิจัยพบว่า ในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ของมาเลเซีย จะมีตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมทางดนตรี ที่รวบรวม และธรรมชาติของดนตรีได้อย่างดี และมีประโยชน์ต่อการใช้ และมีความเหมือนและแตกต่างกันในแบบเรียน ของแต่ละมหาวิทยาลัย แต่มีวัตถุประสงค์ คือ ประเมินการเรียนรู้และความเข้าใจของผู้เรียน

Chuang (2007: 152-B) ได้ศึกษาผลของการใช้ผังมโนทัศน์การคิดของครูผู้สอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้ผังมโนทัศน์การคิดของครูผู้สอนก่อนการสอนดนตรีโดยผู้วิจัย ได้เข้าร่วมศึกษาวิธีสอนดนตรีเบื้องต้น ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 19 คน ที่เป็นครูสอนดนตรีและให้ฝึกการเขียนผังมโนทัศน์ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยการบันทึกเทปวิดีโอ แล้วนำมาวิเคราะห์ผลการวิจัยพบว่าการกระบวนการสร้างผังมโนทัศน์การคิดจะสามารถช่วยให้การคิดดีขึ้น สามารถพัฒนาแนวคิดและมีประสิทธิภาพในการสอนดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Wingstedt, Berg, Liljedahl และ Lindberg (2005) งานศึกษานี้เป็นการตรวจสอบการใช้งานและความรู้ในด้านการพรรณนาทางดนตรีในสื่อมัลติมีเดียร่วมสมัย โดยกลุ่มวัยรุ่นจะถูกมอบหมายให้ดัดแปลงการแสดงดนตรี โดยใช้เครื่องการวิจัยแบบอวณะที่ชื่อว่า REMUPP เพื่อให้เกิดความเหมาะสมต่อจอภาพที่ต่างกันบนจอคอมพิวเตอร์ ซึ่งงานวิจัยจะประสบผลสำเร็จโดยการปรับเปลี่ยนพารามิเตอร์ดนตรีทั้งเจ็ดพารามิเตอร์ อันประกอบด้วย เครื่องมือ, เทมโป, ความซับซ้อนของฮาร์โมนิก, ความซับซ้อนของจังหวะ, การเปล่งเสียง (Articulation) และเสียงสะท้อน (Reverb) กลุ่มวัยรุ่นยังต้องทำแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกดนตรีและอุปนิสัยในการใช้สื่อ ข้อมูลด้านตัวเลขที่ได้จาก

การปรับเปลี่ยนค่าพารามิเตอร์นั้นจะถูกนำไปวิเคราะห์เพื่อหาแนวโน้มภายในกลุ่มเกี่ยวกับการแสดงออกทางดนตรีโดยสัมพันธ์กับฉากที่แสดงที่ต่างกัน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าระดับของความคิดเห็นส่วนใหญ่ในกลุ่มเกี่ยวกับการพรรณนาทางดนตรี, ซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายในการพรรณนาดนตรี (Musical Narrative Codes) อีกทั้งยังได้รับอิทธิพล

Murao (2008: 539-552) ได้ศึกษาการทดสอบเบื้องต้นของความถนัดตามธรรมชาติของการเรียนรู้ดนตรีใหม่ ๆ สำหรับเด็กในประเทศแถบเอเชียในงานวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษา 1) เพื่อเปรียบเทียบการทดสอบความสามารถด้านดนตรีของนักเรียนในปัจจุบันและการเรียนรู้ในยุคนั้นเมื่อ 40 ปีที่ผ่านมา 2) เพื่อพัฒนาข้อสอบใหม่ในด้านเนื้อหาของวัฒนธรรมร่วมสมัยของชาวญี่ปุ่นวิธีดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ 1 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนหญิงจำนวน 105 คน นักเรียนชายจำนวน 111 คน อายุตั้งแต่ 10-12 ปี กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดต้องเรียนดนตรี 2 ครั้งต่อ 1 สัปดาห์ในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในความดูแลของวิทยาลัยนานาชาติในญี่ปุ่นการดำเนินการทดลองโดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนเนื้อหาของแต่ละเรื่องโดยมีคำถามแต่ละข้อจะใช้วิธีการบันทึกเทปโดยส่งข้อสอบวัดความสามารถด้านดนตรีของนักเรียนข้อมูลของคำตอบจะถูกเปรียบเทียบกับข้อสอบเมื่อ 40 ปี ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยที่นำมาวิจัยจะเป็นคำถามที่พัฒนาและคัดเลือกที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาดนตรีขั้นตอนที่ 2 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนจากโรงเรียนที่เข้าร่วมการวิจัย 40 โรงเรียนนักเรียนมีอายุ 8-10 ปี โดยผู้เรียนจะศึกษาและตอบคำถามความถนัดด้านดนตรีของการเรียนรู้ดนตรีด้านองค์ประกอบของดนตรี 4 อย่าง ข้อมูลในขั้นตอนที่ 2 จะถูกรวบรวมภายใต้เงื่อนไขเดียวกับขั้นตอนที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านดนตรีของนักเรียนญี่ปุ่นชี้ให้เห็นว่านักเรียนบางคนอ่อนในด้านดนตรี การอ่านโน้ตเกี่ยวกับดนตรี การเรียงลำดับของเสียงโดยมากกว่า 80% ของนักเรียนชายอายุระหว่าง 10-12 ปีไม่สามารถตอบคำถามได้อย่างไรก็ตามนักเรียนได้คะแนนสูงในเรื่องจังหวะ การประสานเสียงและมีความพึงพอใจในการฝึกฝน 2) นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเพิ่มขึ้นในเรื่องทำนองและจังหวะนักเรียนชายบางส่วนได้คะแนนสูงในด้านลักษณะความรู้ด้านเสียงดนตรี

Lee (2009: 219) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพความชื่นชอบทางด้านดนตรีและการตอบสนองการฟังด้านอารมณ์ของนักเรียนที่ต่ำกว่าปริญญาในไต้หวัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ โดยใช้กลุ่มทดลอง 19 คน ผลการศึกษา พบว่า ความชื่นชอบทางด้านดนตรีสัมพันธ์กับการตอบสนองการฟังด้านอารมณ์ บุคลิกภาพของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน ในการชื่นชอบด้านดนตรี ผู้ที่มีความชื่นชอบด้านตรี จะมามีอารมณ์ในการเรียนรู้ และสามารถส่งเสริมบุคลิกภาพได้เป็นอย่างดี

Huang (2009) ได้ศึกษาการพัฒนาการสอนของครูระดับมัธยมในการเรียนรู้ทางด้านดนตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมิน และหาแนวทางในการสอนที่มีความเหมาะสม เพื่อให้ครูได้สร้างการเรียนรู้ที่หลากหลายขึ้น และกำหนดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ โดยศึกษาครูดนตรีจำนวน 2 คน ในเมือง Taichung เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การบันทึกการสอนด้วยวิดีโอเทป ผลการวิจัยพบว่า 1) การสอนในระดับมัธยม เกี่ยวกับดนตรี นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ในเรื่องดนตรี 2) ครูที่ร่วมในงานวิจัย มีความคิดเห็นว่า การมีแผนกำหนดการเรียนรู้ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การพัฒนาการเรียนรู้ด้านดนตรีในระดับมัธยม จะต้องมีการสอนซ่อมเสริม 4) การสอนในระดับมัธยม นักเรียนสามารถช่วยในการใช้รูปแบบการประเมินแบบฝึกหัดด้านดนตรี ร่วมกับครูได้เป็นอย่างดี

Chen (2009: 5042-PA) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการสอนดนตรีประเภทเครื่องกระทบในโรงเรียนอนุบาลโดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้เพื่ออภิปรายการพัฒนาแผนการสอนดนตรีประเภทเครื่องกระทบการวางแผนการสอนและการพัฒนาครูผู้สอนดนตรีเพื่อให้เกิดการพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพตลอดจนมีวิธีการเรียนการสอนดนตรีอย่างไร แผนการสอนดนตรีประเภทเครื่องกระทบ ตลอดจนการสร้างสรรค์การเรียนการสอนตามสภาพแวดล้อมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักเรียนระดับอนุบาล ซึ่งมีจุดประสงค์คือ (1) การใช้แผนการสอนเครื่องดนตรีประเภทเครื่องกระทบในระดับชั้นอนุบาลมีผลอย่างไร (2) ประสิทธิภาพของแผนการสอนดนตรีประเภทเครื่องกระทบต่อความสามารถของนักเรียน มีผลอย่างไรคำแนะนำในการวิจัยในครั้งนี้เพื่อปรับปรุงแผนการสอนดนตรีประเภทเครื่องกระทบซึ่งผู้วิจัยเคยเป็นผู้สอนดนตรีปฏิบัติโดยใช้หลักในการวิจัย ซึ่งแผนการสอนได้นำมาทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นเวลา 16 สัปดาห์ ในแต่ละชั้นใช้เวลาเรียนคาบละ 30 นาทีเรียนสัปดาห์ละ 1 วัน ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนและการมีส่วนร่วมในการเรียนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (2) ความสามารถด้านดนตรีของนักเรียนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (3) ครูมีการพัฒนาการสอนตลอดจนพัฒนาแผนการสอนดีขึ้นกว่าเดิม

Lunsqui (2009: 6-7) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ในดนตรี ตะวันตรึงร่วมสมัย (Contemporary Classical Music) เฉพาะกรณีโดยทำการวิเคราะห์จังหวะในดนตรีร่วมสมัยเป็นพื้นฐานดนตรีตะวันตกที่มีลีลาต่างไปจากเดิมมาก ซึ่งโน้ตเหล่านี้ผู้วิจัยใช้ประสบการณ์และความสามารถเลือก ลีลาจังหวะที่นิยมถูกนำเข้ามาใช้ในเบื้องต้นโน้ตที่นำมาจะถูกวิเคราะห์ อธิบายโดยภาพรวมในด้าน จิตวิทยา แนวคิดเรื่องลีลาจังหวะ เพื่อนำไปสู่เรื่องของกระสวนจังหวะ ลีลาความสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนไหวของร่างกายกับแรงที่กระทำร่างกาย (Kinetics) การเปลี่ยนแรงกระทำ ตอนท้ายผู้วิจัยได้วิเคราะห์รากของโลกาภิวตันที่ส่งผลต่อประชาคม สังคม และการพัฒนาเศรษฐกิจ จะอย่างไรก็ตามปรากฏการณ์ดนตรีที่เกิดขึ้นจะส่งผลต่อผู้บริโภคและเศรษฐกิจที่กำลังขยายตัว และที่สำคัญสังคมโลกจะเผชิญกับคุณค่าทาง วัฒนธรรมที่แยกออกจากวัตถุนิยม บางคำถามที่ได้ใน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและค้นคว้าเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีสากล ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่เรียนรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ภาคเรียน ที่ 1/2560 จำนวน 16 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ภาคเรียนที่ 1 /2560 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 6 ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 การฝึกเทคนิคการเป่า เสียงยาว (Long Tone) เสียงต่อเนื่อง (Slur) เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo)

การฝึกบันไดเสียง (Scale) ขึ้นคู่เสียง (Interval : 2nd 3rd 4th 5th)

คอร์ด (Chord : ii-V-I) ในบันไดเสียง G Major, F Major

แบบฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading) ในบันไดเสียง G Major, F Major

บทคีตวรรณกรรม (Repertoire) เพลง I'm in the mood for love

ชุดที่ 2 การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น

การฝึกบันไดเสียง ขึ้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th) คอร์ด (ii-V-I)

แบบฝึกทักษะสัมผัส ในบันไดเสียง D Major , F Major

บทคีตวรรณกรรม เพลง Fly me to the moon

ชุดที่ 3 การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น ความดังเบา

การฝึกบันไดเสียง ขึ้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th) คอร์ด (ii-V-I)

แบบฝึกทักษะสัมผัส ในบันไดเสียง A Major , Eb Major

บทคีตวรรณกรรม เพลง Satin doll

ชุดที่ 4 การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น ความดังเบา

การฝึกบันไดเสียง ขึ้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th) คอร์ด (ii-V-I)

แบบฝึกทักษะสัมผัส ในบันไดเสียง E Major , Ab Major

บทคีตวรรณกรรม เพลง All of me

ชุดที่ 5 การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น ความดังเบา

การฝึกบันไดเสียง ขึ้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th)

แบบฝึกทักษะสัมผัส ในบันไดเสียง E Minor , D Minor

บทคีตวรรณกรรม เพลง Besame Mucho

ชุดที่ 6 การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น ความดังเบา

การฝึกบันไดเสียง ขึ้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th) คอร์ด (ii-V-I)

แบบฝึกทักษะสัมผัส ในบันไดเสียง E Minor , D Minor

บทคีตวรรณกรรม เพลง Autumn leave

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติ

แซกโซโฟน รายวิชารายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ที่สร้างขึ้น จำนวน 6 ชุด ชุดละ 10 ข้อ รวม 60 ข้อ

3. แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติ

แซกโซโฟน รายวิชารายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 จำนวนข้อ 20 ข้อ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชารายวิชาปฏิบัติ
เครื่องลมไม้ 3

1.1 ศึกษาหลักสูตรหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี พ.ศ. 2559 รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 2 วัตถุประสงค์ และเนื้อหา เพื่อเป็นข้อมูลที่
นำมาสร้างคู่มือชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน

1.2 วิเคราะห์เนื้อหา จากคำอธิบายรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 โดยแบ่งเนื้อหา 6 ชุด
แต่ละชุดประกอบด้วยเนื้อหาการฝึกเทคนิคการเป่า บันไดเสียง ขั้นคู่เสียง คอร์ด แบบฝึกทักษะสัมผัส
และบทคีตวรรณกรรม

1.3 จัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชารายวิชาปฏิบัติเครื่อง
ลมไม้ 3 โดยใช้เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง ดังนี้

1.3.1 สัปดาห์ที่ 1 (4 ชั่วโมง)

ชุดที่ 1

การฝึกเทคนิคการเป่า เสียงยาว (Long Tone) เสียงต่อเนื่อง (Slur)
เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo)

1. การฝึกบันไดเสียง (Scale) ขั้นคู่เสียง (Interval : 2nd 3rd 4th 5th)
คอร์ด (Chord : ii-V-I) ในบันไดเสียง G Major, F Major

2. แบบฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading) ในบันไดเสียง G Major,
F Major

3. บทคีตวรรณกรรม (Repertoire) เพลง I'm in the mood for love

1.3.2 สัปดาห์ที่ 2 (4 ชั่วโมง)

ชุดที่ 2

การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น

1. การฝึกบันไดเสียง ขั้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th) คอร์ด (ii-V-I) ในบันได
เสียง D Major , F Major

2. แบบฝึกทักษะสัมผัส ในบันไดเสียง D Major , F Major

3. บทคีตวรรณกรรม เพลง Fly Me to the Moon

1.3.3 สัปดาห์ที่ 3 (4 ชั่วโมง)

ชุดที่ 3

การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น

1. การฝึกบันไดเสียง ขั้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th) คอร์ด (ii-V-I)

ในบันไดเสียง A Major , Eb Major

2. แบบฝึกทักษะสัมผัส ในบันไดเสียง A Major , Eb Major
3. บทคีตวรรณกรรม เพลง Satin doll

1.3.4 สัปดาห์ที่ 4 (4 ชั่วโมง)

ชุดที่ 4

การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น

1. การฝึกบันไดเสียง ขั้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th) คอร์ด

(ii-V-I) ในบันไดเสียง E Major , Ab Major

2. แบบฝึกทักษะสัมผัส ในบันไดเสียง E Major , Ab Major
3. บทคีตวรรณกรรม เพลง All of me

1.3.5 สัปดาห์ที่ 5 (4 ชั่วโมง)

ชุดที่ 5

การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น

1. การฝึกบันไดเสียง ขั้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th) คอร์ด (ii-V-I)
2. แบบฝึกทักษะสัมผัส ในบันไดเสียง E Minor , D Minor
3. บทคีตวรรณกรรม เพลง Besame Mucho

1.3.6 สัปดาห์ที่ 6 (4 ชั่วโมง)

ชุดที่ 6

การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว เสียงต่อเนื่อง เสียงสั้น

1. การฝึกบันไดเสียง ขั้นคู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th) คอร์ด (ii-V-I)

ในบันไดเสียง E Minor , D Minor

2. แบบฝึกทักษะสัมผัส ในบันไดเสียง E Minor , D Minor
3. บทคีตวรรณกรรม เพลง Autumn leave

1.4 พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของคู่มือชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนในด้านต่าง ๆ เช่น ลำดับขั้นตอนการเสนอเนื้อหา แบบฝึกหัดเพื่อนำผลการตรวจสอบและประเมิน มาปรับปรุงแก้ไขคู่มือชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนให้ได้ดียิ่งขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ได้แก่ 1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ
ประจำสาขาวิชาดนตรีตะวันตก วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2. รองศาสตราจารย์กวี ครอบแก้ว ประจำสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม ศรีรักสูงเนิน ประจำสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติ แยกโซโฟน รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหาวิธีการสร้างแบบทดสอบ การเขียนแบบทดสอบ และการวิเคราะห์แบบทดสอบ

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแยกโซโฟน รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปฏิบัติแยกโซโฟน ที่มีเนื้อหาและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ทั้งหมด 6 ชุด ชุดละ 12 ข้อ รวม 72 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาได้แก่ 1.รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประจำสาขาวิชาดนตรี ตะวันตก วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2. รองศาสตราจารย์กวี ครอบแก้ว ประจำสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และ 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม ศรีรักสูงเนิน ประจำสาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดไม่ได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา ใช้เกณฑ์การคัดเลือก $IOC \geq 0.5$

2.5 นำแบบทดสอบที่ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องแล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ชั้นปีที่ 2 ที่เลือกเรียนปฏิบัติแยกโซโฟน ภาคเรียนที่ 2/2559 ที่เรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 มาแล้ว

2.6 นำผลการสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ

2.7 นำแบบทดสอบที่ตัดไว้ จำนวน 60 ข้อ หาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ

2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่หาคุณภาพแล้วไปใช้ในการทดสอบในชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแยกโซโฟน รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 1/2560

3. สร้างแบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน รายวิชาปฏิบัติ
เครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.1 ศึกษาขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินด้านเนื้อหาและเทคนิคการปฏิบัติ

3.2 ศึกษาคุณสมบัติที่ควรใช้ในการประเมินทางด้านเนื้อหา เพื่อประเมินด้านต่าง ๆ

ดังนี้

3.2.1 ความสอดคล้องของเนื้อหา

3.2.2 ความครอบคลุมเนื้อหาตรงตามหลักสูตร

3.2.3 ความชัดเจนในการนำเสนอเนื้อหา

3.3 ศึกษาคุณสมบัติที่ควรใช้ในการประเมินทางด้านเทคนิคการปฏิบัติ

3.3.1 คำอธิบายในการปฏิบัติมีความชัดเจน

3.3.2 รูปภาพประกอบมีความสอดคล้อง

3.3.3 โน้ตและบทเพลงในการปฏิบัติมีความเหมาะสม

3.4 ออกแบบและสร้างแบบประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน

ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบประเมินของ บุญชม ศรีสะอาด (2547: 99-100) โดยผู้เชี่ยวชาญ
เป็นผู้ประเมินประสิทธิภาพของคู่มือชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน แบบประเมินเป็น
แบบประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง มีคุณภาพระดับ ดีมาก

3.51 – 4.50 หมายถึง มีคุณภาพระดับ ดี

2.51 – 3.50 หมายถึง มีคุณภาพระดับ พอใช้

1.51 – 2.50 หมายถึง มีคุณภาพระดับ ต้องปรับปรุง

1.00 – 1.50 หมายถึง มีคุณภาพระดับ ใช้ไม่ได้

3.5 นำเกณฑ์การประเมินที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงแก้ไข

4. แบบวัดทักษะชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนโดยผู้เชี่ยวชาญ

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดทักษะจากตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2 สร้างแบบวัดทักษะการปฏิบัติแซกโซโฟน โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 ข้อ เป็นแบบ

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยผู้เชี่ยวชาญจะให้คะแนน จากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 5 ระดับ
ดังนี้

5 คะแนน แสดงว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 คะแนน แสดงว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก

3 คะแนน แสดงว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 คะแนน แสดงว่า มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 คะแนน แสดงว่า มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ซึ่งมีรายการประเมินให้คะแนนดังนี้

- 4.2.1 การเป่าเสียงยาว
- 4.2.2 การเป่าเสียงดัง-เบา
- 4.2.3 การเป่าเสียงต่อเนื่อง
- 4.2.4 การเป่าเสียงสั้น
- 4.2.5 การเป่าเสียงบันไดเสียง
- 4.2.6 การเป่าเสียงขึ้นคู่เสียง
- 4.2.7 การเป่าเสียงคอร์ดในบันไดเสียง
- 4.2.8 การเป่าจักษุสัมผัส 1
- 4.2.9 การเป่าจักษุสัมผัส 2
- 4.2.10 การเป่าคีตวรรณกรรม

4.3 นำแบบวัดทักษะเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและข้อเสนอแนะ

4.4 นำแบบวัดทักษะไปปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

5. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

5.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราและเอกสารวิจัย

5.2 ออกแบบและสร้างแบบสอบถาม

5.3 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

5.4 นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในการเรียนการสอน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ยังไม่เคยเรียนการปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาการปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 มาก่อน จำนวน 10 คนเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ดังนี้

- 1 ทำการแนะนำกลุ่มตัวอย่างสามารถใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ก่อนทดลอง
- 2 ให้กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre – Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ผ่านการตรวจสอบแล้ว จำนวน 60 ข้อ
- 3 ทำการทดลองโดยให้กลุ่มตัวอย่างเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 จำนวน 6 ครั้ง 4 คาบละ 50 นาที พร้อมปฏิบัติในแบบทดสอบในแต่ละชุด
- 4 ให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ทันทีเมื่อสิ้นสุดการเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน
- 5 แจกแบบสอบถามความพึงพอใจให้กับกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเมื่อสิ้นสุดการเรียนชุด
- 6 นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยดำเนินการดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ตามเกณฑ์ 80/80
2. หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
3. หาค่าระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีผลต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.1 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2547: 100)

มากที่สุด	กำหนด	5 คะแนน
มาก	กำหนด	4 คะแนน
ปานกลาง	กำหนด	3 คะแนน
น้อย	กำหนด	2 คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนด	1 คะแนน

3.2 กำหนดเกณฑ์การแปลคะแนนค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2547: 99)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	
4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับ มากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับ มาก
2.50 – 3.50	หมายถึง	ระดับ ปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับ น้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับ น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยสูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2544: 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีค่าความสอดคล้องระหว่างลักษณะเนื้อหา กับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. สูตรการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติחקโซโฟน รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2547: 154)

$$E_1 = \left[\frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \right] \times 100$$

$$E_2 = \left[\frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \right] \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของแบบทดสอบระหว่างเรียน
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของแบบทดสอบหลังเรียน
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของการฝึกปฏิบัติของกิจกรรมแต่ละครั้ง
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการประเมินหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

3. การวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการสอนแซกโซโฟน ใช้สูตร คำนวณตามวิธีของ กูดแมน และชไนเดอร์ (เพชัญ กิจระการ, 2544: 1-2; อ้างอิงจาก Goodman and Schneider, 1980: 30-34) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

เมื่อ	$E.I.$	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน

4. สถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่
สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- $\bar{X}$ หมายถึง ค่าเฉลี่ย
S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N หมายถึง จำนวนตัวอย่าง
 E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
E.I. หมายถึง ดัชนีประสิทธิผล

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดเรียงลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็นแต่ละตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ตอนที่ 2 การหาดัชนีประสิทธิผลจากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติ เครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ตาราง 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติ เครื่องลมไม้ 3

คนที่	คะแนน ก่อนเรียน (100)	คะแนนทดสอบระหว่างเรียน							คะแนน หลังเรียน (100)
		ชุดที่ 1 (20)	ชุดที่ 2 (20)	ชุดที่ 3 (20)	ชุดที่ 4 (20)	ชุดที่ 5 (20)	ชุดที่ 6 (20)	รวม (120)	
1	20.00	16.00	15.00	16.00	16.00	15.00	15.00	93	83.00
2	20.00	16.00	16.00	15.00	17.00	17.00	16.00	97	85.00
3	18.00	15.00	16.00	16.00	16.00	18.00	18.00	99	87.00
4	22.00	16.00	18.00	18.00	18.00	18.00	18.00	106	89.00
5	20.00	15.00	16.00	16.00	17.00	17.00	16.00	97	84.00
6	26.00	18.00	18.00	18.00	19.00	19.00	19.00	111	90.00
7	19.00	15.00	17.00	18.00	17.00	18.00	18.00	103	85.00
8	18.00	15.00	18.00	17.00	17.00	18.00	17.00	102	92.00
9	26.00	18.00	19.00	19.00	19.00	19.00	19.00	113	85.00
10	20.00	16.00	16.00	16.00	17.00	17.00	16.00	98	83.00
รวม	209.00	160.00	169.00	169.00	173.00	176.00	172.00	1019	863.00
$\bar{X}$	20.90	16.00	16.90	16.90	17.30	17.60	17.20	101.9	86.30
S.D	2.92	1.16	1.29	1.29	1.06	1.17	1.40	6.45	3.09
ร้อยละ	20.90	80.00	84.50	84.50	86.50	88.00	86.00	84.92	86.30

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาที่เรียนร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 มีคะแนนระหว่างเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 101.9 จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.92 ของคะแนนเต็ม และคะแนนหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 86.30 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.30 ของคะแนนเต็ม ดังนั้น ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน จึงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.92/86.30

ตอนที่ 2 เสนอผลการหาดัชนีประสิทธิผลที่เกิดจากการสอนโดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3

ตาราง 2 ผลการหาดัชนีประสิทธิผลที่เกิดจากการสอนโดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติ แซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3

N	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้		E.I.
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
10	100	209.00	863.00	0.8268

จากตาราง 2 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลจากที่เกิดจากการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟน รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 มีค่าเท่ากับ 0.8268 แสดงว่า หลังจากการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 นักศึกษามีความรู้ เพิ่มขึ้น 0.8268 หรือคิดเป็นร้อยละ 82.68

ตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟน รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3

ตาราง 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3

รายการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนมีเนื้อหาและวิธีการที่น่าสนใจ	4.70	.48	มากที่สุด
2. ความชัดเจนของรูปภาพประกอบ	4.90	.32	มากที่สุด
3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ช่วยให้ผู้เรียนเกิด ความเข้าใจได้รวดเร็วและมากขึ้น	4.90	.32	มากที่สุด
4. เนื้อหาของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนง่ายต่อ ความเข้าใจ	5.00	.00	มากที่สุด

ตาราง 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน
ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับความ พึงพอใจ
5. สามารถศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนด้วยตนเองได้	4.80	.42	มากที่สุด
6. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนช่วยให้เกิดความเข้าใจในการศึกษาและฝึกเพิ่มเติม	5.00	.00	มากที่สุด
7. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนสามารถนำกลับไปฝึกที่บ้านหรือสภาพที่อื่นๆ ในเวลาและสถานที่ที่เหมาะสม	4.80	.42	มากที่สุด
8. การเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนเป็นการเรียนที่ไม่ยุ่งยากและสร้างความลำบากใจแก่ผู้เรียน	5.00	.00	มากที่สุด
9. นักศึกษามีความพอใจกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน	4.90	.32	มากที่สุด
10. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนนี้เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน	5.00	.00	มากที่สุด
รวม	4.90	2.28	มากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. สรุปผล
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลที่เกิดจากการสอนโดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติ
แชกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ที่สร้างขึ้น จำนวน 6 ชุด ชุดละ 10 ข้อ รวม 60 ข้อ
3. แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติ
แชกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 จำนวน 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแชกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติ
เครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ตามเกณฑ์
80/80
2. หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแชกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติ
เครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
3. หาค่าระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีผลต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแชกโซโฟน
ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี

สรุปผล

จากการวิเคราะห์ผลการทดลอง สรุปได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแชกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับ
นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพ 84.92/86.30
2. ดัชนีประสิทธิผลที่เกิดจากการสอนโดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแชกโซโฟน
ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี มีค่าเท่ากับ 0.8268
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติ
แชกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแชกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับ
นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพ 84.92/86.30
สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 สามารถนำไปใช้ในการเรียนได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ดำเนิน

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการเรียนการสอนแซกโซโฟน รวมทั้งกระบวนการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ มีการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะทุกขั้นตอน การพัฒนาเป็นไปทีละขั้นอย่างเป็นระบบ จึงทำให้ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนที่มีคุณภาพ สามารถใช้ร่วมกับการเรียนการสอนปกติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับเพชรรัตน์ จารุตัน (2558: 115) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 85.65/84.07 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 สอดคล้องกับผลการวิจัยของพันธุ์เอก ใจหลวง (2558: 76) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนเรื่องทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากล ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนเรื่องทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากล ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.22/88.89 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 และสอดคล้องกับรพีพล หล้าวงษา (2557: 72) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาดนตรีตะวันตก โดยใช้ชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) โดยการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น ในรายวิชาดนตรีตะวันตก ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้นในรายวิชาดนตรีตะวันตก ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 90.25/80.00

2. ดัชนีประสิทธิผลจากการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีค่าเท่ากับ 0.8268 แสดงว่าหลังจากการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน นักศึกษามีความก้าวหน้าทางการเรียน 0.8268 ซึ่งหมายความว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนทำให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลง ไปในทางที่สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 82.68 ซึ่งสอดคล้องกับเมฆิญกิจระการ (2544: 58) ที่กล่าวไว้ว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของสื่อหรือนวัตกรรมการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนกับคะแนนก่อนเรียน ต่อความแตกต่างของคะแนนเต็มหลังเรียนกับคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน หากเป็นไปตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ว่าสื่อหรือนวัตกรรมมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ได้จริง ต้องมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ดังนั้นชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8268 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ จึงเป็นสื่อหรือนวัตกรรมที่มีคุณภาพซึ่งช่วยให้นักศึกษาเกิดการการเรียนรู้ได้จริง สอดคล้องกับเพชรรัตน์ จารุตัน (2558 : 115) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสาน

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.7277 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.7277 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.77 ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม ซึ่งเป็นรูปแบบของการเรียนที่สอดคล้องกับหลักความแตกต่างระหว่างบุคคลผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนตามระดับความสามารถ ความสนใจและความพร้อม อัตราความเร็วเข้าในการเรียนเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล สามารถถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ที่เป็นนามธรรมออกมาในลักษณะที่เป็นรูปธรรม และเปิดโอกาสผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด สอดคล้องกับนิคม วุฒิเกรียงไกร (2556: 76) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ขลุ่ยไทยเบื้องต้น โดยใช้ชุดการสอนเทคนิคผสมผสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนเทคนิคผสมผสานขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด และสอดคล้องกับรุจิวรรณ อางมล (2552: 104) การพัฒนาชุดการสอนขลุ่ยเบื้องต้น เรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเบื้องต้น สำหรับระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนรายวิชา ศ 30205 ดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด เรื่อง การปฏิบัติขลุ่ยเบื้องต้นซึ่งมีจุดประสงค์ข้อหนึ่งที่ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนรายวิชา ศ 30205 ดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด เรื่อง การปฏิบัติขลุ่ยเบื้องต้น ทั้งภาพรวม เป็นรายด้าน และเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ดังนี้

1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการเรียนการสอนปฏิบัติแซกโซโฟน ผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาว่าคนใดที่ยังไม่สามารถปฏิบัติตามแบบฝึกหัดที่กำหนดให้ได้ ผู้สอนควรปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางให้กับนักศึกษา

1.2 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 แนวทางในการวิจัยครั้งต่อไปสามารถนำไปใช้ในการเรียนสอนปฏิบัติดนตรีเครื่องตระกูลอื่น ๆ ได้ เช่น กีตาร์, ไวโอลิน, และเปียโน เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยในลักษณะดังกล่าวกับการศึกษาในระดับอื่น ๆ เช่น ระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

การวิเคราะห์คือ ความเป็นไปได้ที่เลิกสนใจกับวัฒนธรรมอื่นของโลกโดยเฉพาะไม่ยุ่งเกี่ยวกับสังคม
การสร้างสมดุลและการข้ามเผ่าพันธุ์ในรูปของตัวอย่างการวิจัยเชิงลึก ได้เพียงในวิธีปฏิบัติ
ซึ่งมีความคิดริเริ่มที่แตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนดนตรี ทั้งงานวิจัยในประเทศ และ
งานวิจัยต่างประเทศ ที่ใช้รูปแบบของกิจกรรม ตลอดจนวิธีการต่าง ๆ ที่นอกเหนือไปจากการเรียน
การสอนโดยปกติ เช่น การเรียนด้วยชุดการสอน ชุดการเรียนรู้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการพัฒนา
การเรียนการสอน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษฎา วงศ์คำจันทร์. (2551). ชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์ในวิชาทักษะดนตรี 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กาญจนา คชแสง และคณะ. (2546). คู่มือทฤษฎีและปฏิบัติการดนตรีสากล. กรุงเทพฯ: พระปณิธานการพิมพ์.
- กุมาริ สุวรรณสิงห์. (2543). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออเบื้องต้นในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 1 (ศ 029) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จันทร์เพ็ญ พงศ์ศิริแสน. (2540). ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (แขนงดนตรีนาฏศิลป์) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องกิจกรรมการเน้นการฟัง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตรรา ไทยเครือวัลย์. (2549). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีไทย โดยชุดทักษะวงดนตรีเครื่องสาย โรงเรียนโพ้นถิ่นเจริญวิทย. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2525). กระบวนการผลิตชุดการสอนแผนจุฬา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการศึกษา ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ณัฐพล ไพบูลย์ศิริวัฒน์. (2542). การจัดกิจกรรมส่งเสริมดนตรีไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลอง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2538). พฤติกรรมการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพร ผกาหลง. (2552). การพัฒนาชุดการสอนโซลเฟจประกอบหลักสูตรไวโอลินตามแนวของยามาฮ่า สำหรับนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการระดับชั้นต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐภูมิ มาจันทิก. (2544). ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน วิชาดนตรีและนาฏศิลป์ตามหลักสูตรดนตรีระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2533 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษา อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- ดวงใจ พัฒนาไชย. (2541). ผลการใช้ชุดการสอนวิชาดนตรี เรื่องโน้ตสากลเบื้องต้นต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างโดยมีจุดมุ่งหมาย. กรุงเทพฯ: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- ธัญสินี ฐานา. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านทักษะกระบวนการคิดคำนวณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นิคม วุฒิเกรียงไกร. (2556). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ขลุ่ยไทยเบื้องต้น โดยใช้ชุดการสอนเทคนิคผสมผสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บรรเทิง ชลช่วยชีพ และคณะ. (2524). คู่มือทฤษฎีและการปฏิบัติดนตรีสากล. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ: เจริญวิทยาการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- . (2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เบญจมาศ หันตรา. (2524). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้และการเรียนในห้องปฏิบัติการภาษา. รายงานการวิจัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประภัสสร เทียมประเสริฐ. (2556). กระบวนการเรียนการสอนขับร้องของ โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศูนย์การค้าชีคอนสแควร์) เพื่อพัฒนาชุดสื่อการสอนขับร้องสำหรับบุคคลทั่วไป. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราโมทย์ พ้อคำ. (2542). การพัฒนาชุดการสอนทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้นโดยผ่านทักษะปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ในรายวิชาดนตรีสำหรับครูประถมศึกษาของสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เผธิญ์ กิจระการ. (2544). ดัชนีประสิทธิผล เอกสารประกอบการสอนวิชา 503710. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัชรี ใจชอบ. (2545). การพัฒนาแผนการสอนเรื่องรำเชิงกระบี่ข้าวดนตรี-นาฏศิลป์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พันธุ์เอก ใจหลวง. (2558). การพัฒนาชุดการสอน เรื่องทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากล ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. อุดรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

- เพชรรัตน์ จารุตัน. (2558). การพัฒนาชุดการเรียนรู้สาระดนตรี โดยใช้วิธีสอนแบบผสมผสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- แพ่ง ชินพงศ์. (2549). ดนตรีเพิ่มพลังสมอง. กรุงเทพฯ: แอปเปิ้ลแฟมิลี่.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. (2559). หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ต้นบรรจง. (2531). สื่อการเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รพีพล หล้าวงษา. (2557). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาดนตรีตะวันตก โดยใช้ชุดการสอน การปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์). วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รองรัตน์ แก้วบุปผา. (2547). การพัฒนาเครื่องมือประเมินทักษะพื้นฐานทางดนตรี สำหรับนักเรียน วิทยุรุ่นตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รุจิวรรณ อากมล. (2552). การพัฒนาชุดการสอนขลุ่ยเบื้องต้น เรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเบื้องต้น สำหรับระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนรายวิชา ศ 30205 ดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด เรื่อง การปฏิบัติขลุ่ยเบื้องต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรกิต วัดเข้าหลาม. (2540). ชุดการสอน. ขอนแก่น: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรนาถ คลายนาท. (2551). ชุดการสอนซ่อมเสริมเรื่องจังหวะเคาะ (Beat) สำหรับนักเรียนเปียโน ระดับชั้นต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วารุณี ทรัพย์มั่งมี. (2546). การสร้างชุดการสอนเรื่องเป่าขลุ่ยไทยเบื้องต้น สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2541). หลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์การพิมพ์.
- . (2542). พลังการเรียนรู้ในกระบวนทัศน์ใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: เอสอาร์ พรินติ้ง.
- ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (2543). ธรรมชาติ วิธีการ และสื่อการเรียนการสอนทักษะการฟังดนตรี. เอกสารประกอบการสอนวิชาดนตรีศึกษา. นครปฐม: วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

- สมนึก ภัทธิยธนี. (2544). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2546). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สุกรี เจริญสุข. (2529). *ศิลปะการเป่าแซกโซโฟน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนโตร์.
- . (2541). *เพลงสำหรับเด็ก*. นครปฐม: วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- . (2544). *ชีวิตและผลงานของนักดนตรีและดุริยางค์คนสำคัญของไทย สมัยรัตนโกสินทร์*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- . (2545). การสร้างศิลปะของไทย: สาขาดุริยางคศิลป์. *วารสารสถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรม*, 3(2(6)), 51-57.
- . (2550). *ดนตรีเพื่อพัฒนาศักยภาพของสมอง*. นครปฐม: วิทยาลัยดุริยางคศิลป์.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2541). ขุดการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. *วารสารวิชาการ*, 41(8), 70.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2553). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิควิธีคิด.
- สุรศักดิ์ ปะภูสะโก. (2552). *การพัฒนาคู่มือการสอนรายวิชา ดนตรีสากล 2 เรื่อง การปฏิบัติแซกโซโฟน ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นกลางปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรรธรณ ศิลา. (2552). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สำหรับนักเรียนกิจกรรมดนตรีไทย ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนปทุมพิทยาคม จังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อำไพวรรณ ศรีวรรณ. (2547). *การศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์*. ปริญญาโทปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- Brown, J. W., Lewis, R. B., and Harclerod, F. F. (1985). *AV Instructional Technology, Media, and Methods*. 6th ed. New York: Harper & Row.
- Chen, L. (2009). The Structure and Function of Dematin, a Key Component of Erythrocyte Membrane Cytoskeleton. *Dissertation Abstracts International*, 60(25), 5042-PA.
- Chuang, Yuan. (2007). *Acoustic Ejector Employing Lens With air-Reflectors and Piezoelectrically Actuated Tunable Capacitor*. Doctoral Dissertations in Art Education, Northern Illinois University, United States.
- Fung, Kwai Ching. (2003). *Renal Cortical and Medullary Dimensions Show Disproportionate Differences in Physiological and Pathological Conditions*. Doctoral Dissertation in Medical Imaging, The Chinese University of Hong Kong, Hong Kong.

- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: Mc Graw-Hill Book Company.
- Hsueh, Chen-Chan. (1995). New Strategies to Improve Selectivity and Sensitivity with Ultramicroelectrodes. *Dissertation Abstracts International*, 56(11), 6077-B.
- Huang, Hsuan-Ming. (2009). Development of High-resolution Optical Tomography With Larger-Size Projection Acquisition. *Masters Abstracts International*, 47(02), 0915.
- Kodály, Z. (2002). *The New Grove Dictionary of Music and Musicians Volume 13*. London: Macmillan Publishers.
- Lee, Ching-Fang. (2009). *The Museum as an Educational Entity : The Performative Transformation of Places into Spaces*. Doctoral Dissertations in Art Education, Northern Illinois University, United States.
- Lunsqui, A. (2009). *Rhythm and Globalization: Aesthetics, Culture, and Creativity in Contemporary Classical Music*. Columbia: Columbia University.
- Murao, H. (2008). Three Essays in Applied Econometrics. *Journal of Econometrics*, 142(2), 539–552.
- Ross, Alain. (2007). *A Habermasian Perspective on the Requirements Process in Software Development*. Doctoral Dissertation in University of Calgary, Canada.
- Wingstedt, J., Berg, J., Liljedahl, M., and Lindberg, S. (2005). An Interface for Evaluation of Relations between Musical Parameters and Perceived Properties. In *ACE '05 Proceedings of the 2005 ACM SIGCHI International Conference on Advances in computer entertainment technology, 15-17 June 2005, Valencia, Spain*. pp 346-349.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการสอนการปฏิบัติแซกโซโฟน

แผนการสอน
วิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 (แซกโซโฟน)

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
1	บทที่ 1 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน G Major, F Major - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato) - บันไดเสียง (G Major, F Major) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th ใน G Major, F Major) - คอร์ด (ii-V-I ใน G Major F Major) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึก บันทึกลงใน G Major, F Major) - บทคีตวรรณกรรมเพลง “I’m in the mood for love”	4	- คณะกรรมการ ประจำหลักสูตรและ ผู้สอนทวนสอบเป็น รายบุคคล - บรรยาย - สาธิตและ ยกตัวอย่างประกอบ - อภิปรายกลุ่ม	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
2	บทที่ 2 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน D Major, Bb Major - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato) - บันไดเสียง (D Major, Bb Major) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th ใน D Major, Bb Major) - คอร์ด (ii-V-I ใน D Major Bb Major) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน D Major, Bb Major) - บทคีตวรรณกรรมเพลง “Fly me to the moon”	4	- บรรยาย - สาธิตและ ยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมี อาจารย์ดูแลและให้ คำแนะนำอย่าง ใกล้ชิด - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้า	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
3	บทที่ 3 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน A Major, Eb Major - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - บันไดเสียง (A Major, Eb Major) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th ใน D Major, Bb Major) - คอร์ด (ii-V-I ใน A Major Eb Major) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน A Major, Eb Major) - บทคีตวรรณกรรมเพลง “Satin doll”	4	- บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
4	บทที่ 4 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน E Major, Ab Major - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (E Major, Ab Major) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน D Major, Bb Major - คอร์ด (ii-V-I ใน E Major Ab Major) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน E Major, Ab Major) - บทคีตวรรณกรรมเพลง “All of me”	4	- บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

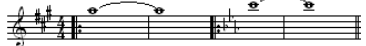
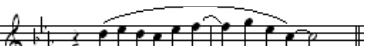

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
5	บทที่ 5 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน E Minor, D Minor - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (E Minor, D Minor) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน E Minor, D Minor - คอร์ด (ii-V-I ใน E Minor D Minor) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกลงใน E Minor, D Minor) - บทคีตวรรณกรรมเพลง “Besame Mucho”	4	- บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
6	บทที่ 6 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (long Tone) ใน B Minor, G Minor - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (B Minor, G Minor) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน B Minor, G Minor - คอร์ด (ii-V-I ใน B Minor G Minor) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกลงใน B Minor, G Minor) - บทคีตวรรณกรรมเพลง Autumn Leaves	4	- บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

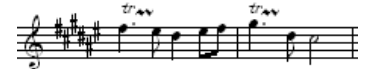

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
7	บทที่ 7 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน F# Minor, C Minor - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (F# Minor, C Minor) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน Minor, C Minor - คอร์ด (ii-V-I ใน F# Minor, C Minor) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึก บันทึกลงใน F# Minor, C Minor) - บทคีตวรรณกรรมเพลง Take The A Train	4	- บรรยาย - สาธิตและ ยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมี อาจารย์ดูแลและให้ คำแนะนำอย่าง ใกล้ชิด - ฝึกปฏิบัติเดี่ยว และ รวมกลุ่ม - การทดสอบในชั้น เรียน ทั้งปฏิบัติเดี่ยว และรวมกลุ่ม - ผู้สอนสรุปเนื้อหา สาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและ ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม ด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

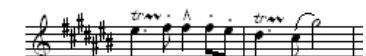

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
8	สอบกลางภาค	4		
9	บทที่ 8 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (long Tone) ใน C# Minor, F Minor - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (C# Minor, F Minor) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน C# Minor, F Minor - คอร์ด (ii-V-I ใน C# Minor, F Minor) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกลงใน C# Minor, F Minor) - บทคีตวรรณกรรมเพลง Yardbird Suite	4	- บรรยาย - สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

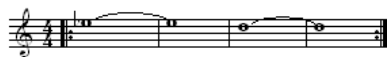

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
10	บทที่ 9 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน B Major, F# Major - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - เสียงร้ว (Trill) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (B Major, F# Major, C Blues) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน B Major, F# Major - คอร์ด (ii-V-I ใน B Major F# Major, C Blues) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึก บันทึกลงใน B Major, F# Major, C Blues) - บทคีตวรรณกรรมเพลง “Berrie’s Tune”	4	- สาธิตและ ยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมี อาจารย์ดูแลและให้ คำแนะนำอย่าง ใกล้ชิด - การทดสอบในชั้น เรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหา สาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและ ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม ด้วยตัวเอง	อ. พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
11	บทที่ 10 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน C# Major - เสียงต่อเนื่อง (Slur) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - เสียงร่ว (Trill) - ความดังเบา (Dynamic) - บันไดเสียง (C# Major) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th Octave) - ใน C# Major - คอร์ด (ii-V-I ใน C# Major) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน C# Major, - บทคีตวรรณกรรมเพลง "Harlem Nocturne"	4	- สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
12	บทที่ 11 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน C Blues - เสียงต่อเนื่อง (Slure) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th (Octave) - ใน C Blues - คอร์ด (ii-V-I C Blues) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึกบันทึกใน C Blues) - บทคีตวรรณกรรมเพลง “God Bless The Child”	4	- สาธิตและยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมีอาจารย์ดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด - การทดสอบในชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหาสาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
13	บทที่ 12 การฝึกเทคนิคการเป่า - เสียงยาว (Long Tone) ใน F Blues - เสียงต่อเนื่อง (Slure) - เสียงสั้น (Staccato, Macato, Macatissimo) - บันไดเสียง F Blues - คู่เสียง (2nd 3rd 4th 5th 6th 7th 8th (Octave) - ใน B Minor, G Minor - คอร์ด (ii-V-I ใน F Blues) - ฝึกจักษุสัมผัส (บทฝึก บันทึกใน F Blues - บทคีตวรรณกรรมเพลง “A Night in Tunisia”	4	- สาธิตและ ยกตัวอย่างประกอบ - ฝึกปฏิบัติโดยมี อาจารย์ดูแลและให้ คำแนะนำอย่าง ใกล้ชิด - การทดสอบในชั้น เรียน - ผู้สอนสรุปเนื้อหา สาระที่สำคัญ - อภิปรายกลุ่ม - ศึกษาค้นคว้าและ ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม ด้วยตัวเอง	อ.พงศกร พลอาษา

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
14	- ออกบริการวิชาการชุมชน	4	- การแสดงดนตรี และสาธิตการปฏิบัติ เครื่องดนตรี - ผู้สอนและผู้เรียน ร่วมกันสรุปเนื้อหา สาระที่สำคัญที่ได้ จากการบริการชุมชน	อ.พงศกร พลอาษา
15	สรุปสาระสำคัญทั้งภาคทฤษฎีและ การปฏิบัติเกี่ยวกับบทเพลงและ แบบฝึกต่างๆ ที่ทำการเรียนการ สอนในภาคการศึกษา	4	- บรรยาย - ยกตัวอย่าง ประกอบ - อภิปรายกลุ่ม - ผู้สอนสรุปเนื้อหา สาระที่สำคัญ	อ.พงศกร พลอาษา
16	สอบปลายภาค	4		

ภาคผนวก ข

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟน
ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ชุดที่ 1

นายพงศกร พลอาษา
สาขาวิชาดนตรี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

คำนำ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อฝึกทักษะการปฏิบัติแซกโซโฟน สำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ที่เลือกแซกโซโฟนเป็นเครื่องเอก โดยผู้จัดทำได้ค้นคว้า และเรียบเรียงเนื้อหา ประมวลจากคำอธิบายรายวิชาปฏิบัติ เครื่องลมไม้ 3 ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี พ.ศ. 2559

เนื้อหาแบ่งออกเป็น 7 ชุด แต่ละชุดใช้เวลาเรียน 4 คาบ (ชั่วโมง) ต่อ สัปดาห์ ใช้เวลาเรียนทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ รวม 24 ชั่วโมง

หวังว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟนเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับ ผู้ศึกษาเรียนรู้ ตลอดจนผู้สนใจที่จะนำไปใช้ฝึกทั่วไป

นายพงศกร พลอาษา

สารบัญ

	หน้า
ใบคำสั่ง	3
ใบแจ้งสาระการเรียนรู้	4
ใบแจ้งจุดประสงค์	5
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone)	6
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics)	7
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)	8
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato)	9
การฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (G Major and F Major)	10
การฝึกเทคนิคการเป่าขั้นคู่เสียง (Intervals) คู่ 2 nd , 3 rd , 4 th และคู่ 5 th	11
การฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords)	12
การฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading)	13
การฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire : I'M IN THE MOOD FOR LOVE)	14
บรรณานุกรม	16

ใบคำสั่ง

1. ให้ผู้เรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ
2. ให้ผู้เรียนอ่านใบแจ้งวัตถุประสงค์และสาระการเรียนรู้ให้เข้าใจ
3. ให้ผู้เรียนศึกษาคำอธิบายจากบทฝึกในแต่ละบทให้เข้าใจ และปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ใบแจ้งสาระการเรียนรู้

1. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone)
2. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics)
3. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)
4. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato)
5. การฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (G Major and F Major)
6. การฝึกเทคนิคการเป่าขึ้นคู่เสียง (Intervals) คู่ 2nd , 3rd , 4th และคู่ 5th
7. การฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords)
8. การฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading)
9. การฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire : I'M IN THE MOOD FOR LOVE)

ใบแจ้งจุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone) ได้ถูกต้อง
2. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics) ได้ถูกต้อง
3. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato) ได้ถูกต้อง
4. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato) ได้ถูกต้อง
5. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (G Major and F Major) ได้ถูกต้อง
6. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าขั้นคู่เสียง (Intervals) คู่ 2nd, 3rd, 4th และคู่ 5th
7. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords) ได้ถูกต้อง
8. ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading) ได้ถูกต้อง
9. ผู้เรียนสามารถฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire : I'M IN THE MOOD FOR LOVE) ได้ถูกต้อง

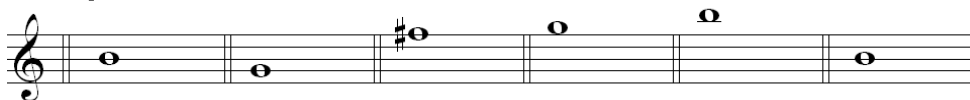

แบบฝึกที่ 1

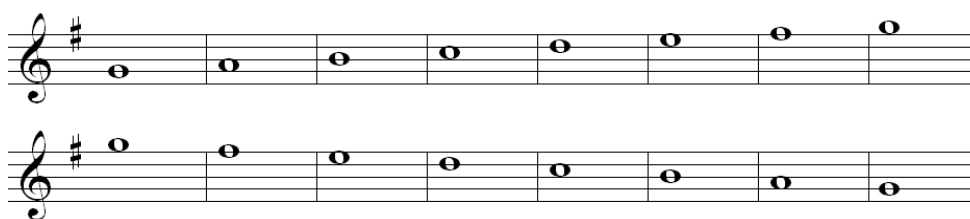
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone)

1. ตั้งเสียงแซกโซโฟนด้วยเครื่องเทียบเสียง (Tuner) ให้ถูกต้องแล้วเป่าโน้ตตั้งเสียงต่อไปโน้ตละตัวให้ยาวที่สุดจนหมดลมหายใจ แล้วเริ่มโน้ตตัวต่อไป (5 – 10 รอบ)

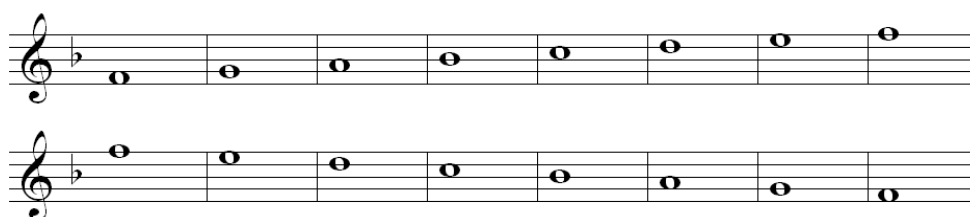
Tuning Note

2. เป่าเสียงยาวในบันไดเสียง G Major เป่าเหมือนข้อ 1. (5 – 10 รอบ)

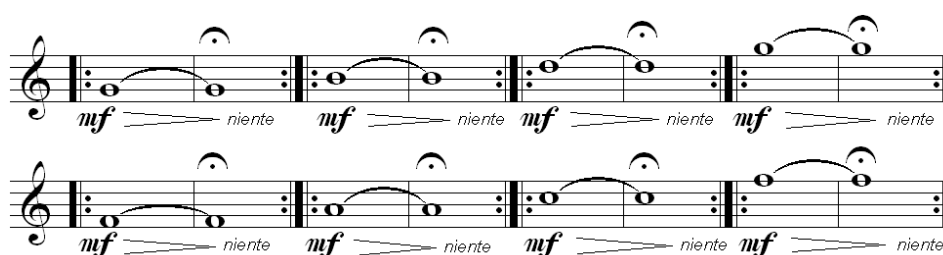
3. เป่าเสียงยาวในบันไดเสียง F Major เป่าเหมือนข้อ 1. (5 – 10 รอบ)

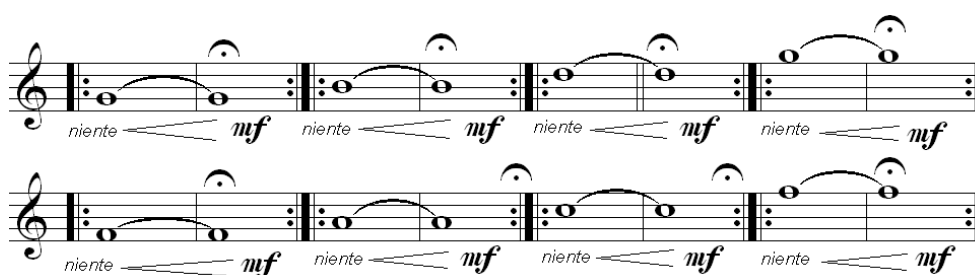
แบบฝึกที่ 2

การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics)

1. ให้เป่าเสียงยาวเหมือนแบบฝึกที่ผ่านมา แต่ให้นับจังหวะโดยใช้ เมโทรโนม (Metronom) และเป่าตามเครื่องหมายดังเบาที่กำหนดไว้ จากดังปานกลาง (mf - mezzo forte) แล้วค่อยๆ เบาลง (diminuendo) จนเสียงหายไป หรือ เงียบเสียง (niente) ให้เป่าแบบฝึกนี้ 5 - 10 รอบ

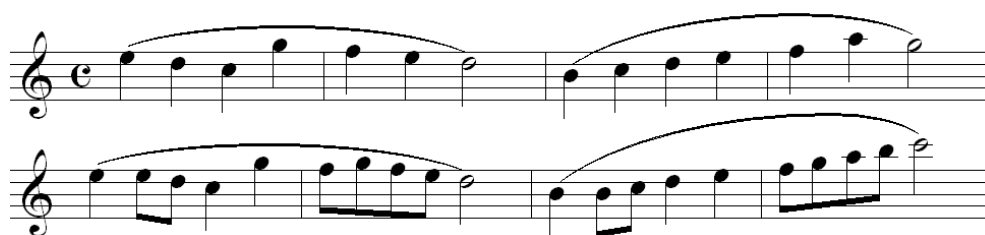

2. ให้ปฏิบัติเหมือนข้อ 1. แต่จะตรงข้ามกันคือเริ่มจาก เงียบเสียง (niente) แล้วค่อยๆ ดังขึ้น (crescendo) จนดังปานกลาง (mf - mezzo forte) 5-10 รอบ

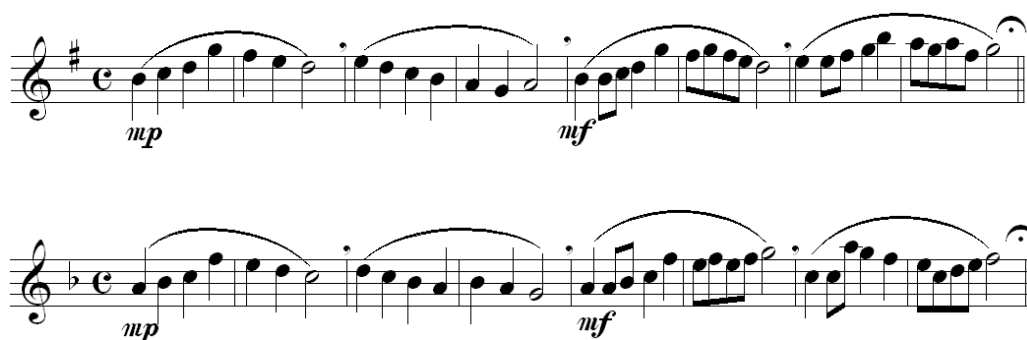

แบบฝึกที่ 3
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)

1. ให้เป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato or Slur) ในหนึ่งลมหายใจต่อวลี (Breath Phrase)
ใช้ เมโทรโนม (Metronom) เพื่อความสม่ำเสมอของจังหวะ (5 – 10 รอบ)

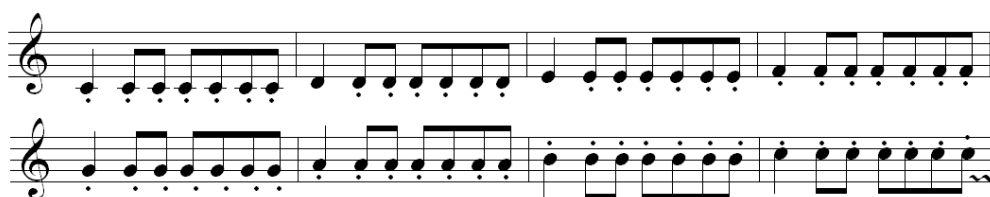

2. ให้ปฏิบัติเหมือนข้อ 1. และทบทวนการปฏิบัติตามเครื่องหมายดังเบา (Dinamics
mp – *mezzo piano* = เบาปานกลาง , *mf* – *mezzo forte* (5 – 10 รอบ)

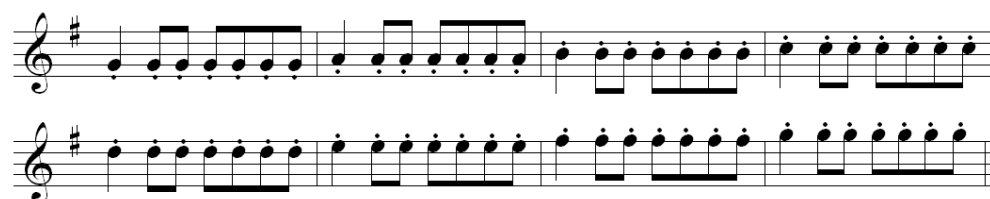

แบบฝึกที่ 4
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato)

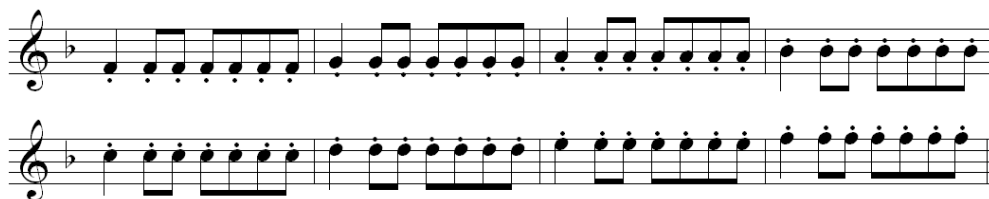
ให้เป่าเสียงสั้น (Staccato) ตามเครื่องหมาย (.) ที่กำกับไว้ที่หัวตัวโน้ตโดยปฏิบัติให้สั้นลงเป็นครึ่งหนึ่งของอัตราความยาวปกติ (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะก็ได้) 5-10 รอบ

G Major Scale

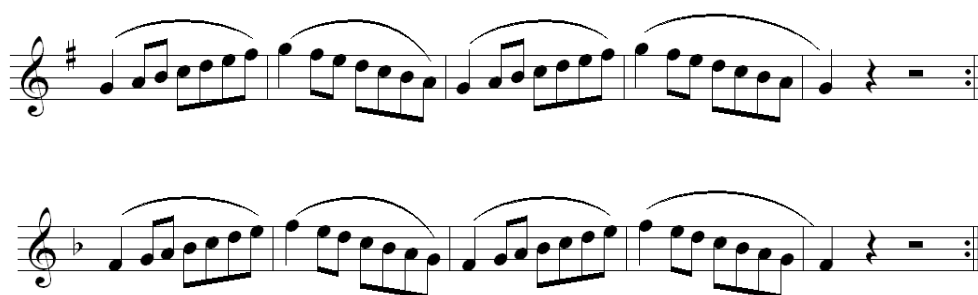
F Major Scale

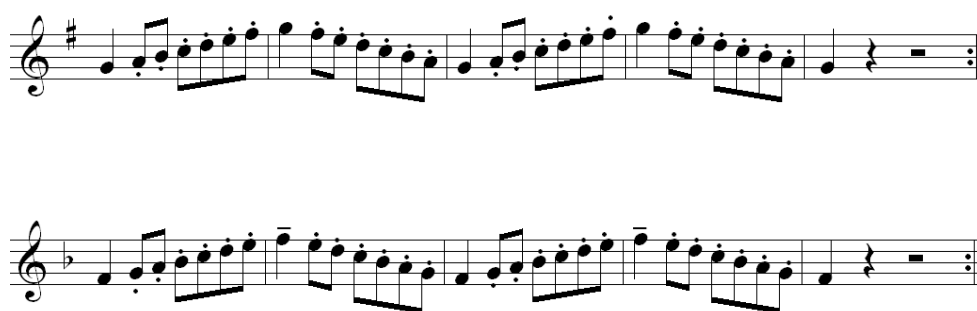
แบบฝึกที่ 5

การฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (G Major and F Major)

1. ให้เป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato) เริ่มจาก ซ้ำ และเร็วขึ้นในรอบถัดไป (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะก็ได้) 5-10 รอบ

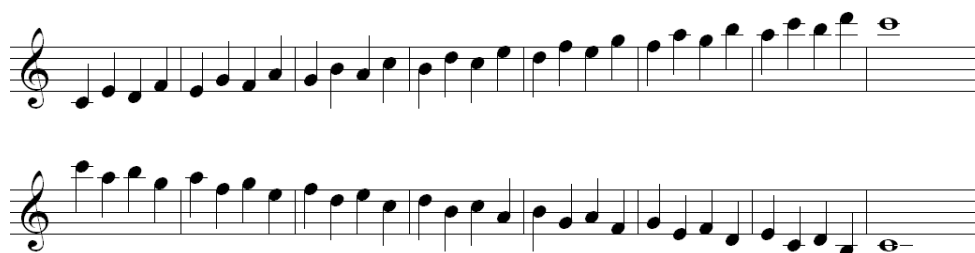

2. ให้เป่าเสียงสั้น (Staccato) เริ่มจาก ซ้ำ และเร็วขึ้นในรอบถัดไป (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะก็ได้) 5-10 รอบ

แบบฝึกที่ 6
การฝึกเทคนิคการเป่าขึ้นคู่เสียง (Intervals)
(คู่ 2nd 3rd 4th 5th)

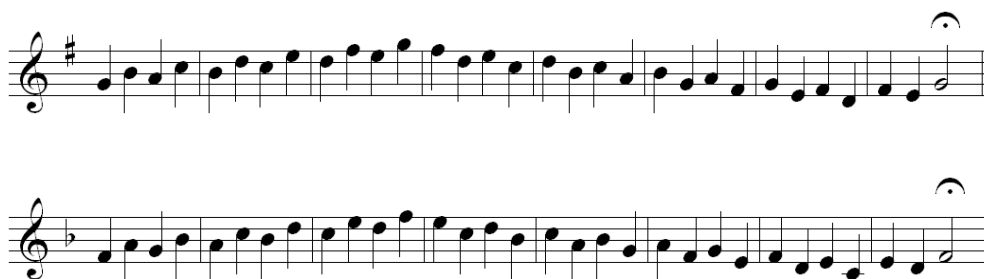
1. คู่ 2 และคู่ 3 (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

2. คู่ 4 และคู่ 5 (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

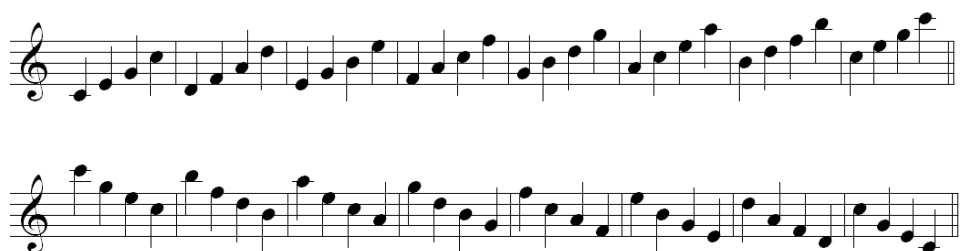

3. ขึ้นคู่ในบันไดเสียง G Major, F Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

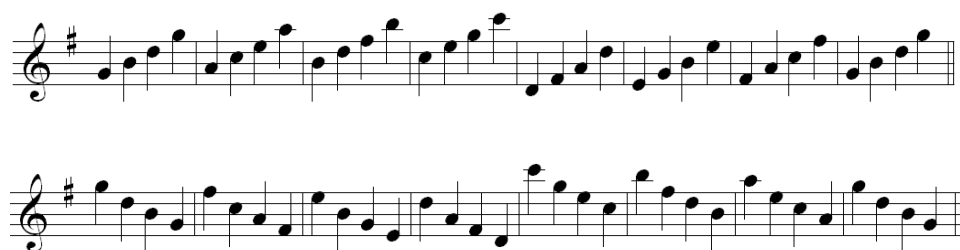

แบบฝึกที่ 7
การฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords)

1. คอร์ดในบันไดเสียง C Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

2. คอร์ดในบันไดเสียง G Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

3. คอร์ดในบันไดเสียง F Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

แบบฝึกที่ 8 การฝึกจักษุสัมผัส (Sight Reading)

ในการฝึกจักษุสัมผัส ต้องการให้ผู้ฝึกปฏิบัติตามโน้ตที่บันทึกในบทฝึก หรือบทบรรเลง ในทันทีทันใดโดยไม่ต้องเตรียมมาก่อน บทฝึกแต่ละบทต่อไปนี้ ให้เป่าเพียง 1 รอบ

1. บทฝึกในบันไดเสียง C Major

2. บทฝึกในบันไดเสียง G Major

3. บทฝึกในบันไดเสียง F Major

แบบฝึกที่ 9

การฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire)

I'M IN THE MOOD FOR LOVE

กระสวนจังหวะที่สำคัญ (Melodic Rhythm)

A

B

C

D

E

I'M IN THE MOOD FOR LOVE

Jimmy Mc Hugh

(15)

บรรณานุกรม

- สุกรี เจริญสุข. (2545). *ศิลปะการเป่าแซกโซโฟน*. กรุงเทพฯ : มิวสิคทอล์ค.
- Havey, Paul. (1981). *The Saxophonist's Beside Book*. London. : Fentone music Limited.
- Lawn, Richard. (1993). *Jazz Theory and Practice*. Belmont : Wadsworth Pub.
- Morones. Eric. (2004). *101 Saxophone Tips*. Cheltenham : Hal Leonard.
- Otto, Langey. (1965). *Practical Tutor for the Saxophone*. London : Boosey&Hawkes.
- Teal, Larry. (1963). *The Art of Saxophone Playing*. Princeton, New Jersey : Summy-Birchard Music.

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟน
ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ชุดที่ 2

นายพงศกร พลอาษา
สาขาวิชาดนตรี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

คำนำ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อฝึกทักษะการปฏิบัติแซกโซโฟน สำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ที่เลือกแซกโซโฟนเป็นเครื่องเอก โดยผู้จัดทำได้ค้นคว้า และเรียบเรียงเนื้อหา ประมวลจากคำอธิบายรายวิชาปฏิบัติ เครื่องลมไม้ 3 ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี พ.ศ. 2559

เนื้อหาแบ่งออกเป็น 7 ชุด แต่ละชุดใช้เวลาเรียน 4 คาบ (ชั่วโมง) ต่อ สัปดาห์ ใช้เวลาเรียนทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ รวม 24 ชั่วโมง

หวังว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟนเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับ ผู้ศึกษาเรียนรู้ ตลอดจนผู้สนใจที่จะนำไปใช้ฝึกทั่วไป

นายพงศกร พลอาษา

สารบัญ

	หน้า
ใบคำสั่ง.....	3
ใบแจ้งสาระการเรียนรู้.....	4
ใบแจ้งจุดประสงค์	5
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone)	6
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics)	7
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)	8
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato)	9
การฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (D Major and Bb Major)	10
การฝึกเทคนิคการเป่าขั้นคู่เสียง (Intervals) คู่ 2 nd , 3 rd , 4 th และคู่ 5 th	11
การฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords)	12
การฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading)	13
การฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire : FLY ME TO THE MOON)	14
บรรณานุกรม.....	16

ใบคำสั่ง

1. ให้ผู้เรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ
2. ให้ผู้เรียนอ่านใบแจ้งวัตถุประสงค์และสาระการเรียนรู้ให้เข้าใจ
3. ให้ผู้เรียนศึกษาคำอธิบายจากบทฝึกในแต่ละบทให้เข้าใจ และปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ใบแจ้งสาระการเรียนรู้

1. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone)
2. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics)
3. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)
4. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato)
5. การฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (D Major and Bb Major)
6. การฝึกเทคนิคการเป่าขึ้นคู่เสียง (Intervals) คู่ 2nd , 3rd , 4th และคู่ 5th
7. การฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords)
8. การฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading)
9. การฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire : FLY ME TO THE MOON)

ใบแจ้งจุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone) ได้ถูกต้อง
2. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics) ได้ถูกต้อง
3. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato) ได้ถูกต้อง
4. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato) ได้ถูกต้อง
5. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (D Major and Bb Major) ได้ถูกต้อง
6. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าขั้นคู่เสียง (Intervals) คู่ 2nd, 3rd, 4th และคู่ 5th
7. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords) ได้ถูกต้อง
8. ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading) ได้ถูกต้อง
9. ผู้เรียนสามารถฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire : FLY ME TO THE MOON) ได้ถูกต้อง

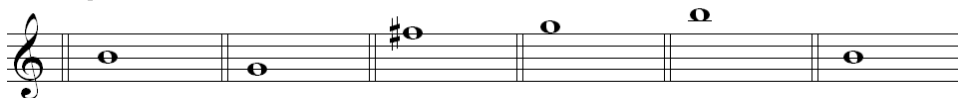

แบบฝึกที่ 1

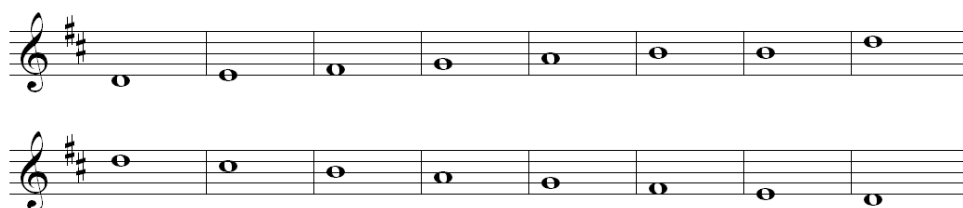
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone)

1. ตั้งเสียงแซกโซโฟนด้วยเครื่องเทียบเสียง (Tuner) ให้ถูกต้องแล้วเป่าโน้ตตั้งเสียงต่อไปนี้อย่างช้าๆให้ยาวที่สุดจนหมดลมหายใจ แล้วเริ่มโน้ตตัวต่อไป (5-10 รอบ)

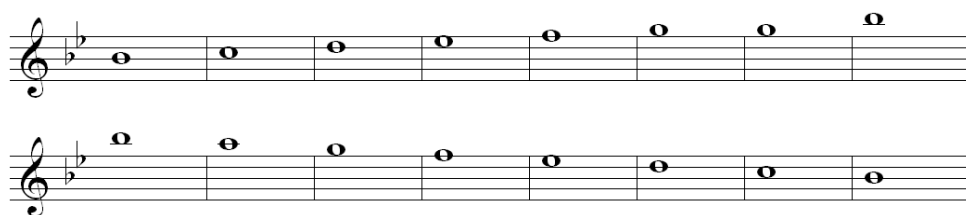
Tuning Note

2. เป่าเสียงยาวในบันไดเสียง D Major เป่าเหมือนข้อ 1. (5-10 รอบ)

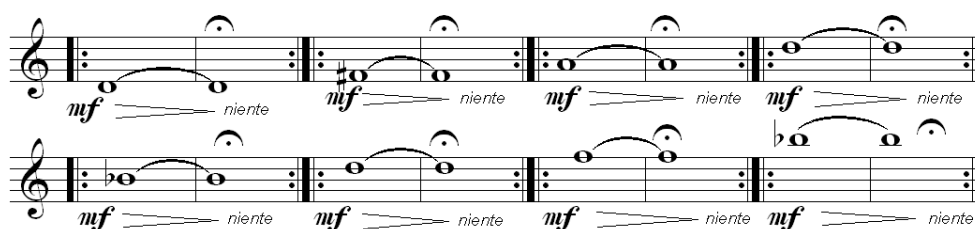
3. เป่าเสียงยาวในบันไดเสียง Bb Major เป่าเหมือนข้อ 1. (5-10 รอบ)

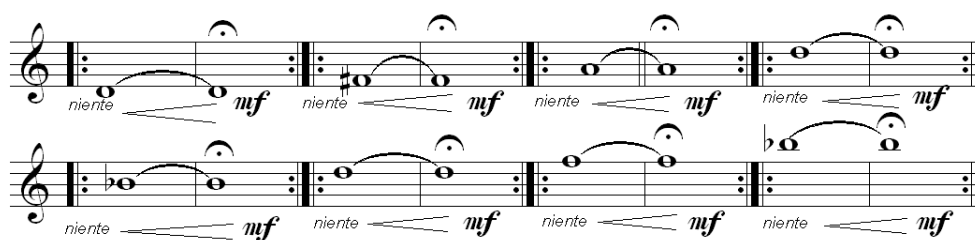
แบบฝึกที่ 2

การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics)

1. ให้เป่าเสียงยาว (Long Tone) เหมือนแบบฝึกที่ผ่านมา แต่ให้นับจังหวะโดยใช้เมโทรโนม (Metronom) และเป่าตามเครื่องหมายดังเบาที่กำหนดไว้ จากดังปานกลาง (mf - mezzo forte) แล้วค่อยๆ เบาลง (diminuendo) จนเสียงหายไป หรือเจิบเสียง (niente) ให้แบบฝึกนี้ 5-10 รอบ

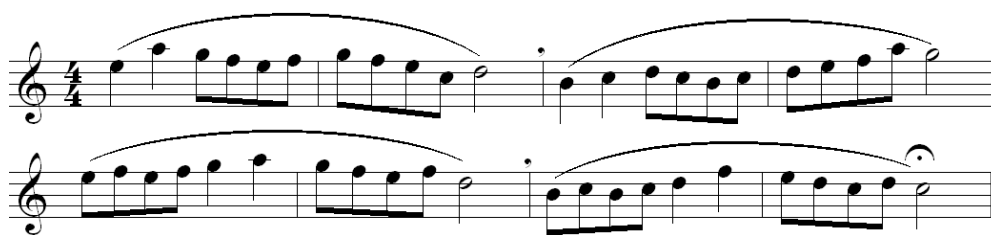
2. ให้ปฏิบัติเหมือนข้อ 1. แต่จะตรงข้ามกันคือเริ่มจาก เจิบเสียง (niente) แล้วค่อยๆ ดังขึ้น (crescendo) จนดังปานกลาง (mf - mezzo forte) ให้แบบฝึกนี้ 5-10 รอบ

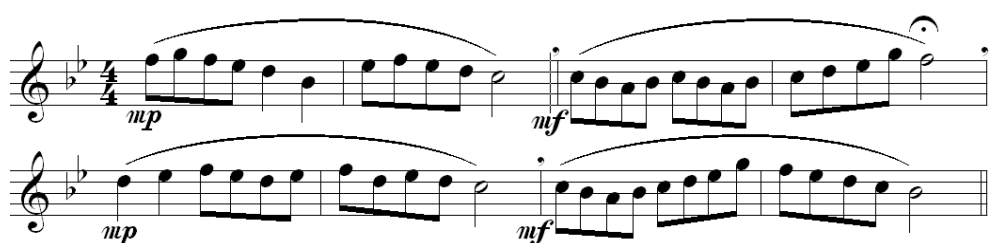
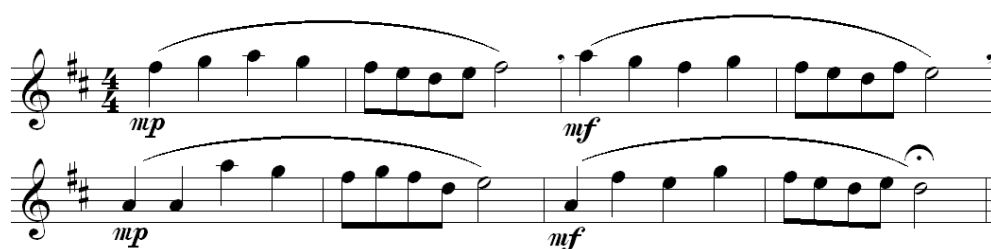
แบบฝึกที่ 3

การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)

1. ให้เป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato or Slur) ในหนึ่งลมหายใจต่อวลี (Breath Phrase)
ใช้ เมโทรโนม (Metronom) เพื่อความสม่ำเสมอของจังหวะ (5-10 รอบ)

2. ให้ปฏิบัติเหมือนข้อ 1. และทบทวนการปฏิบัติตามเครื่องหมายดังเบา (Dinamics
mp – mezzo piano = เบาปานกลาง , *mf* – mezzo forte (5-10 รอบ)

แบบฝึกที่ 4
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato)

ให้เป่าเสียงสั้น Staccato (.) ที่กำกับไว้ที่หัวตัวโน้ตโดยปฏิบัติให้สั้นลงเป็นครึ่งหนึ่งของอัตราความยาวปกติ (5-10 รอบ)

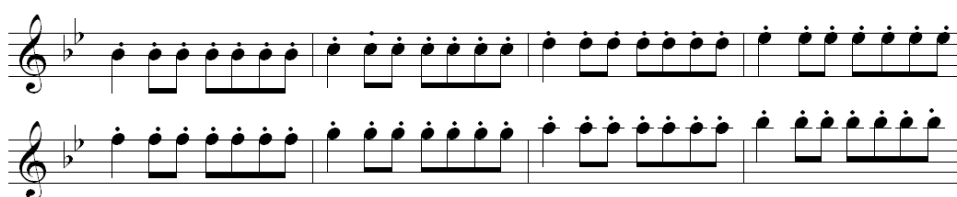
C Major

D Major

Bb Major

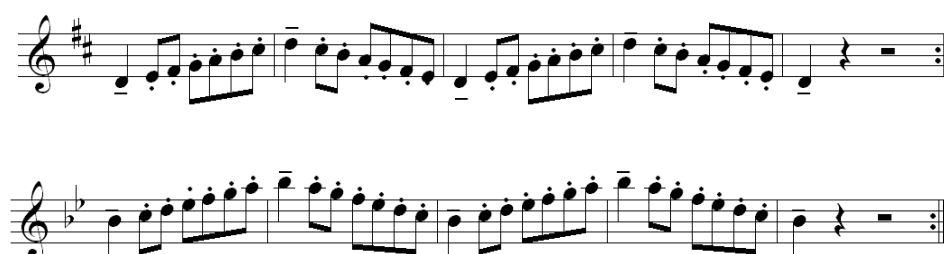
แบบฝึกที่ 5

การฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง D Major and Bb Major

1. ให้เป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato) เริ่มจาก ข้ำ และเร็วขึ้นในรอบถัดไป
(นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

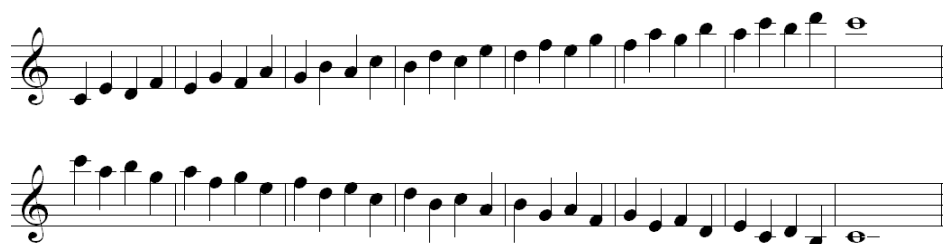

2. ให้เป่าเสียงสั้น (Staccato) และเต็มเสียง (Tenuto) เริ่มจาก ข้ำ และเร็วขึ้น
ในรอบถัดไป (5-10 รอบ)

แบบฝึกที่ 6
การฝึกเทคนิคการเป่าขึ้นคู่เสียง (Intervals)
(2nd 3rd 4th 5th)

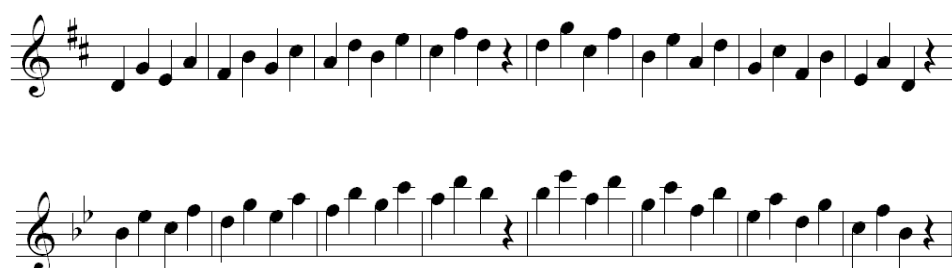
1. คู่ 2 และคู่ 3 (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

2. คู่ 4 และคู่ 5 (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

3. ขึ้นคู่ในบันไดเสียง D Major and Bb Major (5-10 รอบ)

แบบฝึกที่ 7
การฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords)

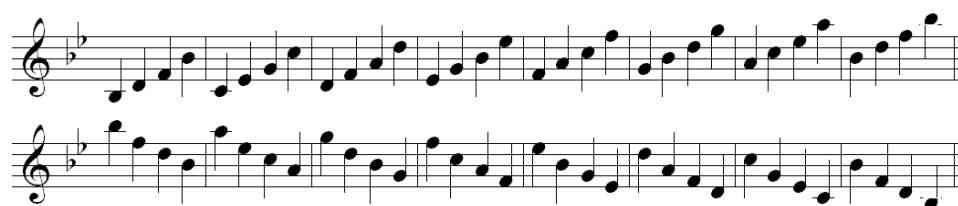
1. ทบทวนคอร์ดในบันไดเสียง C Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

2. คอร์ดในบันไดเสียง D Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

3. คอร์ดในบันไดเสียง Bb Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

แบบฝึกที่ 8 การฝึกจักษุสัมผัส (Sight Reading)

ในการฝึกจักษุสัมผัส ต้องการให้ผู้ฝึกปฏิบัติตามโน้ตที่บันทึกในบทฝึก หรือบทบรรเลง ในทันทีทันใดโดยไม่ต้องเตรียมมาก่อน บทฝึกแต่ละบทต่อไปนี้ ให้เป่าเพียง 1 รอบ

1. C major Scale

2. D major Scale

3. Bb Major Scale

แบบฝึกที่ 9

การฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire)

FLY ME TO THE MOON

กระสวนจังหวะที่สำคัญ (Melodic Rhythm)

FLY ME TO THE MOON

Bart Howard

(15)

บรรณานุกรม

- สุกรี เจริญสุข. (2545). *ศิลปะการเป่าแซกโซโฟน*. กรุงเทพฯ : มิวสิคทอล์ค.
- Havey, Paul. (1981). *The Saxophonist's Beside Book*. London. : Fentone music Limited.
- Lawn, Richard. (1993). *Jazz Theory and Practice*. Belmont : Wadsworth Pub.
- Morones. Eric. (2004). *101 Saxophone Tips*. Cheltenham : Hal Leonard.
- Otto, Langey. (1965). *Practical Tutor for the Saxophone*. London : Boosey&Hawkes.
- Teal, Larry. (1963). *The Art of Saxophone Playing*. Princeton, New Jersey : Summy-Birchard Music.

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟน
ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ชุดที่ 3

นายพงศกร พลอาษา
สาขาวิชาดนตรี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

คำนำ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อฝึกทักษะการปฏิบัติแซกโซโฟน สำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ที่เลือกแซกโซโฟนเป็นเครื่องเอก โดยผู้จัดทำได้ค้นคว้า และเรียบเรียงเนื้อหา ประมวลจากคำอธิบายรายวิชาปฏิบัติ เครื่องลมไม้ 3 ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี พ.ศ. 2559

เนื้อหาแบ่งออกเป็น 7 ชุด แต่ละชุดใช้เวลาเรียน 4 คาบ (ชั่วโมง) ต่อ สัปดาห์ ใช้เวลาเรียนทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ รวม 24 ชั่วโมง

หวังว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟนเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับ ผู้ศึกษาเรียนรู้ ตลอดจนผู้สนใจที่จะนำไปใช้ฝึกทั่วไป

นายพงศกร พลอาษา

สารบัญ

	หน้า
ใบคำสั่ง.....	3
ใบแจ้งสาระการเรียนรู้.....	4
ใบแจ้งจุดประสงค์	5
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone)	6
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics)	7
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)	8
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato)	9
การฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (A Major and Eb Major)	10
การฝึกเทคนิคการเป่าขั้นคู่เสียง (Intervals) คู่ 2 nd , 3 rd , 4 th และคู่ 5 th	11
การฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords)	12
การฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading)	13
การฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire : SATIN DOLL)	14
บรรณานุกรม.....	16

ใบคำสั่ง

1. ให้ผู้เรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ
2. ให้ผู้เรียนอ่านใบแจ้งวัตถุประสงค์และสาระการเรียนรู้ให้เข้าใจ
3. ให้ผู้เรียนศึกษาคำอธิบายจากบทฝึกในแต่ละบทให้เข้าใจ และปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ใบแจ้งสาระการเรียนรู้

1. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone)
2. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics)
3. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)
4. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato)
5. การฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (A Major and Eb Major)
6. การฝึกเทคนิคการเป่าขึ้นคู่เสียง (Intervals) คู่ 2nd , 3rd , 4th และคู่ 5th
7. การฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords)
8. การฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading)
9. การฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire : SATIN DOLL)

ใบแจ้งจุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone) ได้ถูกต้อง
2. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics) ได้ถูกต้อง
3. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato) ได้ถูกต้อง
4. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato) ได้ถูกต้อง
5. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (A Major and Eb Major) ได้ถูกต้อง
6. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าขั้นคู่เสียง (Intervals) คู่ 2nd, 3rd, 4th และคู่ 5th
7. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords) ได้ถูกต้อง
8. ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading) ได้ถูกต้อง
9. ผู้เรียนสามารถฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire : SATIN DOLL)
ได้ถูกต้อง

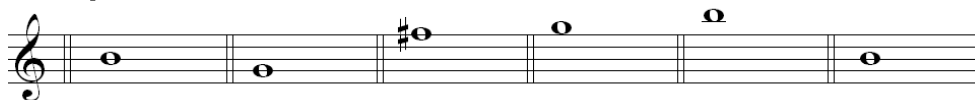

แบบฝึกที่ 1

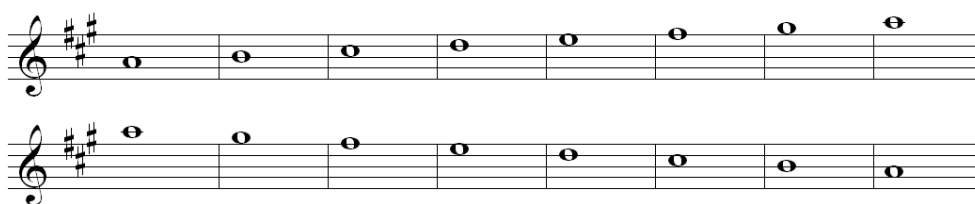
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone)

1. ตั้งเสียงแซกโซโฟนด้วยเครื่องเทียบเสียง (Tuner) ให้ถูกต้องแล้วเป่าโน้ตตั้งเสียงต่อไปนี้แต่ละตัวให้ยาวที่สุดจนหมดลมหายใจ แล้วเริ่มโน้ตตัวต่อไป (5-10 รอบ)

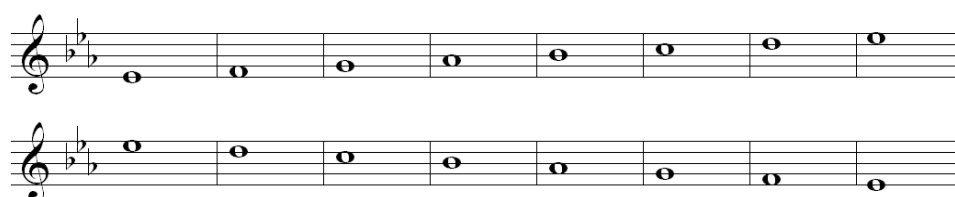
Tuning Note

2. เป่าเสียงยาวในบันไดเสียง A Major เป่าเหมือนข้อ 1. (5-10 รอบ)

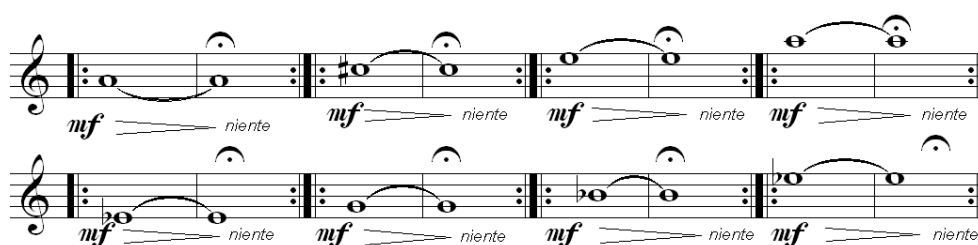
3. เป่าเสียงยาวในบันไดเสียง Eb Major เป่าเหมือนข้อ 1. (5-10 รอบ)

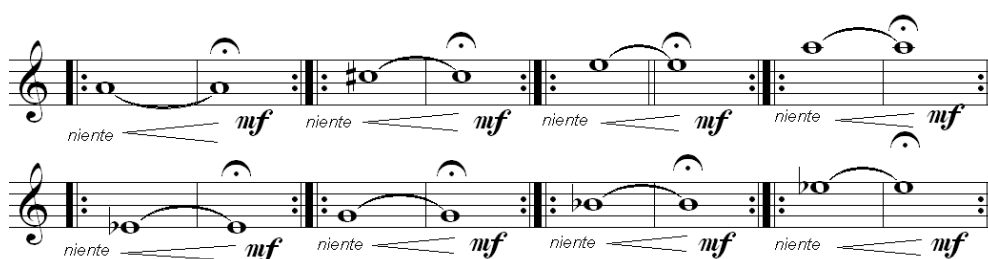
แบบฝึกที่ 2

การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics)

1. ให้เป่าเสียงยาวเหมือนแบบฝึกที่ผ่านมา แต่ให้นับจังหวะโดยใช้ เมโทรโนม (Metronom) และเป่าตามเครื่องหมายดังเบาที่กำหนดไว้ จากดังปานกลาง (*mf*- mezzo forte) แล้วค่อยๆ เบาลง (*diminuendo*) จนเสียงหายไป หรือเงียบเสียง (*niente*) ให้เป่าแบบฝึกนี้ 5-10 รอบ

2. ให้ปฏิบัติเหมือนข้อ 1. แต่จะตรงข้ามกันคือเริ่มจาก เงียบเสียง (*niente*) แล้วค่อยๆ ดังขึ้น (*crescendo*) จนดังปานกลาง (*mf* - mezzo forte) ให้เป่าแบบฝึกนี้ 5-10 รอบ

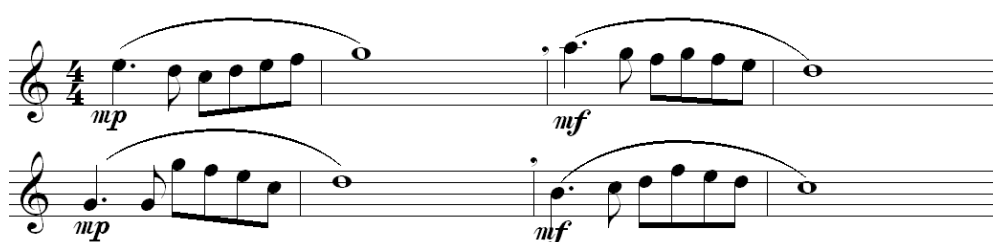

แบบฝึกที่ 3

การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)

1. ให้เป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato or Slur) ในหนึ่งลมหายใจต่อวลี (Breath Phrase) ใช้ เมโทรโนม (Metronom) เพื่อความสม่ำเสมอของจังหวะ (5-10 รอบ)

C Major

2. ให้ปฏิบัติเหมือนข้อ 1. และทบทวนการปฏิบัติตามเครื่องหมายดังเบา (Dinamics *mp* – mezzo piano = เบาปานกลาง , *mf* – mezzo forte (5-10 รอบ)

A Major

Eb Major

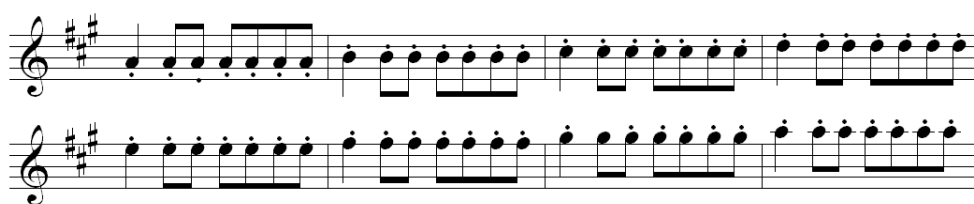
แบบฝึกที่ 4
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato)

ให้เป่าเสียงสั้น (Staccato) ตามเครื่องหมาย (.) ที่กำกับไว้ที่หัวตัวโน้ตโดยปฏิบัติให้สั้นลงเป็นครึ่งหนึ่งของอัตราความยาวปกติ (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

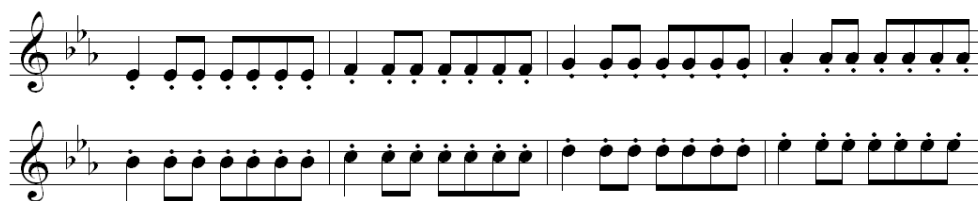
C Major

A Major

Eb Major

แบบฝึกที่ 5

การฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (A Major and Eb Major)

1. ให้เป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato) เริ่มจาก ซ้ำ และเร็วขึ้นในรอบถัดไป (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

A Major

Eb Major

2. ให้เป่าเสียงสั้น (Staccato) เริ่มจาก ซ้ำ และเร็วขึ้นในรอบถัดไป (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

A Major

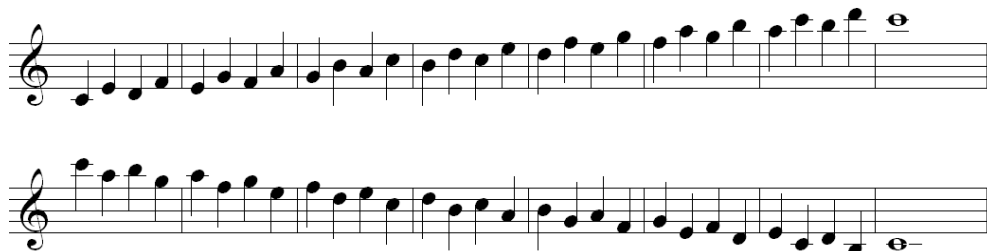

Eb Major

แบบฝึกที่ 6
การฝึกเทคนิคการเป่าขึ้นคู่เสียง (Intervals)
(2nd 3rd 4th 5th)

1. ทบทวน คู่ 2 และคู่ 3 ใน C Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

2. ทบทวน คู่ 4 และคู่ 5 ใน C Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

3. ขึ้นคู่เสียงใน A Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

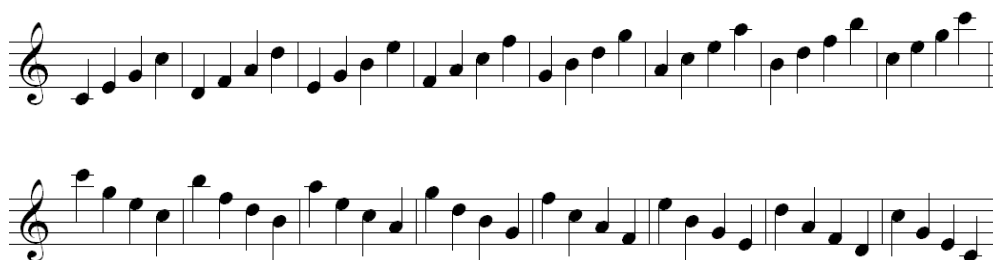
4. ขึ้นคู่เสียงใน Eb Major (5-10 รอบ)

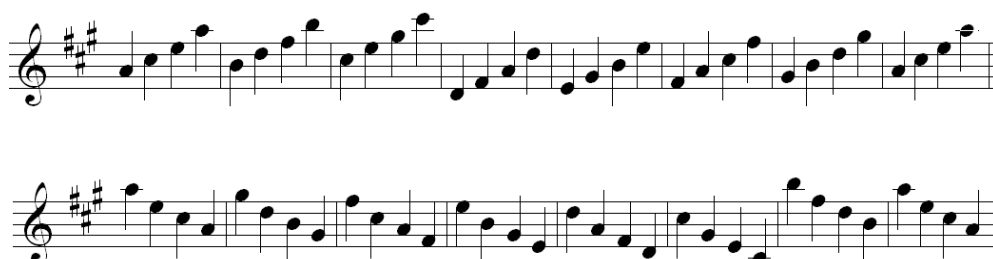
แบบฝึกที่ 7

การฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords)

1. ทบพวนคอร์ดในบันไดเสียง C Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

2. คอร์ดในบันไดเสียง A Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

3. คอร์ดในบันไดเสียง Eb Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

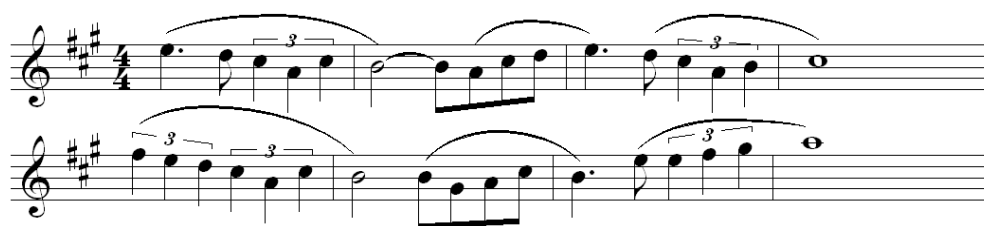
แบบฝึกที่ 8
การฝึกจักษุสัมผัส (Sight Reading)

ในการฝึกจักษุสัมผัส ต้องการให้ผู้ฝึกปฏิบัติตามโน้ตที่บันทึกในบทฝึก หรือบทบรรเลง ในทันทีทันใดโดยไม่ต้องเตรียมมาก่อน บทฝึกแต่ละบทต่อไปนี้ ให้เป่าเพียง 1 รอบ

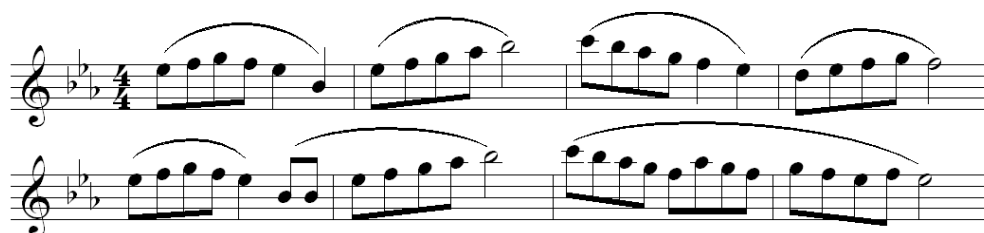
C Major

A Major

Eb Major

แบบฝึกที่ 9
การฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire)
SATIN DOLL

กระสวนจังหวะที่สำคัญ (Melodic Rhythm)

เครื่องหมายเน้นเสียงที่สำคัญ (Articulations)

SATIN DOLL

Duck Ellington

The musical score for "Satin Doll" by Duke Ellington is presented in two staves. The key signature is two sharps (F# and C#), and the time signature is 4/4. The score includes dynamic markings *mp* (mezzo-piano) and *mf* (mezzo-forte). The first staff begins with a treble clef and a key signature of two sharps. The second staff begins with a bass clef and a key signature of two sharps. The score includes first and second endings, marked with "1." and "2." respectively. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and accidentals.

(15)

บรรณานุกรม

- สุกรี เจริญสุข. (2545). *ศิลปะการเป่าแซกโซโฟน*. กรุงเทพฯ : มิวสิคทอล์ค.
- Havey, Paul. (1981). *The Saxophonist's Beside Book*. London. : Fentone music Limited.
- Lawn, Richard. (1993). *Jazz Theory and Practice*. Belmont : Wadsworth Pub.
- Morones. Eric. (2004). *101 Saxophone Tips*. Cheltenham : Hal Leonard.
- Otto, Langey. (1965). *Practical Tutor for the Saxophone*. London : Boosey&Hawkes.
- Teal, Larry. (1963). *The Art of Saxophone Playing*. Princeton, New Jersey : Summy-Birchard Music.

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟน
ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ชุดที่ 4

นายพงศกร พลอาษา
สาขาวิชาดนตรี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

คำนำ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อฝึกทักษะการปฏิบัติแซกโซโฟน สำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 ที่เลือกแซกโซโฟนเป็นเครื่องเอก โดยผู้จัดทำได้ค้นคว้า และเรียบเรียงเนื้อหา ประมวลจากคำอธิบายรายวิชาปฏิบัติ เครื่องลมไม้ 3 ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี พ.ศ. 2559

เนื้อหาแบ่งออกเป็น 7 ชุด แต่ละชุดใช้เวลาเรียน 4 คาบ (ชั่วโมง) ต่อ สัปดาห์ ใช้เวลาเรียนทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ รวม 24 ชั่วโมง

หวังว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟนเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับ ผู้ศึกษาเรียนรู้ ตลอดจนผู้สนใจที่จะนำไปใช้ฝึกทั่วไป

นายพงศกร พลอาษา

สารบัญ

	หน้า
ใบคำสั่ง.....	3
ใบแจ้งสาระการเรียนรู้.....	4
ใบแจ้งจุดประสงค์	5
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone)	6
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics)	7
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)	8
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato)	9
การฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (A Major and Eb Major)	10
การฝึกเทคนิคการเป่าขั้นคู่เสียง (Intervals) คู่ 2 nd , 3 rd , 4 th และคู่ 5 th	11
การฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords)	12
การฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading)	13
การฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire : ALL OF Me)	14
บรรณานุกรม.....	16

ใบคำสั่ง

1. ให้ผู้เรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจ
2. ให้ผู้เรียนอ่านใบแจ้งวัตถุประสงค์และสาระการเรียนรู้ให้เข้าใจ
3. ให้ผู้เรียนศึกษาคำอธิบายจากบทฝึกในแต่ละบทให้เข้าใจ และปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ใบแจ้งสาระการเรียนรู้

1. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone)
2. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics)
3. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)
4. การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato)
5. การฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (A Major and Eb Major)
6. การฝึกเทคนิคการเป่าขึ้นคู่เสียง (Intervals) คู่ 2nd, 3rd, 4th และคู่ 5th
7. การฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords)
8. การฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading)
9. การฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire : ALL OF ME)

ใบแจ้งจุดประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone) ได้ถูกต้อง
2. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics) ได้ถูกต้อง
3. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato) ได้ถูกต้อง
4. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato) ได้ถูกต้อง
5. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (A Major and Eb Major) ได้ถูกต้อง
6. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าขั้นคู่เสียง (Intervals) คู่ 2nd, 3rd, 4th และคู่ 5th
7. ผู้เรียนสามารถฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords) ได้ถูกต้อง
8. ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะสัมผัส (Sight Reading) ได้ถูกต้อง
9. ผู้เรียนสามารถฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire : ALL OF ME) ได้ถูกต้อง

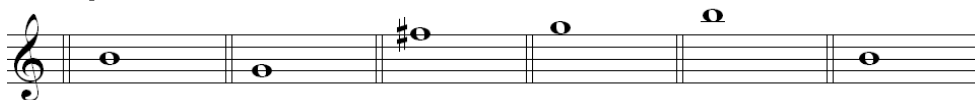

แบบฝึกที่ 1

การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงยาว (Long Tone)

1. ตั้งเสียงแซกโซโฟนด้วยเครื่องเทียบเสียง (Tuner) ให้ถูกต้องแล้วเป่าโน้ตตั้งเสียงต่อไปนี้แต่ละตัวให้ยาวที่สุดจนหมดลมหายใจ แล้วเริ่มโน้ตตัวต่อไป (5-10 รอบ)

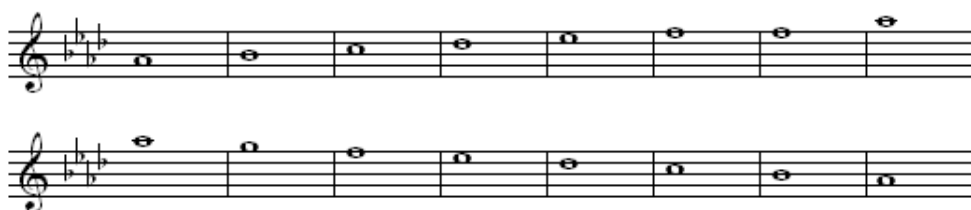
Tuning Note

2. เป่าเสียงยาวในบันไดเสียง E Major เป่าเหมือนข้อ 1. (5-10 รอบ)

3. เป่าเสียงยาวในบันไดเสียง Ab Major เป่าเหมือนข้อ 1. (5-10 รอบ)

แบบฝึกที่ 2

การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงดังเบา (Dynamics)

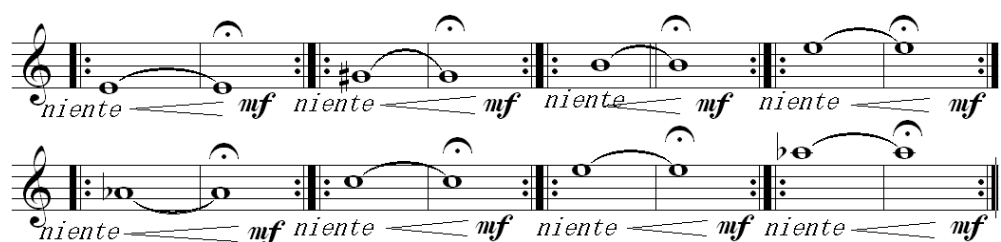
1. ให้เป่าเสียงยาวเหมือนแบบฝึกที่ผ่านมา แต่ให้นับจังหวะโดยใช้ เมโทรโนม (Metronom) และเป่าตามเครื่องหมายดังเบาที่กำหนดไว้ จากดังปานกลาง (*mf*-*mezzo forte*) แล้วค่อยๆ เบาลง (*diminuendo*) จนเสียงหายไป หรือเจียบเสียง (*niente*) ให้เป่าแบบฝึกนี้ 5-10 รอบ

E Major and Ab Major

2. ให้ปฏิบัติเหมือนข้อ 1. แต่จะตรงข้ามกันคือเริ่มจาก เจียบเสียง (*niente*) แล้วค่อยๆ ดังขึ้น (*crescendo*) จนดังปานกลาง (*mf*-*mezzo forte*) ให้เป่าแบบฝึกนี้ 5-10 รอบ

E Major and Ab Major

แบบฝึกที่ 3 การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)

1. ให้เป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato or Slur) ในหนึ่งลมหายใจต่อวลี (Breath Phrase)
ใช้ เมโทรโนม (Metronom) เพื่อความสม่ำเสมอของจังหวะ (5-10 รอบ)

C Major

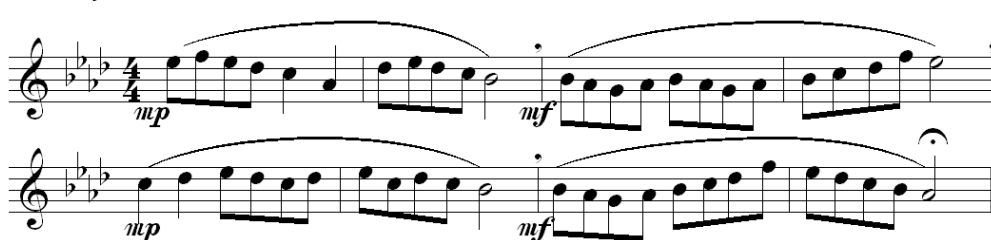

2. ให้ปฏิบัติเหมือนข้อ 1. และทบทวนการปฏิบัติตามเครื่องหมายดังเบา (Dinamics
mp-mezzo piano = เบาปานกลาง , *mf*-mezzo forte (5-10 รอบ)

E Major

Ab Major

แบบฝึกที่ 4
การฝึกเทคนิคการเป่าเสียงสั้น (Staccato)

ให้เป่าเสียงสั้น (Staccato) ตามเครื่องหมาย (.) ที่กำกับไว้ที่หัวตัวโน้ตโดยปฏิบัติให้สั้นลงเป็นครึ่งหนึ่งของอัตราความยาวปกติ (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

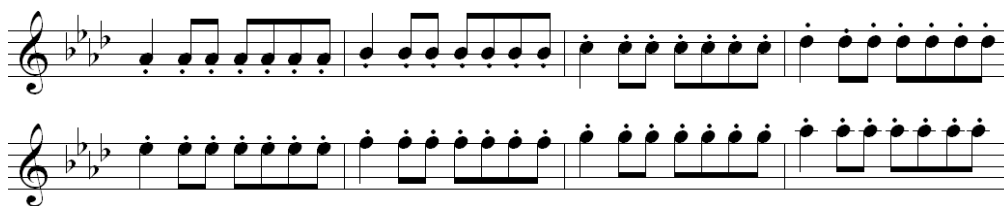
C Major

E Major

Ab Major

แบบฝึกที่ 5

การฝึกเทคนิคการเป่าบันไดเสียง (E Major and Ab Major)

1. ให้เป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato) เริ่มจาก ซ้ำ และเร็วขึ้นในรอบถัดไป (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

E Major

Ab Major

2. ให้เป่าเสียงสั้น (Staccato) เริ่มจาก ซ้ำ และเร็วขึ้นในรอบถัดไป (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

E Major

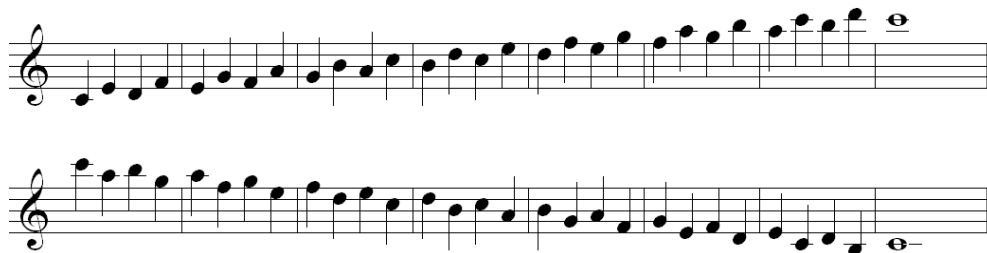

Ab Major

แบบฝึกที่ 6
การฝึกเทคนิคการเป่าชิ้นคู่เสียง (Intervals)
(2nd 3rd 4th 5th)

1. ทบทวน คู่ 2 และคู่ 3 ใน C Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

2. ทบทวน คู่ 4 และคู่ 5 ใน C Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

3. ขึ้นคู่โน้ตบันไดเสียง E Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

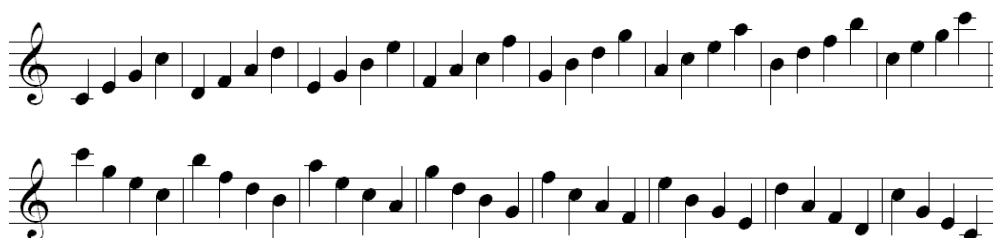

4. ขึ้นคู่โน้ตบันไดเสียง Ab Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

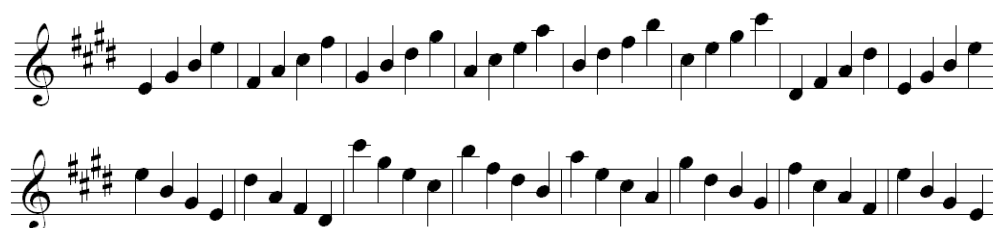

แบบฝึกที่ 7
การฝึกเทคนิคการเป่าคอร์ด (Chords)

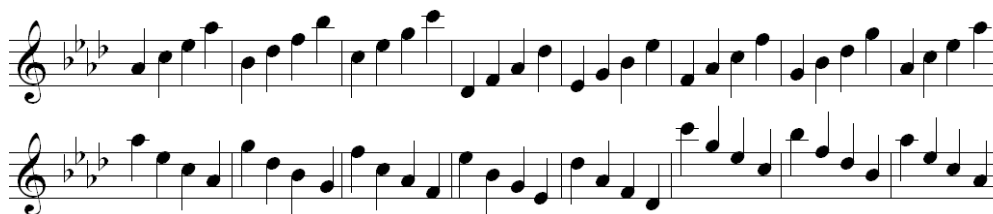
1. ทบพวนคอร์ดในบันไดเสียง C Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

2. คอร์ดในบันไดเสียง E Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

3. คอร์ดในบันไดเสียง Ab Major (นับห้องละ 2 หรือ 4 จังหวะ) 5-10 รอบ

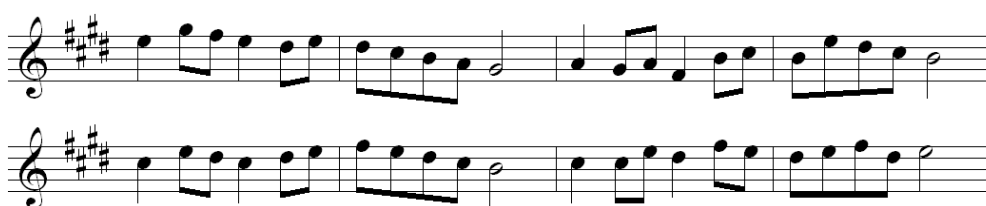
แบบฝึกที่ 8
การฝึกจักษุสัมผัส (Sight Reading)

ในการฝึกจักษุสัมผัส ต้องการให้ผู้ฝึกปฏิบัติตามโน้ตที่บันทึกในบทฝึก หรือบรรเลงในทันทีทันใดโดยไม่ต้องเตรียมมาก่อน บทฝึกแต่ละบทต่อไปนี้ ให้เป่าเพียง 1 รอบ

C Major

E Major

A $\flat$ Major

แบบฝึกที่ 9
การฝึกบทคีตวรรณกรรม (Repertoire)
ALL OF ME

กระสวนจังหวะที่สำคัญ (Melodic Rhythm)

ALL OF ME

Seymour Simons

mf

(15)

บรรณานุกรม

- สุกรี เจริญสุข. (2545). *ศิลปะการเป่าแซกโซโฟน*. กรุงเทพฯ : มิวสิคทอล์ค.
- Havey, Paul. (1981). *The Saxophonist's Beside Book*. London. : Fentone music Limited.
- Lawn, Richard. (1993). *Jazz Theory and Practice*. Belmont : Wadsworth Pub.
- Morones. Eric. (2004). *101 Saxophone Tips*. Cheltenham : Hal Leonard.
- Otto, Langey. (1965). *Practical Tutor for the Saxophone*. London : Boosey&Hawkes.
- Teal, Larry. (1963). *The Art of Saxophone Playing*. Princeton, New Jersey : Summy-Birchard Music.

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติเชิงโซโฟน

ผลการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนของผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

เกณฑ์การประเมิน	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	ดีมาก
3.50 – 4.00	ดี
2.50 – 3.00	ปานกลาง
1.50 – 2.00	พอใช้
1.00 – 1.49	ควรปรับปรุง

ตาราง 4 ผลการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนของผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหาวิชา

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	5.00	0.00	ดีมาก
2. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	5.00	0.00	ดีมาก
3. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอเนื้อหา	4.67	0.58	ดีมาก
4. ความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.67	0.58	ดีมาก
5. ความชัดเจนในการนำเสนอเนื้อหา	5.00	0.00	ดีมาก
6. ความน่าสนใจในการดำเนินเรื่อง	4.67	0.58	ดีมาก
7. ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละตอน	4.67	0.58	ดีมาก
$\bar{X}$	4.80	0.34	ดีมาก

จากตาราง 4 พบว่าผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาทั้ง 3 คน มีความเห็นต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ผู้เชี่ยวชาญประเมินในระดับ ดีมาก ($\bar{X} = 4.80$)

ตาราง 5 ผลการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนของผู้เชี่ยวชาญ ด้านสื่อการสอน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ภาพและภาษา			
1.1 ความสอดคล้องของภาพกับเนื้อหา	4.67	0.58	ดีมาก
1.2 ความเหมาะสมของปริมาณภาพกับเนื้อหา	4.67	0.58	ดีมาก
1.3 การใช้ภาษาที่เหมาะสม	5.00	0.00	ดีมาก
1.4 ความชัดเจนของคำอธิบาย	5.00	0.00	ดีมาก
2. ตัวอักษรและสี			
2.1 ความชัดเจนของรูปแบบตัวอักษร	4.67	0.58	ดีมาก
2.2 ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5.00	0.00	ดีมาก
2.3 ความเหมาะสมในการเลือกใช้สีตัวอักษร	4.67	0.58	ดีมาก
2.4 ความเหมาะสมของพื้นหลัง	5.00	0.00	ดีมาก
3. เทคนิคการนำเสนอ			
3.1 ความต่อเนื่องของการนำเสนอเนื้อหา	4.67	0.58	ดีมาก
3.2 การเรียงลำดับเนื้อหา	5.00	0.00	ดีมาก
3.3 ความน่าสนใจในการนำเสนอ	4.67	0.58	ดีมาก
$\bar{X}$	4.84	0.29	ดีมาก

จากตาราง 5 พบว่าผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อการสอน ทั้ง 3 คน มีความเห็นต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนผู้เชี่ยวชาญประเมินในระดับ ดีมาก ($\bar{X} = 4.84$)

ภาคผนวก ง

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 6 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย	สรุปผล	หมายเหตุ
	คนที่1	คนที่2	คนที่3				
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	ความคิดเห็น
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	+1 = มั่นใจว่า
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	วัดได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	0 = ไม่แน่ใจ
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	ว่าวัดได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-1 = แนใจว่าวัด
7	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	ไม่ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
11	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	
12	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
19	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	
20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
23	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ตาราง 6 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย	สรุปผล	หมายเหตุ
	คนที่1	คนที่2	คนที่3				
25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	ความคิดเห็น
26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	+1 = มั่นใจว่า
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	วัดได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	0 = ไม่แน่ใจ
29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	ว่าวัดได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-1 = แนใจว่าวัด
31	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	ไม่ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
35	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
37	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
39	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
40	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
41	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	
42	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
43	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
44	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
45	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	
46	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
47	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
48	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	
49	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
50	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	

ตาราง 6 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย	สรุปผล	หมายเหตุ
	คนที่1	คนที่2	คนที่3				
51	+1	0	+1	3	0.67	ใช้ได้	ความคิดเห็น
52	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	+1 = มั่นใจว่า
53	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	วัดได้
54	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	0 = ไม่แน่ใจ
55	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	ว่าวัดได้
56	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-1 = แนใจว่าวัด
57	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	ไม่ได้
58	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
59	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
60	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
61	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	
62	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
63	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
64	+1	+1	0	3	0.67	ใช้ได้	
65	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
66	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
67	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	
68	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
69	+1	0	+1	3	0.67	ใช้ได้	
70	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	
71	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้	
72	+1	+1	+1	2	1.00	ใช้ได้	

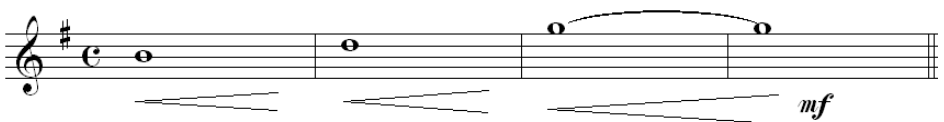
ภาคผนวก จ
แบบทดสอบการปฏิบัติแซกโซโฟน

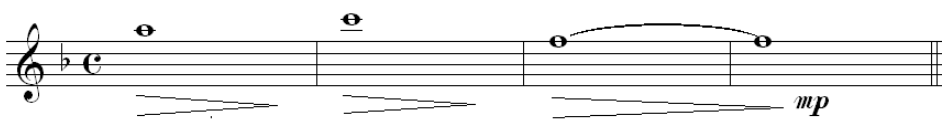

แบบทดสอบ

ชุดที่ 1

ให้เป่าทำนองต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามเครื่องหมายต่างๆที่กำหนดไว้ในแต่ละข้อ

1

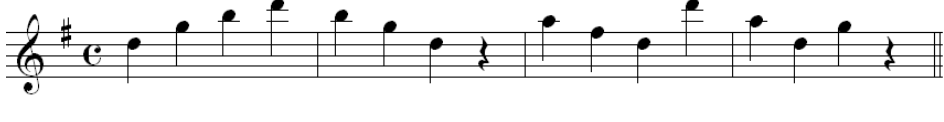
2

3

4

5

6

7

8

9

10

I'M IN THE MOOD FOR LOVE

Jimmy McHugh

Saxophone

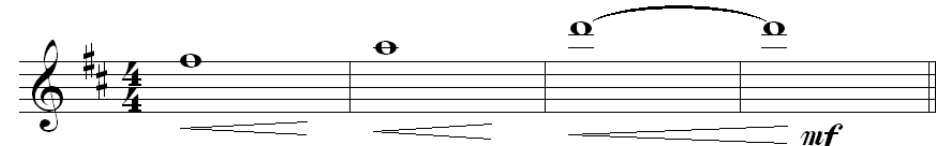
The sheet music for the saxophone part of "I'm in the Mood for Love" is written in 4/4 time and the key of B-flat major. It consists of seven staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 4/4 time signature. The music starts with a repeat sign. The first staff has a dynamic marking of *mp* (mezzo-piano). The second staff continues the melody. The third staff has a dynamic marking of *mp*. The fourth staff has a dynamic marking of *mp*. The fifth staff has a dynamic marking of *mf* (mezzo-forte). The sixth staff has a dynamic marking of *mp*. The seventh staff ends with a double bar line. The music features a melodic line with triplets and slurs, and dynamic markings of *mp* and *mf*.

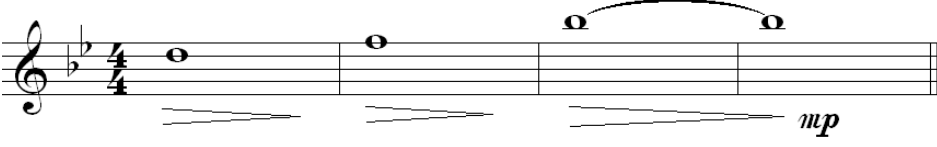

แบบทดสอบ

ชุดที่ 2

ให้เป่าบทบรรเลงต่อไปนี้ โดยปฏิบัติตามเครื่องหมายที่กำหนดไว้ให้ถูกต้อง

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

FLY ME TO THE MOON

Saxophone

Bart Howard

mp

mf

mp

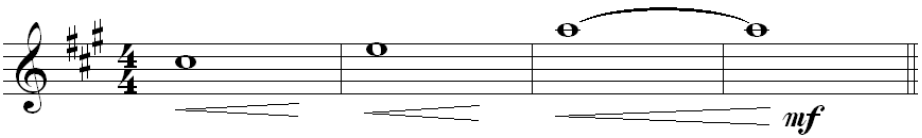
mp

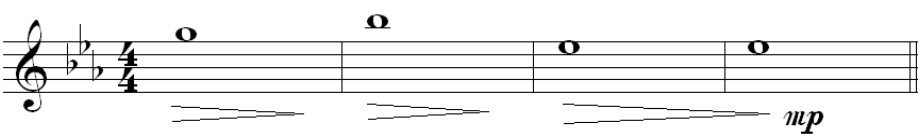

แบบทดสอบ

ชุดที่ 3

ให้เป่าบทบรรเลงต่อไปนี้ โดยปฏิบัติตามเครื่องหมายที่กำหนดไว้ให้ถูกต้อง

1

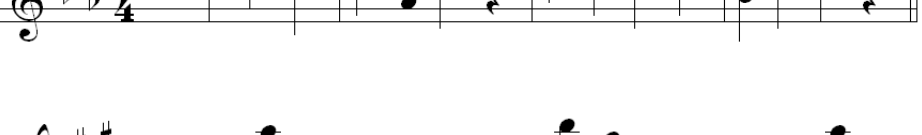
2

3

4

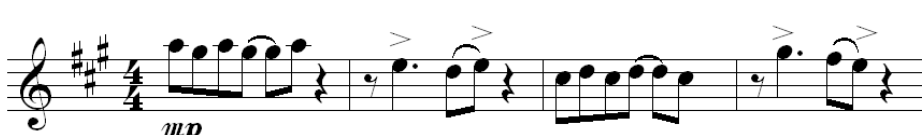
5

6

7

8

9

10

SATIN DOLL

Duke Ellington

Saxophone

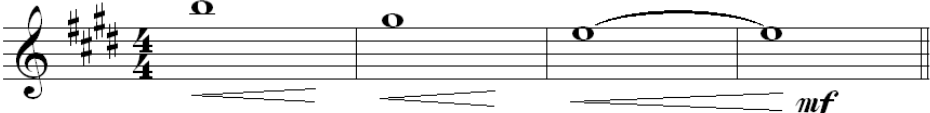
The image displays a musical score for the saxophone part of the song "Satin Doll" by Duke Ellington. The score is written on six staves, each with a treble clef and a key signature of two sharps (F# and C#). The time signature is 4/4. The first staff begins with a double bar line and a repeat sign, followed by a series of eighth and sixteenth notes. The second staff continues the melody, featuring a first ending (marked "1.") and a second ending (marked "2."). The third staff starts with a dynamic marking of *mf* (mezzo-forte) and includes a long, sweeping slur over several measures. The fourth staff continues the melodic line with various note values and slurs. The fifth staff begins with a dynamic marking of *mp* (mezzo-piano) and shows a continuation of the melodic pattern. The sixth staff concludes the piece with a final melodic phrase and a double bar line. The score is presented in a clean, professional layout with clear notation and dynamic markings.

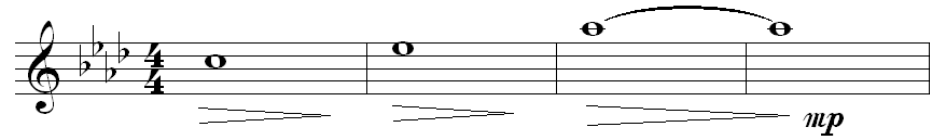

แบบทดสอบ

ชุดที่ 4

ให้เป่าบทบรรเลงต่อไปนี้ โดยปฏิบัติตามเครื่องหมายที่กำหนดไว้ให้ถูกต้อง

1

2

3

4

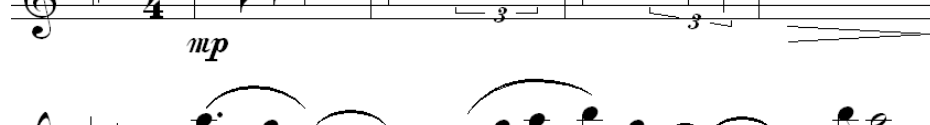
5

6

7

8

9

10

ALL OF ME

Seymour Simons

Saxophone

mp

mp

mp

mp

mf

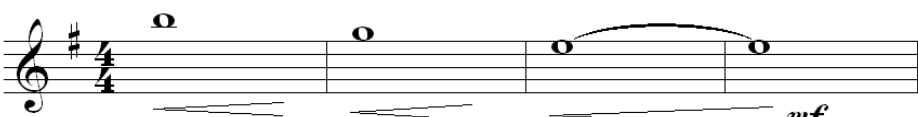
mf

แบบทดสอบ

ชุดที่ 5

ให้เป่าบทบรรเลงต่อไปนี้ โดยปฏิบัติตามเครื่องหมายกำกับไว้ให้ถูกต้อง

1

2

3

4

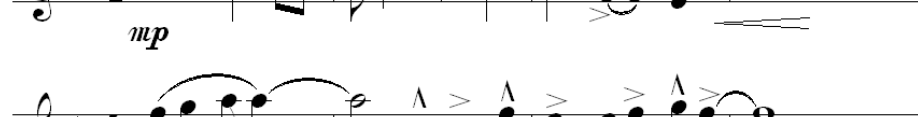
5

6

7

8

9

10

BESAME MUCHO

Consuelo

Velázquez

mp

mf

mp

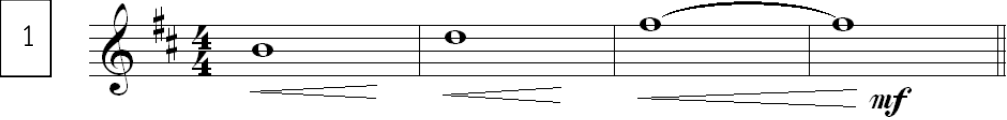
mp

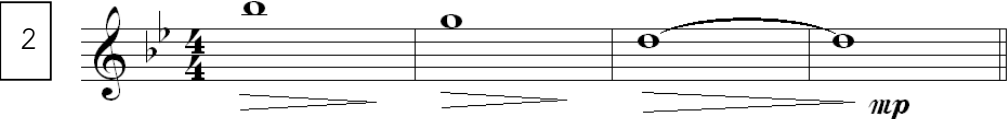

แบบทดสอบ

ชุดที่ 6

ให้เป่าบทบรรเลงต่อไปนี้ โดยปฏิบัติตามเครื่องหมายกำกับไว้ให้ถูกต้อง

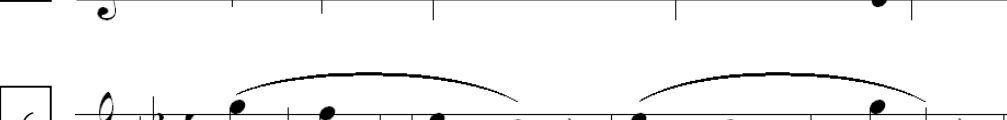
1

2

3

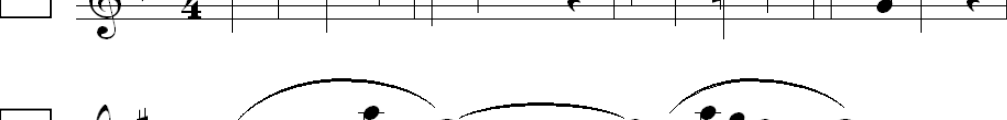
4

5

6

7

8

9

10

AUTUMN LEAVES

JOSEPH KOSMA

10

AUTUMN LEAVES

JOSEPH KOSMA

176

1.

2.

mf

mp

mf

ภาคผนวก ฉ

แบบประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติเชิงโซโฟน

**แบบประเมิน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน รายวิชารายวิชาปฏิบัติ
เครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน รายวิชารายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีความเหมาะสมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ตามความคิดเห็นของท่านดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ชุดที่ 1

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. การเป่าเสียงยาว (Long Tone)					
2. การเป่าเสียงดัง-เบา (Dynamics)					
3. การเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)					
4. การเป่าเสียงสั้น (Staccato)					
5. การเป่าบันไดเสียง (G Major , F Major)					
6. การเป่าขั้นคู่เสียง (2 nd , 3 rd , 4 th , 5 th)					
7. การเป่าคอร์ดในบันไดเสียง G Major, F Major					
8. การเป่าจักษุสัมผัส (Sight Reading) No.1/ G					
9. การเป่าจักษุสัมผัส (Sight Reading) No.1/ F					
10. การเป่าคีตวรรณกรรม (Repertoire) บทเพลง I'm in the Mood for love					

ชุดที่ 2

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. การเป่าเสียงยาว (Long Tone)					
2. การเป่าเสียงดัง-เบา (Dynamics)					
3. การเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)					
4. การเป่าเสียงสั้น (Staccato)					
5. การเป่าบันไดเสียง (D Major , Bb Major)					
6. การเป่าขั้นคู่เสียง (2 nd , 3 rd , 4 th , 5 th)					
7. การเป่าคอร์ดในบันไดเสียง D Major, Bb Major					
8. การเป่าจักษุสัมผัส (Sight Reading) No.1/ D					
9. การเป่าจักษุสัมผัส (Sight Reading) No.1/ Bb					
10.การเป่าคีตวรรณกรรม (Repertoire) บทเพลง Fly me to the moon					

ชุดที่ 3

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. การเป่าเสียงยาว (Long Tone)					
2. การเป่าเสียงดัง-เบา (Dynamics)					
3. การเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)					
4. การเป่าเสียงสั้น (Staccato)					
5. การเป่าบันไดเสียง (A Major , Eb Major)					
6. การเป่าขั้นคู่เสียง (2 nd , 3 rd , 4 th , 5 th)					
7. การเป่าคอร์ดในบันไดเสียง A Major, Eb Major					
8. การเป่าจักษุสัมผัส (Sight Reading) No.1/ A					
9. การเป่าจักษุสัมผัส (Sight Reading) No.1/ Eb					
10. การเป่าคีตวรรณกรรม (Repertoire) บทเพลง Satin Doll					

ชุดที่ 4

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. การเป่าเสียงยาว (Long Tone)					
2. แบบฝึกที่ 2 การเป่าเสียงดัง-เบา (Dynamics)					
3. แบบฝึกที่ 3 การเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)					
4. แบบฝึกที่ 4 การเป่าเสียงสั้น (Staccato)					
5. แบบฝึกที่ 5 การเป่าบันไดเสียง (E Major , Ab Major)					
6. แบบฝึกที่ 6 การเป่าขั้นคู่เสียง (2 nd , 3 rd , 4 th , 5 th)					
7. แบบฝึกที่ 7 การเป่าคอร์ดในบันไดเสียง G Major, F Major					
8. แบบฝึกที่ 8 การเป่าจักษุสัมผัส (Sight Reading) No.1/ E					
9. แบบฝึกที่ 9 การเป่าจักษุสัมผัส (Sight Reading) No.1/ Ab					
10. แบบฝึกที่ 10 การเป่าคีตวรรณกรรม (Repertoire) บทเพลง All of me					

ชุดที่ 5

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. แบบฝึกที่ 1 การเป่าเสียงยาว (Long Tone)					
2. แบบฝึกที่ 2 การเป่าเสียงดัง-เบา (Dynamics)					
3. แบบฝึกที่ 3 การเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)					
4. แบบฝึกที่ 4 การเป่าเสียงสั้น (Staccato)					
5. แบบฝึกที่ 5 การเป่าบันไดเสียง (E Minor , D Minor)					
6. แบบฝึกที่ 6 การเป่าขั้นคู่เสียง (5 th , 6 th , 7 th)					
7. แบบฝึกที่ 7 การเป่าคอร์ดในบันไดเสียง E Minor, D Minor					
8. แบบฝึกที่ 8 การเป่าจักษุสัมผัส (Sight Reading)E Minor					
9. แบบฝึกที่ 9 การเป่าจักษุสัมผัส (Sight Reading)D Minor					
10. แบบฝึกที่ 10 การเป่าคีตวรรณกรรม (Repertoire) บทเพลง Besame Mucho					

ชุดที่ 6

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. แบบฝึกที่ 1 การเป่าเสียงยาว (Long Tone)					
2. แบบฝึกที่ 2 การเป่าเสียงดัง-เบา (Dynamics)					
3. แบบฝึกที่ 3 การเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato)					
4. แบบฝึกที่ 4 การเป่าเสียงสั้น (Staccato)					
5. แบบฝึกที่ 5 การเป่าบันไดเสียง (B Minor , G Minor)					
6. แบบฝึกที่ 6 การเป่าชิ้นคู่เสียง (5 th , 6 th , 7 th)					
7. แบบฝึกที่ 7 การเป่าคอร์ดในบันไดเสียง B Minor , G Minor					
8. แบบฝึกที่ 8 การเป่าจักษุสัมผัส (Sight Reading) B Minor					
9. แบบฝึกที่ 9 การเป่าจักษุสัมผัส (Sight Reading) G Minor					
10. แบบฝึกที่ 10 การเป่าคีตวรรณกรรม (Repertoire) บทเพลง Autumn Leaves					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ (ผู้ประเมิน)

(.....)

ตำแหน่ง

วัน/เดือน/ปี

ภาคผนวก ช

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน
โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน
โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี**

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟน รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในการตอบคำถามให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเองเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนมีเนื้อหาและวิธีการที่น่าสนใจ					
2	ความชัดเจนของรูปภาพประกอบ					
3	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้รวดเร็วและมากขึ้น					
4	เนื้อหาของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนง่ายต่อความเข้าใจ					
5	สามารถศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนด้วยตนเองได้					
6	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนช่วยให้เกิดความเข้าใจในการศึกษาและฝึกเพิ่มเติม					
7	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนสามารถนำไปฝึกที่บ้านหรือสถานที่อื่นๆ ในเวลาและสถานที่ที่เหมาะสม					
8	การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนเป็นการเรียนที่ไม่ยุ่งยากและสร้างความลำบากใจแก่ผู้เรียน					
9	นักศึกษามีความพอใจกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน					
10	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนนี้เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน					

ภาคผนวก ซ
หนังสือราชการ

ที่ ศธ 0530.24 / 109

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

1 มีนาคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ

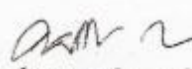
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายพงศกร พลอาษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี” โดยมี อาจารย์ ดร.ธนกร เพ็งศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก นั้น

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ จึงขอความอนุเคราะห์ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย สำหรับนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ดังเอกสารที่แนบมานี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกริช การินทร์)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ที่ ศธ 0530.24 / 110

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

1 มีนาคม 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ วัชรกร แก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายพงศกร พลอาษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี” โดยมี อาจารย์ ดร.ธนกร เพ่งศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก นั้น

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ จึงขอความอนุเคราะห์ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย สำหรับนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ดังเอกสารที่แนบมานี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกริช การินทร์)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ที่ ศธ 0530.24 / 111

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

1 มีนาคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม ศรีรักสูงเนิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายพงศกร พลอาษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี” โดยมี อาจารย์ ดร.ธนกร เพ่งศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก นั้น

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ จึงขอความอนุเคราะห์ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย สำหรับนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ดังเอกสารที่แนบมานี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกริช การินทร์)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ที่ พิเศษ

สาขาวิชาดนตรีตะวันตก วิทยาลัยการดนตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตามหนังสือ ที่ ศธ. ๐๕๓๐.๒๔/๑๑๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้
ข้าพเจ้าเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย ของนายพงศกร พลอาษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติบัติ
เครื่องลมไม้ ๓ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี” นั้น

ข้าพเจ้ายินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย ของนายพงศกร พลอาษา นิสิตระดับปริญญาโท
สาขาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

จึงเรียนเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ)

โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร 62000

13 มีนาคม 2560

เรื่อง ตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตามที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีหนังสือที่ ศธ 0530:24/110 ลงวันที่ 1 มีนาคม 2560 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ของนายพงศกร พลอาษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การปฏิบัติแซกโซโฟนในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี” นั้น

ข้าพเจ้ายินดีตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยของนายพงศกร พลอาษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์กวี ครองแก้ว)

โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๔/ พิเศษ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตามหนังสือที่อ้างถึง ให้ข้าพเจ้า นายนิคม ศรีรักสูงเนิน ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ของนายพงศกร พลอาษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซกโซโฟนในรายวิชาการปฏิบัติเครื่องลมไม้ ๓ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

ในการนี้ ข้าพเจ้า นายนิคม ศรีรักสูงเนิน ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม ศรีรักสูงเนิน)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ	นายพงศกร พลอาษา
วันเกิด	วันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2534
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 245 ถนนอุบล-ตระการ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์พิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ถนนแจ้งสนิท ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	ประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2552	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2557	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาดนตรี (สากล) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
พ.ศ. 2561	ปริญญาดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต (ดศ.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

